

2075/13

Dober Pajdáš kalendárium

na návadno leto

1934

z dosta lejpim, dobrim i hasnovitim čtenjom
pripovesti i veršušami

XIII. LETNI TEKÁJ

2075/13

Reditelj i lástnik FRANC Gornja Radgona.

1030/1936

Tisk Prekmurske Tiskarne, za tiskarno Hahn Izidor
Murska Sobota.

Január - Sečén

má 31 dni

Dnévi	Imenik	Premenjévanje vremena i meseca		Sunce		Mesec	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Pondelek	Novo leto		7 48	4 19	4 40	8 30
2	Tork	Ábel		7 48	4 20	5 47	9 01
3	Sreda	Genoveva d.		7 48	4 21	6 59	9 25
4	Četrtek	Titus pk.		7 48	4 22	8 04	9 40
5	Pétek	Telesf. mp. †		7 48	4 23	9 13	10 03
6	Sobota	Tri kr. dèn		7 47	4 24	10 21	10 18

Evang. Lukác 2. 41—52. Epištola: Rim. 12. 1—5.

7	Nedela	Po tri. kr. 1	Mrzlo		7 47	4 25	11 32	10 34
8	Pondelek	Severin	☾ 10 v. 36 m.		7 47	4 26	—	10 49
9	Tork	Julián m.			7 47	4 28	0 45	11 07
10	Sreda	Vilhelm	veterno,		7 46	4 29	2 02	11 31
11	Četrtek	Higia p. m.	obláčno		7 46	4 30	3 22	12 01
12	Pétek	Árkád m. †	vrejmen		7 45	4 31	4 46	12 43
13	Sobota	Veronika			7 45	4 33	6 02	1 41

Evang. Jánoš 2. 1—11. Epištola: Rim. 12. 6—16.

14	Nedela	Po tr. kr. 2			7 44	4 34	7 06	2 56
15	Pondelek	Pavel pušč.	☾ 2 v. 37 m.		7 44	4 35	7 54	4 22
16	Tork	Marcell p.			7 44	4 36	8 29	5 52
17	Sreda	Antun	Milejše		7 43	4 38	8 56	7 18
18	Četrtek	Piroška d.	vöterno,		7 42	4 39	9 17	8 40
19	Pétek	Marjeta †	snejžno		7 41	4 41	9 35	9 58
20	Sobota	Fábíán	vrejmen.		7 40	4 42	9 51	11 14

Evang. Máte 8. 1—13. Epištola: Rim. 12. 17—21.

21	Nedela	Po tr. kr. 3			7 39	4 44	10 09	—
22	Pondelek	Vincenc	☾ 12 v. 50 m.		7 38	4 45	10 28	0 27
23	Tork	Rajmund	Močen mraz,		7 38	4 47	10 51	1 39
24	Sreda	Timót pk.	vöter,		7 37	4 48	11 19	2 48
25	Četrtek	Pavla obrn.	snejžno		7 36	4 49	11 53	3 57
26	Pétek	Polikárp pk. †	vrejmen		7 35	4 50	12 37	4 57
27	Sobota	Zlátov. Ján.			7 34	4 53	1 30	5 48

Evang. Máte 20. 1—16. Epištola: I. Kor. 9. 24. 10. 1—5

28	Nedela	Septuages.			7 32	4 54	2 31	6 31
29	Pondelek	S. sv. Ferenc	Trdi mraz		7 31	4 56	3 38	7 04
30	Tork	Mártona d.	☾ 4 v. 31 m.		7 30	4 57	4 46	7 30
31	Sreda	N. sv. Peter			7 29	4 58	5 56	7 51

Stoletni Kalendar: 1—8 vedrina, velki mraz, 9—15 malo bole mláčno, 15—23 snejg, 24—31 velki snejg.

Prvoga je dèn 8 v. 31 min dugi, do konca mejsca 58 min. prirasté.

Február - Sűšec

má 28 dni

Dnévi	Imenik	Premenjavanje vremenja i meseca		Sunce		Mesec	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Četrtek	Ignác pk.		7 28	5 0	7 03	8 09
2	Pétek	Svečnica		7 26	5 02	8 12	8 25
3	Sobota	Baláž		7 25	5 03	9 21	8 41

Evang. Lukác 8. 4—15. Epištola: II. Kor. 11, 19—12. 1—9.

4	Nedela	Sexages.			7 23	5 03	10 33	8 56
5	Pondelek	Agota d. m.	Mrzlo		7 22	5 07	11 48	9 14
6	Tork	Dorothea d.	vöterno		7 21	5 09	—	9 34
7	Sreda	Romuald	☾ 10 v. 22 m.		7 20	5 09	1 6	10 02
8	Četrtek	Sv. Jánoš	nestálno,		7 18	5 11	2 25	10 35
9	Pétek	Abigali	velki mraz.		7 17	5 12	3 42	11 24
10	Sobota	Škoiastika d.			7 15	5 14	4 44	12 29

Evang. Lukác 18. 31—43. Epištola: I. Kor. 13. 1—10.

11	Nedela	Quinquag			7 13	5 16	5 44	1 48
12	Pondelek	Servita	Mraz		7 11	5 17	6 23	3 15
13	Tork	Fašenek			7 10	5 18	6 54	4 44
14	Sreda	Pepelnica	☾ 1 v. 43 m.		7 9	5 20	7 17	6 8
15	Četrtek	Faustin			7 7	5 22	7 37	7 29
16	Pétek	Julija	vöter, snejg		7 5	5 24	7 55	8 40
17	Sobota	Donát			7 3	5 26	8 13	10 4

Evang. Máté 4. 1—11. Epištola: II. Kor. 6. 1—10.

18	Nedela	Postna 1.			7 2	5 27	8 31	11 20
19	Pondelek	Konrád m.	Mrzeo vöter,		7 1	5 29	8 53	—
20	Tork	Aladár			6 59	5 30	9 19	0 34
21	Sreda	Eleonora	☾ 7 v. 5 m.		6 57	5 32	9 51	1 43
22	Četrtek	Gerzon	premenjávno		6 55	5 33	10 32	2 47
23	Pétek	Alfréd	vremen.		6 53	5 35	11 22	3 43
24	Sobota	Matjáš			6 51	5 36	12 21	4 29

Evang. Máté 15. 21—28. Epištola: I. Thess. 4. 1—7.

25	Nedela	Postna 2.	Nestálno		6 50	5 38	1 25	5 4
26	Pondelek	Aleksander	mokro		6 48	5 39	2 32	5 33
27	Tork	Ákoš	vremen.		6 46	5 40	3 42	5 56
28	Sreda	Román			6 44	5 42	4 51	6 17

Stoletni Kalendar: 1—6 lejpo vremen, 7—12 preveč mrzlo vetrovje, 14—20 trdi mraz, 21—28 vetrovni i mokri dnévi.

Prvoga je dén 9 v. 31 m. dugi, do konca mejseca 1 v. 26 m. prirasté.

Màrciuš - Màli tràven

má 31 dni

Dnèvi	Imenik	Premenjãvanje vremeja i meseca		Sunce		Mejsec	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Četrtek	Albin pk.	 11 v. 25 m.		6 42 5 43	6 1	6 33
2	Pétek	Simplic.			6 40 5 45	7 11	6 47
3	Sobota	Kunigun.			6 38 5 47	8 23	7 3

Evang. Lukáč 11. 14—28. Epištola. Efez. 5. 1—9.

4	Nedela	Postna 3.	Premenjãvno veterno mrzlo		6 37 5 48	9 38	7 21
5	Pondelek	Ožeb			6 35 5 49	10 55	7 40
6	Tork	Gottlieb			6 33 5 51	—	8 4
7	Sreda	A. Tomáš	 7 v. 6 m.		6 31 5 53	0 13	8 48
8	Četrtek	Zoltán			6 29 5 55	1 30	9 17
9	Pétek	Franciška			6 27 5 56	2 39	10 16
10	Sobota	40 man.	vrejmén.		6 25 5 57	3 37	11 18

Evang. Jánoš 6. 1—15. Epištola: Gal. 5. 21—31.

11	Nedela	Postna 4.	Nestálno mokra vöterno		6 23 5 58	4 20	12 51
12	Pondelek	Gregor			6 21 6 0	4 51	2 16
13	Tork	Kristián			6 19 6 2	5 19	3 40
14	Sreda	Matild	 1 v. 8 m.		6 17 6 3	5 39	5 2
15	Četrtek	Longin m.			6 15 6 5	5 58	6 22
16	Pétek	Henriette			6 14 6 6	6 15	7 38
17	Sobota	Gertrud	vrejmén.		6 12 6 7	6 34	8 56

Evang. Jánoš 8. 46—59. Epištola: Žid. 9. 11—15.

18	Nedela	Postna 5.	Mokra vöterno Začétek sprotoletja		6 10 6 9	6 55	10 11
19	Pondelek	Jožef hr. Kr.			6 8 6 10	7 16	11 24
20	Tork	Hubart			6 5 6 12	7 49	—
21	Sreda	Benedek	 1 v. 45 m.		6 2 6 13	8 28	0 33
22	Četrtek	Oktávián			6 1 6 15	9 14	1 33
23	Pétek	Bol. d. M.			5 59 6 16	10 11	2 23
24	Sobota	Gábor ar.	vrejmén.		5 57 6 17	11 11	3 3

Evang. Máté 21. 1—9. Epištola: Filip 2. 5—11.

25	Nedela	Postna 6.	Mrzlo vlažno vöterno lejo		5 55 6 19	12 19	3 34
26	Pondelek	Manó			5 53 6 20	1 27	3 59
27	Tork	D. Jánoš			5 52 6 22	2 36	4 20
28	Sreda	Kap. Jánoš	vrejmén.		5 50 6 23	3 50	4 37
29	Četrtek	Vel. četrtek			5 48 6 24	4 55	4 54
30	Pétek	Vel. pétek			5 45 6 25	6 8	5 19
31	Sobota	Vel. sobota	 2 v. 15 m.		5 43 6 27	7 22	5 27

Stoletni Kalendar: 1—7 mrzeo, močen vöter, 8—14 snejg, 15—22 snejg i vöter, 23—31 dosta deždža.

Prvoga je dén 11 v. 1 m. dugi, do konca mejseca 1 v. 43 m. prirasté.

Začétek sprotoletja je 21-ga ob 8 v. 28 min.

April - Velki tràven

mà 30 dni

Dněvi	Imenik	Premenjãvanje vřejmena i meseca		Sunce		Mejsec	
				zide	zahája	zide	zahája
Evang. Márk 16. 1—8. Epištola : I. Kor. 5. 6—8.							
1	Nedela	Vüzem		5 41	6 28	8 40	5 45
2	Pondelek	Vüzemski p.		5 39	6 30	10 0	6 9
3	Tork	Richárd pk.		5 37	6 31	11 18	6 39
4	Sreda	Izidor pk.		5 35	6 32	—	7 19
5	Četrtek	Vincenc		5 33	6 33	0 31	8 12
6	Pétek	Coelestin		5 31	6 35	1 32	9 20
7	Sobota	Herman		5 29	6 37	2 19	10 38

Evang. Jánoš 20. 19—23. Epištola: I. Ján. 5. 4—10.

8	Nedela	Po vüzmi 1		5 27	6 38	2 54	12 0
9	Pondelek	Erhard		5 24	6 40	3 21	1 22
10	Tork	Žolt		5 23	6 40	3 43	2 42
11	Sreda	Leo p.		5 21	6 42	4 2	3 50
12	Četrtek	Gjula p.		5 19	6 44	4 20	5 11
13	Pétek	Hermeneg. †		5 17	6 45	4 38	6 33
14	Sobota	Justin m.		5 15	6 47	4 57	7 49

Evang. Jánoš 10. 11—16. Epištola: I. Peter 2. 21—25.

15	Nedela	Po vüzmi 2		5 13	6 48	5 20	9 4
16	Pondelek	Lambert		5 11	6 50	5 48	10 14
17	Tork	Anicét		5 10	6 51	6 23	11 19
18	Sreda	Apolonij m.		5 8	6 52	7 7	—
19	Četrtek	Ema		5 6	6 54	7 59	0 14
20	Pétek	Tivadar †		5 4	6 55	8 59	0 58
21	Sobota	Anzelm pk.		5 2	6 57	10 4	1 33

Evang. Jánoš 16. 16—23. Epištola: I. Peter 2. 11—20.

22	Nedela	Po vüzmi 3		5 0	6 59	11 11	2 0
23	Pondelek	Béla		4 59	6 59	12 20	2 23
24	Tork	Gjuri m.		4 57	7 1	1 27	2 42
25	Sreda	Márk ev.		4 55	7 2	2 36	2 58
26	Četrtek	Kilit i Marc.		4 53	7 4	1 48	3 14
27	Pétek	Aristid		4 51	7 5	5 1	3 31
28	Sobota	Valéria		4 49	7 7	6 18	3 49

Evang. Jánoš 16. 5—15. Epištola: Jak. 1. 16—25.

29	Nedela	Po vüzmi 4		4 48	7 8	7 38	4 11
30	Pondelek	Katarina sij.		4 47	7 9	9 0	4 30

Stoletni Kalendar: 1—6 vihérno, 7—12 močen mraz, 14—20 mláčno, obláčno, 21—28 vetrovje, 29—30 deždževno.

Prvoga je dén 12 v. 47 m. dugl, do konca mejseca 1 v. 35 m. prirasté.

[illegible]

Máj - Risàlsček

má 31 dni

Dnèvi	Imenik	Premenjavanje vremenja i meseca		Sunce		Mesec	
				zide	zide	zahája	zahája
1	Tork	Fil. i Jak. ap.	Prijétno, toplo nestálno vremen	 4 45	7 10	10 18	5 16
2	Sreda	Athanáz pk.		 4 43	7 12	11 24	6 6
3	Četrtek	Irma		 4 41	7 13	—	7 10
4	Pétek	Flórián		 4 40	7 15	0 17	8 27
5	Sobota	Gotthárd		 4 38	7 17	0 55	9 50

Evang. Jánoš 16. 23—30. Epištola : Jakub 1. 22—27.

6	Nedela	Po vüzmi 5.	Premenjávno oblačno deždževno vremen.	 4 37	7 17	1 25	11 11
7	Pondelek	Gizella		 4 35	7 18	1 48	12 31
8	Tork	Mihál arch.		 4 34	7 20	2 8	1 48
9	Sreda	Gregor		 4 32	7 22	2 25	3 3
10	Četrtek	Kristuša v n.		 4 31	7 23	2 43	4 18
11	Pétek	Mamert pk.	vremen.	 4 29	7 24	3 1	5 32
12	Sobota	Pongrác m.		 4 28	7 25	3 23	6 48

Evang. Jánoš 15. 26. 16. 1—4 Epištola : I Peter 4. 7—11.

13	Nedela	Po vüzmi 6	Nestálno, toplo premenjávno vremen.	 4 27	7 27	3 49	7 58
14	Pondelek	Bon fáč m.		 4 26	7 27	4 21	9 6
15	Tork	Žofia		 4 24	7 29	4 59	10 4
16	Sreda	N. sv. Jánoš		 4 23	7 30	5 50	10 52
17	Četrtek	Paškál m.		 4 22	7 31	6 48	11 31
18	Pétek	Erik	vremen.	 4 20	7 33	7 52	—
19	Sobota	Ivo		 4 19	7 34	8 53	0 1

Evang. Jánoš 14 23—31. Epištola : Dján. 2. 1—13.

20	Nedela	Risàli	Lejpo, prijétno, toplo vremen.	 4 18	7 35	10 6	0 25
21	Pondelek	Ris. pond.		 4 17	7 36	11 12	0 45
22	Tork	Julija		 4 16	7 37	12 20	1 2
23	Sreda	Dežō		 4 15	7 38	1 28	1 18
24	Četrtek	Ester		 4 14	7 40	2 38	1 34
25	Pétek	Orbán	vremen.	 4 13	7 41	3 53	1 51
26	Sobota	Filip		 4 12	7 42	5 11	2 11

Evang. Jánoš 3. 1—15. Epištola : Rim. 11. 33—36.

27	Nedela	Sv. trojstvo	Lejpo vremen.	 4 11	7 43	6 34	2 36
28	Pondelek	Emil		 4 11	7 44	7 54	3 9
29	Tork	Maxim.		 4 10	7 45	9 9	3 54
30	Sreda	Ferdinánd		 4 9	7 46	10 8	4 53
31	Četrtek	Tejlovo		 4 8	7 47	10 53	6 2

Stoletni Kalendar : 1—5 lejpo, 6—12 deždž, 13—20 premenjávno, 21—27 mláčno, 28—31 topto vremen.

Prvoga je dén 14 vör 25 minut dugi, do konc mejseca 1 vöro 14 minut prirasté.

Juni - Ivanšček

má 30 dni

Dnèvi	Imenik	Premenjávanje vremea i meseca		Sunce		Mejsec	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Pétek	Pamfil †		4 7	7 48	11 32	7 32
2	Sobota	Eraz.		4 7	7 49	11 52	8 52

Evang. Lukáč 16. 19—31. Epištola: I. Ján 4. 16—21.

3	Nedela	Po sv. tr. 1.			4 6	7 50	—	10 20
4	Pondelek	Sv. Franz	☾ 1 v. 53 m. Nestálno deždževno toplo vrejmen.		4 6	7 51	0 14	11 34
5	Tork	Bonifác			4 5	7 52	0 32	12 54
6	Sreda	Norbert			4 4	7 53	0 49	2 9
7	Četrtek	Róbert			4 4	7 54	1 8	3 22
8	Pétek	Medárd			4 3	7 54	1 28	4 35
9	Sobota	Félix m.			4 3	7 54	1 51	5 47

Evang. Lukáč 14. 16—24. Epištola: I. Ján. 3. 13—18.

10	Nedela	Po sv. tr. 2			4 3	7 55	2 21	6 55
11	Pondelek	Barnabáš	☾ 3 v. 11 m. Toplo premenjávno oblačno vrejmen.		4 3	7 56	2 48	7 56
12	Tork	Fak. sv. Ján.			4 3	7 56	3 44	8 48
13	Sreda	Sv. Pád. A.			4 2	7 57	4 40	9 30
14	Četrtek	Vazul			4 2	7 57	5 40	10 2
15	Pétek	Vid †			4 2	7 58	6 47	10 28
16	Sobota	Justin			4 2	7 58	8 0	10 49

Evan. Lukáč 15. 1—10. Epištola: I. Peter 5. 6—11.

17	Nedela	Po sv. tr. 3			4 2	7 59	9 0	11 7
18	Pondelek	Arnold	☾ 7 v. 37 m Vöterno mokro Začétek leta vrejmen.		4 2	7 59	11 6	11 13
19	Tork	Gjáfáš			4 2	8 0	11 13	11 38
20	Sreda	Ráfai			4 2	8 0	12 21	11 54
21	Četrtek	Alajoš			4 2	8 0	1 32	—
22	Pétek	Paulina			4 2	8 0	2 47	0 13
23	Sobota	Zoltán			4 2	8 1	4 5	0 34

Evang. Lukáč 6. 36—42. Epištola: Rim. 8. 18—23.

24	Nedela	Sv. troj. 4			4 3	8 1	5 26	1 2
25	Pondelek	Vilmoš	☾ 6 v. 8 m. Toplo deždževno nestálno vrejmen.		4 3	8 1	6 51	1 41
26	Tork	Ján. i Pavel			4 4	8 1	7 52	2 33
27	Sreda	Láslo			4 4	8 1	8 45	3 42
28	Četrtek	Ince			4 5	8 1	9 24	5 3
29	Pétek	Peter i Pav.			4 5	8 1	9 54	6 27
30	Sobota	Pavel			4 6	8 1	10 17	7 59

Stoletni Kalendar: 1—3 toplo, 4—16 deždž, 12—19 toplo, vetrovje, 20—26 deždževno, 27—30 viher.

Prvoga je dén 15 v. 42 m. dúgi; do 21-ga 17 m. prirasté, od etoga mao do konca mejseca 3 m. se poménša. — Leto se začne 22-ga ob 3 v. 45. m.

Juli - Jakobešček

má 31 dni

Dnévi	Imenik	Premenjavanje vremena i meseca		Sunce		Mesec	
				zide	zahája	zide	zahája
Evang. Lukáč 5, 1—11. Epištola : I. Peter 3, 8—15.							
1	Nedela	Po sv. tr. 5			4 7 8 1	10 37	9 22
2	Ponedelek	Srp. B. D. M.			4 7 8 1	10 55	10 41
3	Tork	Kornél			4 7 8 0	11 13	11 57
4	Sreda	Ulrik			4 8 8 0	11 32	1 13
5	Četrtek	Cyril i Met.			4 8 8 0	11 56	2 26
6	Pétek	Ežaiáš			4 9 8 0	—	3 39
7	Sobota	sv. Antun			4 10 7 59	0 23	4 47

Evang. Máte 5, 20-26. Epištola : Rim. 6, 3-11.

8	Nedela	Po sv. tr. 6			4 10 7 59	0 58	5 50
9	Ponedelek	Lukrecia			4 11 7 58	1 40	6 46
10	Tork	Amália			4 12 7 58	2 33	7 29
11	Sreda	Lili			4 13 7 56	3 32	8 4
12	Četrtek	Izabella			4 14 7 56	4 37	8 32
13	Pétek	Anaklét p.			4 15 7 55	5 44	8 55
14	Sobota	Bonaventura			4 16 7 55	6 51	9 13

Evang. Márk. 8, 1-9. Epištola : Rim. 6, 19-23.

15	Nedela	Po sv. tr. 7			4 17 7 54	7 57	9 29
16	Ponedelek	Valter			4 18 7 54	9 4	9 45
17	Tork	Elek			4 18 7 53	10 9	10 0
18	Sreda	Friderik			4 20 7 52	11 18	10 17
19	Četrtek	Emilia			4 21 7 51	12 29	10 36
20	Pétek	Eliáš			4 22 7 50	1 43	11 0
21	Sobota	Dániel			4 23 7 49	3 1	11 32

Evang. Máte 7, 15-23. Epištola : Rim. 8, 12-17.

22	Nedela	Po sv. tr. 8			4 24 7 48	4 19	—
23	Ponedelek	Lenke			4 26 7 46	5 32	0 17
24	Tork	Kristina			4 27 7 45	6 31	1 15
25	Sreda	Jakub			4 27 7 45	7 17	2 31
26	Četrtek	Anna			4 28 7 44	7 51	3 58
27	Pétek	Olga			4 30 7 42	8 18	5 27
28	Sobota	Ince			4 31 7 41	8 39	6 55

Evang. Lukáč 16, 1-9. Epištola : I. Kor. 10, 6-13.

29	Nedela	Po sv. tr. 9			4 33 7 37	8 59	8 18
30	Ponedelek	Judith			4 34 7 38	9 19	9 38
31	Tork	Ignác Loyol			4 35 7 36	9 37	10 57

Stoletni Kalendar : 1-10 toplo, vihérje, 11-18 deždž, 19-25 trnok toplo, 26-31 vihér.

Prvoga je dén 15 v. 54 m. dúgi, do konca mejseca z 53 m. krátsiši.

Augustuš-Měšnjek

mà 31 dni

Dněvi	Imenik	Premenjávajno vremen a meseca		Sunce		Mejsec	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Sreda	Ver. Peter	Lejpo.	4 36	7 36	9 59	12 13
2	Četrtk	Lehel	7 v. 27 m.	4 37	7 34	10 25	1 27
3	Pétek	Hermina	mérno	4 39	7 33	10 57	2 39
4	Sobota	Domonkos	vremen	4 40	7 31	11 38	3 44

Evang. Lukáč 19, 41—48. Epištola: I. Kor. 10, 6—13.

5	Nedela	Po sv. tr. 10			4 41	7 29	— —	4 42
6	Pondelek	Preob. I. Jez.	Stáino,		4 43	7 38	0 27	5 29
7	Tork	Kajetán	toplo,		4 44	7 26	1 25	6 7
8	Sreda	Láslo	trnok		4 45	7 26	2 28	6 36
9	Četrtk	Emőd	vroče.		4 46	7 24	3 35	7 0
10	Pétek	Lőrinc	9 v. 49 m.		4 47	7 22	4 42	7 20
11	Sobota	Tibor			4 49	7 20	5 49	7 36

Evang. Lukáč 18, 9—14. Epištola: I. Kor. 15, 1—10

12	Nedela	Po sv. tr. 11			4 50	7 19	6 55	7 52
13	Pondelek	Izol	Premenjávno,		4 52	7 17	8 1	8 8
14	Tork	Őžéb m. +++	vroče,		4 53	7 15	9 9	8 24
15	Sreda	Vel. meša	ploha,		4 54	7 14	10 18	8 42
16	Četrtk	Ábrahám	vöter.		4 55	7 12	11 30	9 4
17	Pétek	Anastáz			4 57	7 10	12 45	9 32
18	Sobota	Ilona	5 v. 33 m.		4 58	7 8	2 1	10 9

Evang. Márk 7, 31—37. Epištola II. Kor. 3, 4—9.

19	Nedela	Po sv. tr. 12			5 0	7 6	3 14	11 0
20	Pondelek	Štefan	Nestáino,		5 1	7 4	4 17	— —
21	Tork	Šámuel	oblačno,		5 2	7 3	5 8	0 7
22	Sreda	Menjhárt	toplo		5 3	7 1	5 46	1 26
23	Četrtk	Ben. sv. Filip	vremen.		5 5	6 59	6 16	2 52
24	Pétek	Bertalan	8 v. 38 m.		5 6	6 57	6 41	4 20
25	Sobota	Laioš			5 8	6 55	7 1	5 46

Evang. Lukáč 10, 23—37. Epištola: Gal. 3, 15—22

26	Nedela	Po sv. tr. 13			5 9	6 53	7 21	7 10
27	Pondelek	K. sv. Jožef	Vročina,		5 10	6 51	7 41	8 32
28	Tork	Ágošton	mérno,		5 11	6 50	8 2	9 51
29	Sreda	sv. Ivana gl.	prijétno		5 13	6 48	8 27	11 9
30	Četrtk	L. sv. Róza	vremen.		5 14	6 46	8 58	12 24
31	Pétek	Rajmund	8 v. 40 m.		5 16	6 44	9 35	1 33

Stoletni Kalendár: 1—9 vedrno, 10—17 premenjávno, toplo vremen, 18—23 oblačno, 24—31 toplo vremen.

Prvoga je dén 15 v. dúgi, do konca mejseca 1 v. 32 m. krátsiži.

[illegible]

September - Mihálšček

má 30 dni

Dnèvi	Imenik	Premenjavanje vremenja i meseca		Sunce		Mesec	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Sobota	Egied	Nestálno.		5 17 6 42	10 22	2 34

Evang. Lukáč 17, 11—19. Epištola: Gal. 5. 16—24.

2	Nedela	Po sv. tr. 14	Lejpo, oblačno, nestálno vremen.		5 19	6 40	11 17	6 16
3	Pondelek	Hilda			5 19	6 39	—	6 32
4	Tork	Rozália			5 21	6 37	0 18	6 50
5	Sreda	Just. sv. Lör.			5 22	6 35	1 24	7 10
6	Četrtek	Zakariáš			5 24	6 32	2 31	7 36
7	Pétek	Regina			5 25	6 30	3 39	8 10
8	Sobota	Mála meša			5 27	6 28	4 45	8 55

Evang. Máte 6. 14—34. Epištola: Gal. 5. 25, 6. 1—10.

9	Nedela	Po sv. tr. 15	☉ 1 v. 20 m.		5 27	6 27	5 52	6 16
10	Pondelek	Erik	Obláčno		5 29	6 25	6 59	6 32
11	Tork	Prot. i Jác.	premenjávno		5 30	6 22	8 9	6 50
12	Sreda	Márija	deždževno		5 32	6 20	9 20	7 10
13	Četrtek	Ludovika	nestálno		5 33	6 18	10 33	7 36
14	Pétek	Serénka	vremen.		5 35	6 16	11 50	8 10
15	Sobota	7 Bol. D. M.			5 36	6 14	1 2	8 55

Evang. Lukáč 7, 11—17. Epištola: Efez. 3, 13—23.

16	Nedela	Po sv. tr. 16	☉ 1 v. 26 m.		5 37	6 12	2 8	9 54
17	Pondelek	Sv. Franca r.	Prijétno,		5 38	6 10	3 1	11 6
18	Tork	Titus	jesensko,		5 40	6 8	3 43	—
19	Sreda	Vilhelmina	vöterno,		5 41	6 6	4 15	0 27
20	Četrtek	Friderika	premenjávno		5 43	6 4	4 41	1 51
21	Pétek	Máté	vremen.		5 44	6 1	5 2	3 17
22	Sobota	Mór			5 46	6 0	5 23	4 40

Evang. Lukáč 14, 1—11. Epištola: Efez. 3, 13—23.

23	Nedela	Po sv. tr. 17	☉ 5 v. 19 m.		5 46	5 58	5 43	6 2
24	Pondelek	Gellért	Začétek jeseni		5 48	5 56	6 3	7 22
25	Tork	Kleofáš	Premenjávno		5 49	5 54	6 27	8 43
26	Sreda	Justina	nestálno,		5 51	5 51	6 56	10 1
27	Četrtek	Adalbert	mokro		5 52	5 49	7 31	11 14
28	Pétek	Vencel	vremen.		5 54	5 48	8 15	12 21
29	Sobota	Mihál arch.			5 55	5 46	9 8	1 18

Evang. Máte 22, 34—46. Epištola: I. Kor. 1, 4—9.

30	Nedela	Po sv. tr. 18	☉ 1 v. 29 m.		5 56	5 44	10 8	2 4
----	--------	---------------	--------------	---	------	------	------	-----

Stoletni Kalendar: 1—8 oblačno vremen, 9—15 tühö deždžovje, 16—22 vet-
rovje, 23—30 premenjávno vremen.

Prvoga je dén 13 vör 25 minút dügi, do konca mejseca 1 vöro 47 minút kratšiši.
Jesén se začne 23-ga septembra.

Oktober - Svestvinšček

má 31 dni

Dènyi	Imenik	Premenjávaje vremenja i meseca		Sunce		Mesec	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Ponedelek	Remig pk.	Premenjávno, oblačno, nestálno, deždževno vremen.	 5 58	5 41	11 18	2 40
2	Tork	Angel var.		 5 59	5 39	—	3 07
3	Sreda	Helga		 6 01	5 37	0 19	3 30
4	Četrtek	A. sv. Franc		 6 02	5 35	1 27	3 49
5	Pétek	Aurél		 6 03	5 34	2 33	4 06
6	Sobota	Brunó		 6 04	5 31	3 40	4 22

Evang. Máte 9. 1—8. Epištola : Efez. 4. 22—28.

7	Nedela	Po sv. tr. 19	Nestálno	 6 06	5 29	4 47	4 38
8	Ponedelek	Etelka	● 4 v. 5 m. vóterno, premenjávno, lejpo vremen.	 6 07	5 27	5 57	4 56
9	Tork	Déneš		 6 09	5 25	7 09	5 16
10	Sreda	Gedeon		 6 10	5 23	8 22	5 40
11	Četrtek	Brigitta		 6 12	5 21	9 38	6 12
12	Pétek	Maxmilian		 6 12	5 20	10 53	6 54
13	Sobota	Kálmán		 6 14	5 18	12 00	7 49

Evang. Máte 22. 1—14. Epištola : Efez. 5. 15—21.

14	Nedela	Po sv. tr. 20	Premenjávno,	 6 16	5 16	1 56	8 57
15	Ponedelek	Terezija d.	☾ 8 v. 26 m. lejpo, mèrno, toplo vremen.	 6 17	5 14	1 41	10 13
16	Tork	Gál		 6 19	5 12	2 16	11 34
17	Sreda	Hedvig		 6 20	5 10	2 43	—
18	Četrtek	Lukáč		 6 21	5 09	3 05	0 57
19	Pétek	Alk. Peter		 6 23	5 07	3 26	2 17
20	Sobota	Irén		 6 24	5 05	3 45	3 38

Evang. Jánoš 4. 47—54. Epištola : Efez. 6. 10—17.

21	Nedela	Po sv. tr. 21	Lejpo,	 6 26	5 02	4 05	4 57
22	Ponedelek	Kordula d.	☾ 4 v. 1 m. premenjávno, vóterno, toplo vremen.	 6 27	5 01	4 28	6 16
23	Tork	Ignác		 6 29	4 59	4 54	7 35
24	Sreda	Ráfael ang.		 6 30	4 58	5 08	9 52
25	Četrtek	Blanka		 6 32	4 56	6 58	10 03
26	Pétek	Demeter		 6 33	4 54	6 58	11 04
27	Sobota	Sabina m.		 6 35	4 52	7 56	11 55

Evang. Máte 18. 23—35. Epištola : Filip. 1. 3—11.

28	Nedela	Po sv. tr. 22	Hladno,	 6 37	4 50	8 59	12 36
29	Ponedelek	Nárcis	☾ 9 v. 22 m. vremen.	 6 38	4 48	10 06	1 07
30	Tork	Kološ		 6 39	4 47	11 13	1 32
31	Sreda	Reform. sv.		 6 41	4 46	—	1 52

Stoletni Kalendar : 1—7 dosta deždža, 8—14 lejpo vedrno, 15—21 mláčno, toplo, 22—30 vedrno ali mrzlo vremen.

Prvoga je dén 11 v. 33 min. dúgi, do konca mejsca 1 v. 28 min. kratši.

November - Andrejšček

má 30 dni

Dnèvi	Imenik	Premenjavanje vremenja i meseca		Sunce		Mejsec	
				zide	zahaja	zide	zahaja
1 Četrtek	Vsej sv. den	Premenjávno		6 42	4 45	0 19	2 11
2 Pétek	Mrtvecov d.	nestálno		6 44	4 43	1 25	2 27
3 Sobota	Viktor	mokrovremen		6 46	4 41	2 31	2 43

Evang. Máte 22. 15—22. Epištola : Filip. 3. 17—21.

4 Nedela	Po sv. tr. 23			6 47	4 39	3 40	3 00
5 Pondelek	Imre	Mrzlo		6 49	4 38	4 50	3 19
6 Tork	Lenárd m.	vöterno		6 50	4 37	6 04	3 42
7 Sreda	Engelbert m.	☉ 5 v. 44 m.		6 51	4 35	7 21	4 11
8 Četrtek	Gottfried pk.	Obláčno,		6 53	4 34	8 38	4 51
9 Pétek	Tivadar	deždževno		6 54	4 32	9 49	5 42
10 Sobota	A sv. Andráš	vrejmen.		6 56	4 31	10 51	6 48

Evang. Máte 9. 18—26. Epištola . Kol. 1. 9—14.

11 Nedela	Po sv. tr. 24	Deždževno		6 57	4 29	11 40	8 04
12 Pondelek	Márton p.	vetrovno,		6 59	4 28	12 17	9 24
13 Tork	Sanisló	premenjávno		7 00	4 28	12 46	10 46
14 Sreda	Klementina	☉ 3 v. 39 m.		7 02	4 26	1 10	—
15 Četrtek	Leopold			7 03	4 25	1 30	0 05
16 Pétek	Otmár	hladno		7 05	4 23	1 50	1 24
17 Sobota	Hortenzia	vrejmen.		7 07	4 22	2 08	2 40

Evang. Máte 24. 15—28. Epištola : I. Tes. 4 13—18.

18 Nedela	Po sv. tr. 25			7 08	4 21	2 30	3 57
19 Pondelek	Erzébet	Vöter,		7 10	4 20	2 54	5 14
20 Tork	V. sv. Félix	deždž, snegj		7 11	4 20	3 24	6 31
21 Sreda	Olivér	☉ 5 v. 26 m.		7 12	4 19	4 01	7 43
22 Četrtek	Cecilia	obláčno,		7 13	4 18	4 48	8 49
23 Pétek	Kelemen	nestálno		7 15	4 17	5 43	9 46
24 Sobota	Emma	vrejmen.		7 16	4 16	6 45	10 29

Evang. Máte 25. 31—46. Epištola : 2. Tes. 1. 3—10.

25 Nedela	Po sv. tr. 26	Obláčno,		7 18	4 15	7 51	11 06
26 Pondelek	B. sv. Jánoš	premenjávno		7 19	4 14	8 58	11 33
27 Tork	Virgil	mrzlo,		7 20	4 14	10 04	11 55
28 Sreda	Štefánia	mokro		7 21	4 13	11 10	12 14
29 Četrtek	Saturnin	☉ 6 v. 39 m.		7 23	4 13	—	12 30
30 Pétek	Andraš	vrejmen.		7 24	4 12	0 15	12 47

Stoletni Kalendar : 1—6 deždževno, 7—13 vetrovje i dosta deždža, 14—20 snegj, 21—28 deždževno, 29—30 vihérno mrzlo vrejmen.

Prvoga je dén 10 v. 3 m. dúgi, do konca mejseca 1 v. 15 m. kratšiši.

December - Prosinec

má 31 dni

Dněvi	Imenik	Premenjavanje vremea i meseca		Sunce		Mesec	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Sobota	Nar. ujed.			7 26 4 12	1 21	1 3
Evang. Máte 21, 1-9. Epištola: Rim. 13, 1-14							
2	Nedela	Advent 1			7 27 4 11	2 29	1 21
3	Ponedelek	Xav. sv. Fr.	Mrzlo,		7 28 4 11	2 41	1 42
4	Tork	Borbála	nestálno		7 29 4 10	4 56	2 8
5	Sreda	Vilma			7 31 4 10	6 14	2 43
6	Četrtek	Mikloš	☉ 6 v. 25 m.		7 32 4 9	7 30	3 30
7	Pétek	Ambruš	vrejmen.		7 32 4 9	8 37	4 32
8	Sobota	Marija			7 34 4 9	9 33	5 46
Evang. Lukáč 21, 25-36. Epištola: Rim. 15, 4-13.							
9	Nedela	Advent 2	Premenjávno		7 35 4 9	10 26	7 8
10	Ponedelek	Judith	mrzlo,		7 36 4 9	10 48	8 32
11	Tork	Árpád	snežno,		7 37 4 9	11 14	9 55
12	Sreda	Gabriella	vihérno		7 38 4 9	11 35	11 13
13	Četrtek	Luca d.	☉ 11 v. 52 m		7 39 4 9	11 55	—
14	Pétek	Silárd	vrejmen.		7 40 4 9	12 15	0 30
15	Sobota	Johanna			7 40 4 9	12 34	1 47
Evang. Máte 11, 2-10. Epištola: I. Kor. 4, 1-5.							
16	Nedela	Advent 3			7 41 4 10	12 57	3 2
17	Ponedelek	Lázár	Mrzlo,		7 42 4 10	1 25	4 18
18	Tork	Grácián	vöterno,		7 43 4 10	1 59	5 30
19	Sreda	Pelágin K.††	mokro		7 43 4 11	2 41	6 38
20	Četrtek	Teofil	☉ 9 v. 53 m.		7 44 4 11	3 32	7 38
21	Pétek	Tomáš	vrejmen.		7 44 4 12	4 33	8 26
22	Sobota	Zenó	Začétek zime.		7 45 4 12	5 39	9 4
Evang. Jánoš 1, 18-28. Epištola: Filip 4, 4-7.							
23	Nedela	Advent 4			7 45 4 13	6 45	9 34
24	Ponedelek	Ádám i Eva	Čisto,		7 46 4 13	7 51	9 59
25	Tork	Koled. sv.	mrzlo,		7 46 4 14	8 57	10 19
26	Sreda	Števana m.	premenjávno		7 47 4 14	10 1	10 35
27	Četrtek	Jánoš	snežno		7 47 4 15	11 7	10 51
28	Pétek	Drov. dec.††	vrejmen.		7 47 4 16	—	11 7
29	Sobota	Tomáš pk.	☉ 3 v. 8 m.		7 47 4 17	0 12	11 24
Evang. Lukáč 2, 33-40. Epištola: Gal. 4, 1-7.							
30	Nedela	Po kol. sv.			7 48 4 17	1 21	11 43
31	Ponedelek	Silvester	Trdi mraz.		7 48 4 18	2 38	12 6

Stoletni Kalendar : 1-5 mraz, 6-12 premenjávno, 13-19 mrzlo, vetrovje, 20-28 vedrno, 29-31 sneg. — Prvoga je den 8 v. 46 m. dūgi, do 22-ga ešče 18 m. krátsiši, potom 2 m. prirasté. — Zima se začne 22. decembra ob 1 v. 50 m.

[illegible]

Potrebna znánja na 1934-to leto.

To 1934. leto

je návadno leto, štero má 365 dnévov ali 52 tjedna i 1 dén. Začne se z pondelkom i dokonča se z pondelkom.

Pravoslávno leto se začne januara 14. 1934 leta i se dokonča 1935 leta januára 13.

Mohamedansko leto, štero je 1352 se je začnelo 1933 aprila 26., je préstopno leto z 355 dnévi, štero se dokonča aprila 15-ga 1934. Aprila 16. se pa začne novo leto 1353, štero je návadno leto z 354 dnévi.

Židovsko leto 5694 se je začnelo septembra 21. 1933 in se dokonča septembra 9. 1934 leta.

1. Začétek leta 1934.

Občno i državno leto se začne 1. januára; církevno leto pa z 1. adventskov nedelov.

2. Lejtni čas:

Sprotolejtje se začne mārca 21-ga ob 8 vōri 28 min. Nouč i dén sta toga časa ednáko dúgiva.

Leto se začne junija 22-ga ob 3 vōri 45 min. Prinás je toga časa nájdujši dén.

Jesèn se začne septembra 23 toga ob 6 vōri 46 min. Nouč i dén sta zdaj pá ednáko dúgiva.

Zíma se začne decembra 22 ga ob 1 vōri 50 min. Prinás je toga časa nájkračiši dén.

3. Préstopni svétki:

Septuagesima januara 28; Pepelnica februara 14; Vel. péték márc. 30; Vüzem aprila 1; V nébo zastop. Kristuša mája 10; Risál-ska nedela mája 20; Sv. Trojstva nedela mája 27; Tejlovo mája 31; 1. advenska nedela decembra 2.

4. Fašenski tekáj:

Fašensko vrejmen se začne po Trej králi na drúgi dén, tou je jan. 7-ga i trpelo bode do febr. 13 ga, vsevküp 38 dni.

5. Kvaterni posti.

1. kvatre, sprotolejšnje ali postne 21., 23., 24. februarja.
2. kvatre, risalske ali letne 13., 25., 26. mája.
3. kvatre, jesenske 29., 21., 23. septembra.
4. kvatre, zimske ali adventske 19., 21., 23. decembra.

6. Preminjávanje mojseca se znamenúje :

☾ mlád, ☽ prvi frtao, ☿ pun, ☾ slednji frtao.

7. Sunce z svojimi planetami :

Na srejdi svoji planet je naše sunce.

Prednje planete so: **Merkur**: skoron 8 milijon mil od sunca; 1 leto na njem trpi 88 dni. — **Vénus**: 15 milijon mil od sunca; leto na njej trpi 225 dni. — **Zemla**: 20 milijon mil od sunca; leto na njoj trpi 365 dni. — **Mars**: 32 milijon mil od sunca; leto na njem trpi 687 dni. 1204 máli planet do 1925. leta; ali zvezdoslovci ji ešče vsáko leto nájdejo več na tistom táli pod nébov. — **Jupiter**: 107 milijon mil od sunca; okoli sunca obhodi svojo pot v 12 letaj ednok, záto na njem 12 naši lejt trpi edno leto. — **Saturnus**: 194 milijon mil od sunca; svojo pot okoli sunca obhodi v 29 leti i 116 dnévi, záto na njem edno leto tak dugo trpi. — **Neptun**: 621 milijon mil od sunca; okôli pride ednok v 164 letaj i 216 dnévi; leto na njem záto tak dugo trpi. — **Uranus**: 396½ milijon mil od sunca; okoli sunca obhodi svojo pot v 84 lejtaj. — Planet-planete, štere se náimre okouli vékši planet vrtijo i z-vékšimi vréd pa okoli sunca, se za mesece zovéjo. Zemla má 1, Mars 2., Jupiter 8., Saturnus 10., Uranus 4. i Neptun 1 mesec.

8. Národní svétki :

28. junija : Vidov dan;

1. dec. : Ousvetek národnoga vjedinjenja Srbov, Hrvatov i Slovencov;

17. decembra : Rojstni dén Njegovoga Veličanstva Kralá Alexandra.

9. Planet znamenje :

Sprotolejtje :

Koš ♈, Bik ♉, Dvojki ♊,

Leto :

Rak ♋, Oroslán ♌, Devojka ♍

Jesén :

Vága ♎, Roglác ♏, Strjla ♐

Zima :

Bak ♑, Deždžévnj. ♒, Ribe ♓

Sunca i meseca potemnenje v 1934-tom leti.

V 1934. leti bode dvakrat sunca i dvakrat meseca potemnenje, od šteri de se samo prvo mesečno potemnenje vidilo v deli vu srednji Europi.

Celo sunčno potemnenje bo 13. i 14. februara. Začne se 13 ga februára ob 23 vñri 5 minutaj, skonča se 14-ga febr. ob 4 vñri 11 minutaj. — Obročno sunčno potemnenje bo 10. augusta od 6 vñre 51 minute do 12 vñre 24. minute.

Tálno mesečno potemnenje bude 30. januára. Začne se ob 17. vñri 1 minuti, skonča se ob 18 vñri 24 minutaj. — Tálno mesečno potemnenje bude ešče 26. juliúša. Začne se ob 11 vñri 54 minutaj, skonča se ob 14 vñri 36 minutaj.

Vladárska hiža kràlevčine Jugoslávije.

Njegovo Veličanstvo Král Aleksander I, rojen v Cetinji dne 4. dec. 1888. Vládati je začao 16. augusta 1921. Poročen 8. jun. 1922, z romunskov princesiov, Máriov, rodj. 8. jan. 1899.

Sestra: Princesa Jeléna rojena na Reki (Fiume) 23. oktobra 1884. zdána 21. augusta 1911. v Konštantinom Konšantinovičem, kotrigov bivše rusoske carsarske rodbine.

Brat: Princ Juri, rojen v Cetinji 27. augusta 1887.

Nj. Visosti Peter Štefan tronušanaslednik, rojen 6. septembra 1923. v Beográdi.

Nj. Visosti princ Tomisláv. rojen 19. januára 1928, v Beográdi.

Nj. Visosti princ Andrej, rojen 28. junija 1929. v Bledi.

Rodovnica dinastije Karadjordjevičev.

Peter, spadno v boji z Törkami 1733—1784, njegova žena Marica, vmrla 1811.

Sin: Karadjordje Juri Petrovič, rojen leta 1752 v Viševci Vmorjen v noči 12. na 13. junija 1817 v Radovani pri Smederovci, vrhovni srbski vojskovodja od februárja 1804 do septembra 1813; žena Jeléna, hči kneza Nikole Jovanoviča v Maslovsheva, rojena leta 1765, vmrla 11. februárja 1842 v Beogradi.

Toga sin: Aleksander Karadjordjevič, rojen 26. septembra 1806 v Topoli. Njegov prvi učitel je bio Dositej Obradović. Leta 1814 je šou z očom v Austrijo, odkéc je v jesén tistoga leta odišao v Rusijo, gde se je vñosnouvo. Leta 1839 se je vrno v Srbijo, leta 1840 je postao kotriga beográdske okrožne sodnije, leta 1841 adjutant knéza Mihala, leta 1842 pa je bio izbráni za kneza Srbije. Leta 1858 je po zaprtji Národne skupščine odstopo, šou je v Austrijo in živo do smrti 22. aprila 1885 v Temešvári. Pokopan je na Dunaju. Njegova žena Persida, hči Jevréma Nenadoviča, rojena 1813 v Valjevi, vmrla je 26. márcia 1873 na Dunaju.

Njegov sin: Peter, rojen dne 29. junija 1844 v Beográdi, od 2. junija 1903 kral Srbije, od 1. decembra 1918 kral Srbov, Hrvatov i Slovencev, vmrou je 16. augusta 1921 Njegova žena Zorka, hči črnogorskoga knéza Nikola I., rojena 11. decembra 1864 v Cetinji, vmrla 4. márcia 1890 ravnotam.

Deca: Jelena, rojena 23. oktobra 1884 na Reki, poročena z ruskim velikim knezom Jovanom Konstantinovičem Romanovim, vmorjeni leta 1918 od bolševikov; sin Vsevolod Jovanovič, rojen leta 1914 v Petrogradi.

Gjorgje, rojen 27. aug. 1887, se odpovedao stolonasledništvu 27. marca 1909 Aleksander, rojen 4. decembra 1888. v Cetinji, prestolonaslednik od 27. marca 1909. Regent od 11. julija 1914. i král od 16. augusta 1921.

Jelena, žena bivšega srbskoga poslànika na Dunaju Gjorgje Simiča.

Arsen, rojen 4. aprila 1859 v Temešvári, poročen z Auroro, knézinjov Demidovov di. S. Donato, razporočena 1896, vmrla 1905. Sin: princ Pavel rojen 15. aprila 1893 v Petrogradi.

Nove poštne pristojbine.

1. Pisma: a) v krajevnem prometu do 20 gramov 1-50 Din, čez 20 gramov kakor v medkrajevnem prometu; b) v medkrajevnem prometu do 20 gramov 2-15 Din, čez 20 gramov do 50 gramov 2 Din, čez 50 gramov do 250 gramov 3-50 Din, čez 250 gramov do 500 gramov 5- Din, čez 500 gramov do 1000 gramov 10- Din.

K tem izpremembam pripominja pošto ravnateljstvo: Dokler ministristvo glede krajevnega prometa načelno ne odloči, se smatra za krajevni promet, pomet na vsem področju pošte, torej tudi v selskih okrajih, na področju pomožnih pošt itd. Promet na področju dveh pošt se smatra za medkrajevni, četudi sta področji obeh pošt geografska enota.

2. Dopisnice: odprte, vsaka po —75 Din. Dokler ne izidejo nove dopisnice po 75 par, naj pošte prodajajo stare dopisnice tako, da nanje nalepijo še znamko za 25 par. 3. Priporočene pošiljke: a) priporočnina v krajevnem prometu 2 Din. b) v medkrajevnem prometu 4 Din. c) V mednarodnem prometu 4 Din. 4. Vrednostna pisma: a) težna pristojbina kakor za priporočeno pismo, b) sedanj vrednostna pristojbina ostane še nadalje v veljavi.

5. Paketi: a) težna pristojbina za pakete do 1 kg 3 Din, čez 1 kg do 5 kg Din, čez 5 kg do 10 kg: I. pas (do 100 km) 10 Din, II. pas čez 100 do 300 km 15 Din, III. pas (čez 300 km) 20 Din, čez 10 do 15 kg: I. pas (do 100 km) 15 Din, II. pas (čez 100 do 300 km) 22 Din, III. pas (čez 300 km) 30 Din, čez 15 do 20 kg: I. pas (do 100 km) 20 Din, II. pas čez (100 do 300 km) 30 Din, III. pas (čez 300 km) 40 Din, b) vrednostna pristojbina kakor za vredn. pisma. Za pakete čez daljše pristojbine. 6. Nakaznice: a) navadna pristojbina: do 50 Din 2 Din, do 100 Din 3 Din, do 300 Din 4 Din, do 500 Din 5 Din, do 1000 Din 6 Din, do 2000 Din 8 Din, do 3000 Din 9 Din, do 4000 Din 10 Din, do 5000 Din 12 Din.

V teh pristojbinah je všteta tudi izplačnina. b) izplačnina, ki se v bodoče izterja od naslovnika samo pri inozemskih in čekovnih nakaznicah: do 50 Din 0-50 Din, do 1000 Din 1 Din, do 5000 Din 2 Din. 7. Čekovna vplačila: a) do 500 Din 50 par, čez 500 Din 1 Din. Pristojbina za pismena izporočila na zadnji strani položnice odpade. 8. Odkupne pošiljke: pristojbina za dostavo 1 Din. 9. Poštni nalogi: Pristojbina za dostavo 1 Din. 10. Predalnica: Za predal brez ključa mesečno 15 Din, za predal s ključem mesečno 20 Din. 11. Zaklenjene torbe: mesečno 15 Din. 12. Obvestilo o nedostavljenem paketu: izterja se od pošiljatelja 1-50 Din. 13. Poste-restante: Pristojbina za hranjenje pism in pa dopisnic poste restante 50 par. 14. Dostavnina za vrednostna pisma in pakete: a) za vrednostna pisma 1 Din, b) za pakete do 5 kg 2 Din, za pakete čez 5 kg 5 Din. 15. Pooblastila: a) za omejeno pooblastilo če velja samo za enkrat i Din, za trajno (ako velja za več kakor 15 dni) na leto 5 Din.

Sukič Jurij klobučar, M. Sobota Lendavska cesta.

Odavam kršćake najnovejše mode. V zátogi mam vsakovrstne gotove moške i za deco punčuke, papuče, sandále. Hoube i vsakovrstno krátko blágo.

Uspešno vráčenje

zavisij od toga, da poznamo právi vzrok bolezni. Za reomatične bolecine, prehlajenjé, za masážo, trganje, bolecine v križki, obrázi i cejlom teji imate pri hiži právi Fellerov Elsa-fluid, ki se núca že nad 36 let in se dobi v apotekaj i tozadevni trgovinaj po 6-—, 9-— i 26-— Din. Po pošti najmenje 1 paket (9 polizkusni ali 6 dvojni ali 2 velkiva spec. glaža) 58-— Din, trije taki paketi samo 139 Din. pri apotekari EUGEN V. FELLER, Stubica Donja št 838. Savska banovina.

Odobreno od Min. soc. pol. i zdravja Sp. br. 509 od 24. III. 1932.

Stouletni prorok od leta

1934

Priklánjanje.

Kak se zglédnem po našoj domovini
 Po našoj máloj slovenskoj krajini;
 I vidim Vaše lice Vašo radost,
 Našo od negda prijátelsko starost.
 Sem vu srcej od' radosti veséli,
 Ár vidim, ka ste skrbliivi i rédni.
 Zato pa vsako leto prihàjam k vam
 Kakše bode vremen, da to povém Vam:
 V zimi, sprotolejtje, v leti i v jesén
 Da po tom se ravnati znáte zevsém!
 Lübléni moj stàri, mládi i dtee.
 Prosim vás, okolik mène se sedte,
 Či te moje rečij bole razmeli
 Tak te žnjij lahko vékši hasek meli.
 Bog dáj, ka novo leto bode bokše,
 Kak je bilo to stáro preminoče.
 I med vami náj se nišče nejoče,
 Od nesrečne žalosti i nevole.

Zima.

Letošnja zima de rána pa duga,
 Tü pa tam, tak ostra, ka gene vuka.
 Sneg pride rano, da té nede velki,
 Nego té drügi i trètji de vékši.
 Za mrzlo zimo se zevsem poskrpie,
 Da v zimi máte méрно počivanje.
 Letošnji fašenek nede na trati,
 K vüzmi se pa mámo snegá bojati.
 Ali té sneg kak kolik, de zapadno,
 Škodo od njega nede nišče trpo!
 Po dugi zimski mrzli večeráj pa,
 Pri toploj péči se ne spozábte na
 Naš Kalendárium Dober Pajdáša,
 V šterom je štenjá dosta i dobroga.

Sprotolejtje.

Ráno i vesélo de sprotolejtje,
 Vu njem prve dni vüpanja ne mejte.
 Ár v prvi dněvaj vremen neđe stálno,
 Ali z tem delom ne čakajte záto,
 Štero se rano more opraviti
 Da bi za kaj kolik ne opravili.
 Krumpiš, kukorco, pa de bokše kesno
 Saditi i sejati v toplo zemlo.
 Rávno tak tüdi drügo sprotolejšnje
 De Vam letos nájbokše to kesnejše.

Leto.

Kak planeta káže, leto de vroče,
 Da deždž pride, té téj z burkanjem bode
 Pa da začne iti, té de duže šou,
 Žteri de po vročini blagoslov meo.
 Tam gde nede toča kaj zbantüvala
 De žétva jáko dobro plačüvala.
 Krme letos od lanjskoga bo menje
 Tak tüdi zrnja, letos telko nede.
 Ali celoga pova nede malo
 I tak poprečno leto nede slabo.

Jesén.

Človik teško čaka sád svojega dela,
 Vu šterom so trūdi celoga leta
 I veselij se či žé v prečnjeki má
 Ár té vidi svoj trūd, gda v prečnjeki má.
 Jesensko poprek vam po srednjem zrasté,
 Či gli nede preveč velka slama njé,
 Sejádev nájbokše bode to srednje,
 Ne rána pa ne tá késna jesénska.
 Za to me poslušajte i bogajte
 Pa po prorokūvanji se ravnajte.

Slobód.

Z bogom ostante drági prijátelje,
 Za tó leto sem vam povedo že vse.
 Štero so nebeske zvezde kázale,
 I do vam z božov volov spunjávale.
 Z bogom ostante, z bogom prijátelje
 I k leti se na méne ne spozábite.
 Jaz idem nazáj med nebeske zvezde,
 Pa ka mo tam zbrodo, to kleti zvete.
 Živte vórno i v Bogi se vūpajte,
 Njega dičte, hválte i ga poslušajte.
 Z kakšov štéč močnov vórov Bogá molite,
 Bog de vam poslūno vaše molitve.
 Za volo vóre se vi ne svajūjte,
 Med se bom, nego se poštūjte i lūbte.

Novo leto.

*Novo leto, mládo leto
 S tvojim hodom, vse nájbogše
 si en ovomi želejmo.*

*Stáro smo zdaj pokopali
 Ž njim vréd tūdi vse nevole,
 Štero smo láni pristáli.*

*Novo leto, mládo leto.
 Bodi bokše veselejše,
 kak je bilo stáro leto.*

*Kakše štéč bi bilo leto.
 Pa gda pride drūgo novo.
 Itak si bokše želejmo.*

Talányi Franc.

Božič.

Polnočna meša.

. . . prosim te pazi na málo kišta, štero je máli Jezušek prineso fküper z božičnov dre-vov . . . To je navádna lese-na kišta, či gli ne, pa se za takšo vidi, i tá kišta má v sebi celoga svejta dogodke . . . vsáki po svojoj vouli, skoz té kište lahko čüje odtistec odkéc ščé i tisto štero ščé. Muziko, popevanje, vremensko poročilo, zvonenjé, orgole ali svéto mešo vu cérkvi. Ne vörješ? . . . Pazi, ne bantüj z tvojov nevör-nostjov !

. . . tak je . . . hallo ! dobro čüjem ! Orgole muvijo, svéte pesmi popevajo, solo edne ženske srebrni glás ! . . . Pol-nočna meša v Kattowitzi, na Polskem . . . Pop i kaplán nostert molita. Vörniki dokon-čajo molitev, štero je pop začno. Orgole muvjenje po cérkvi brnij i njeni glás se čüje tak, kak med velikimi bregámi v tekočem potoki sümenje bistre vodé. Ministránš odgovárja, cinka, pa konec meši „ite misa est“ ver-niki v koroš popevajo. Glás popevanja — kak z klonje od-slobodjeni ftič — se visiko v zrák zdigne. Zvonovje zvonijo, brnijo, verniki z cérkvi idejo . . .

Nájbole čütlivo je med tem glás. Popa kašlánje, ministranša cinkanje, zvonov brnenje v meg-

lenoj zimskoj nouči . . . Čüje se špeaker-a čisti glás :

Z Kattowitza, na Polskom, polnočna meša !

. . . Polnočna meša z Kattowitza ! . . . si čüla ? . . . i si čüla med orgole muvenjom, zvonov brnenjom, molitvami, v popevanjem čisto angelski glás . . . to je njeni glás . . .

No, ja, nevejš od koga gu-čim. Tá zgodba je že stára, trnok dugo je že to, ešče od tistoga vremena, gda sem tebé ešče ne pozno i sem mládi bio.

V Budapešti sem se spoz-no stov mládov polskov devoj-kov v ednoj penziji, gdé so sa-mo tákše mláde-diak dekle sta-nüvale. Dvajset lejt je bila stara. Ne vörjem ka bi na svejti lepši obráz bio, lepše svetle čarne oči, i bole poštena, kak je ona bila. Nevém, je mogoče meti bole trplensko srcé, kak je ona mela ? Té sem tak mislo ka to drágo čisto dvajsti let staro srcé samo lübézen mantrá.

Prijátela sva si bilá, tak pošteniva prijátela, kak bole poš-teno prijátelstvo je ne mogoče. Vöre i vöre dugo sva se spre-hájala po različni pun lüdstva i samotni tihi ulicaj, šterim so več štokov visike hiše senco držale i so hitro kmične postale. Niti v mišljenji mi je ne spadnilo v pamet, ka bi ona nebi lübila

mené. Istino ka sva nigdár ne gučala od lúbézni i sva nigdár ne pokazala i naznánje dála eden ovomi, ka se srcá globoko lúbiva . . . Ednok kak sva nindri zvúna váraša bíla i sva samá hodila med cvetěčoj zelěnoj trávi, me je mislila zadúšiti v srcej tihotna trplensjska lúbézen i brez sakšega mišljenja, ka bi ona mené nebi lúbila sem nje povedo mojo velko lúbézen do njé.

Pune skrivnosti so ženske srcé . . . Žensko srcé i lúbézen razmeti je moškomí ne mogoče . . . Ona me je poslušala kak sem nje vadlúvao mojo velko lúbézen do njé, pa tam me je obinola i je začnola jokati, jokala je tak, kak edno málo dete joče, i v tom mi je rasprestrla v svojem srcej noséčo skrivno lúbézen do mé . . . Po tom sam jo več nikoli ne vido. Drúgi dén je odpotúvála, koma, ne vén? . .

Dugo i dugo sem jo isko, i sem jo dao iskati ali vse zaman.

Po dugom vremeni sem zvedo, da je v Kattovitzl v ednom kloštri núná, gde Bougi svetlúje svoje drágo življenje.

Čisto istino právim. To mi lehko vörješ. Drúgo nika nevém od nje. Večkrát sem si premišlávno na tém, kak močno dúševno moč je mogla meti, tè gda je odišla od tistoga, šteri jo je lúbo i šteroga je ona srcá lúbila.

Bojála se od navádnoга človeškoga življenja, štero je samo trpljenje, i bojála se bodočnosti, ár me je trnok lúbila, da bi jo jaz nebi zapelo . . .

Jaz čútim i znam pa poznam njéni angelski glás, šteroga sem čúo zdaj, da je to ona bila. Kak je zemlé, tak túdi nebé sam je nájbokše glás dála sébe. Bougl je popevala brez mišljenja, ka bi njéni mili angelski glás dnes na božični svéti večér čúo, šteroga je ona negda, i šteri je njo negda z svojov prvov lúbéznostjov lúbo i lúbila.

Ne, ne . . . poméri se, tú sem polek tébe, ne boj se. Prosim te . . . odškni té rádio . . . nemrem zdaj to plesno mužiko poslúšati . . . Ne boj čemerna..! ne sem jaz kriv. Jaz sem dnes na božični večér mér i počitek ščeo meti, med štirimi stenámi. Zakaj si dnes dála to compransko kišto sem pod božično drevo postaviti. Té comprasti prekunjeni mašin, šteroga mi človik edno gombo oškrne, i že z njega vó letijo golobje, joč, plés, veselje, smrt, svéto zdúhávaje i lúbézen, kocke, z šterimi dúševno zveličanje zgúbimo i svóni ropčecke, z šterimi si živlenjskoga trpljenja skuzé doli brišemo . . . I Polnočna meša z Kattowitza, z Polskoga!

Janez Cvetič, Murska Sobota

TVORNICA PERILA

Prodaja samo na veliko !

Brata Dittrich proizvodnja ko- Murska Sobota vinskih izdelkov

400 Din.

Pogrebna svetiljka

Br. 55

Viš. 165 cm
Höhe

Crno lakirana, sa prešanim uresom, drvenim drškom i sa izvadljivim uloškom za svjeću na oprugu.

Br. 56

Iz mjeđi poniklovana, sa preš, galvanički pozlaćenim uresom, brušenim mat. staklom, poniklovanim drškom iz mjeđi sa izvadljivim uloškom za svjeću na oprugu ili sa benzin-svjećom

650 Din.

Štrcaljka za vinograde System BD - Peronosporaspritze

Br. 42

Iz bakra, sa prešanom napravom i su vazdušnim kotlom "ra odvijanje, čišćenje vrlo lako

380 Din

Vinopivec Vince.

Dober dën gospod „Debeluh.“

Jaj, da dobrote — velki brütov máte! . . . sem se poklonno mojemi stáromi prijáteli, kak sem knjemi prišo . . .

Lajnsko leto sem Vam povedo, ka sem mislo v Martjance liti, ali pot mi je v drúgi kráj šla.

Brez toga, da bi si premišlávno koma náj idem, sem šo, i sem šo naprej. Na to sem se na eden krát samo v Polani znajšo, pri Šifarovom Lajčeki, potém pa pri g. Barbariči.

Oh Bog odslobodi nás od tak téškoga teher nošenja . . . tak sem se pristrašo, kak sem zagledno toga velkoga debeloga g. krčmára.

Vidite vi gospodje krčmárje, šteri tak v dobrom živéte, bi

vsi mogli tak velko črvo nositi, kak té gospod májo.

Ka se smežete? . . .

Istino právim!

Krčmárje vi vsi dobro živéte, većinomá samo celi dën dobroto pokápace, potém pa z dobrim vinom polejvate, de ne z tém letošnjim kisilim, šteroga zdaj točíte, nego „stárim“ od prejšnji lejt! . . .

Po málom počívanji, pítam g. Barbariča, jeli je to istina, ka v ledavi níže mosta mislijo kopališče napraviti? z kabinetami i Hotel zozidati? itd.

Poleti či mo se tam tá znajšo, tak v tom kopališčí mo se jaz túdi malo hladio.

*

Eden večér, kak pri mojem dobrom prijáteli v Gor. Radgoni Talányi-ovej krčmi sedim i pijém njegovo domá pripovano vino, štero je ne kisilo. I to vino kak doj po guti vlejem, je prišla pijanost. Pijano je postalo to dobro mojega prijátela v svoji lastni goricaj pripovano vino. Pijano je postalo od toga, ár mi je doli po guti šlo.

*

Ne smejte se! . . . Jaz Vinopivec Vince rad pijém kisilo vino, — tákše kak je letos! . . . Ali žensko pa rájši mam sladko!

*

Eden večér, kak sem z Turkove gostilne proti domi držo,

se mi je ešče rano vidlo domo iti, i sem se malo stavo, pri g. Báci — ka me pitate? . . . se zná v Murskoj Soboti.

Kak tū sedim, sem čuo ednoga sūhoga agenta pripovedá-vati, ka prej je alkohol velki beteg na človeško telo gledoč. Ár ki z onoga pijé, na nikoj pride i rano vu grob odide.

I to moj prijáteo, šteri od-méne ešče ráj pijé, je tūdi po-trdo, ka je tak!

Erčén njemi :

Náj krava pijé alkohol, jaz mo samo vino pio! Či mo ráv-no tak dobre vole šo domo vsáki večér, kak tij.

*

Leta 1932 so lūdjé telko mesá pojeli, kak nigdár inda, i leta 1933 pa so telko vina spili, kak ešče ni edno leto. To je pa tak! da náj znáte! — 1932 leta je velka sūhša bila i za volo té suhše, so lūdjé mogli živino zaklati, ár so ne pripovali krmo za živino; i leta 1933 pa je vsakši kmet, šteri vino pova, slobodno svoje dománje vino po

pét litri vō točo, liter po dvá i trij dinári, tak si je vsáki člo-vik vsaki dén več litrov vina privoščo.

Lūdjé so tak, leta 1932 ga dosta mesá pojeli i leta 1933 so pa dosta vina spili, i leta 1934. pa do malo mesá jeli, ár je dosta krme zraslo. Pa do malo vina pili, ár je drágo i ešče kisilo, drágo je pa záto, ár ga je malo zraslo. Dobroga vina pa malo gdé nájti, i či žé je, to pa je drágo, to je ne za sirmáka!

Jaz ne vén ka mo delo? da je vino tak drágo! kak mo pio? penez nemam za to drágo vino, i té, ešče coj božno! Por-ge ne dobim, brez vina pa jaz Vinopivec Vince nemrem živeti.

Lehko pa vás šteri mi zná povedati, šteri je od méne bole čeden? kak, kakšo formo bi jaz brez penez k vini prišo? . .

Tisti náj mi piše na redi-telstvo, Dobroga Pajdáša v Gor. Radgono.

Na videnje kleti.

Grof i sirmák.

Živo je ednok, srednji lejt starosti človek, po iméni Károl, z svojov ženov Nežov, poleg grofa Friderika. Prevejša lejta so okoli grofovske zemlé siro-maški lūdjé živeli. Grof Friderik je meo dobro srcé, nej je bio sigoren, záto so se ga lūdjé nej bojali.

Károl je bio grofa nájbogši prijátel. Meo je od grofa malo zemlé, poleg toga je pa bio ešče tržec. Svojo blágo je noso v hrbtnoj košari na senje. Či je gde blúzik bilo senje, Károl je gvúšno tam bio.

Lepoga dnéva je stopao Károl proti domi z práznov ko-

šarov. Dobro vole je bio, ár je napravo dober kseft, si je túdi privoščo pár literčkov. Zdaj ga je zmotilo v mišlenji konjski kopit paketanje. Nazáj se zagléd-dne i vidi, ka se na konji nesé za njim grof Friderik.

Ali si bio na senji? — je pitao grof Károla.

Bio sem.

Je bilo dobro senje?

Ne sem ga koštao — je odgovoro Karol.

Grof je dobro čúo norčá-renje ali záto je dale pito:

Je bilo dosta lúdi na senji?

Karel čemerno odgovorij: Nej sem je čteo!

Grof je zdaj čemeren bio že i je konja pogno proti Karoli. „Prokleti pes“.

Karol je nej čako, nego se je obrno doj z ceste v goščo, ka je grof z konjom nej mogo za njim. Na to se njemi pretio: No, čakaj vej va vútro že mela račun.

Karola prejšnjo veselje nad dobičkom, se je zdaj obrnola na stráh. Kak pride domo, postávi košaro nakla. Neža njemi prinesla mleko i krúh za jüžino. Jestí njemi je nikaj nej šmekalo. Neža ga pita po senji, ali on nikaj ne gučij. Za Božo volo, mogoče so te spokradnoli ka si takši? Mož vöpotégne bankoš z penezi i je brez rejči v omár zaprè. Ali si betežen? Nato stopi v hižo grofovski inaš Fritz:

Hej, Károl, čüješ, gospod grof so mi veleli, da moreš biti vútro dopoldne prinji. V grád

pa ne smeš ne pridti, nej pri-pelati, nej prinesiti i nej privleč-ti. Ne smeš nej oblečen, nej nági. Túdi nej bos i nej obüti. Či to napráviš, so ti tvoji grehi odpúščeni.

Kak bi jaz to napelo, si je premišlávo Károl. Naslednje je dónok vözbrodo. Te si zmisli, ka de pa te delo či grof nanje-ga nahujšti pse. Na to si zmisli, ka sebov vzeme domáčega závca.

Drügo jütro Károl stáne i se naje žgánikov, štere njemi je mogla žena fejest zabejliti. Po zajtrki obličé stári plášč svojga očo, šteri je bio velki brez rokávov. Na nogé obüje punčole šterim doj zrezó podplate. Pod pazje dene vreče z závcom i stopi proti štali. Neža njemi je mogla vöprignati stáro kozo. Károl primle kozo z prostov ro-kov za rogö, gor dene edno nogo na hrbet kože z drügov pa zráven stáple proti grádi.

Grof Friderik se je za čer-vo držo od smeha, gda je zagledno svojga junaka. Kak Károl pride do gráda kozo nazáj domo stira i vesáli ide vu grádi gori po stubaj, na grofövi dve-raj močno skloncka.

Što je — pita grof i si od smeha briše skuzé.

Tisti šteri je nej notri — je bio odgovor.

Grofa spopádnejo čemeri na stéže odpré dverí i pohujšti pse na njega. Ali Károl je že priprávljeni bio i je hitro püsto závca. Závec doj bežij po stu-

baj prek dvorišča v goščo, psi pa za njim.

Grof si misli: Té presnják je li od vrága, že me je dvakrat namigo, pa ob tretjim me nede-mogo. Napravi se smileni pa pravi Károli: Ár je vse tak dobro rejšo náj ide doli v pivnico i počáka hlápeca. Kak bo on prišo, lahko kóšta vsákega lagva.

Károl zadovolno skuma, a vendar skorom ne vörje grofi. Záto vüho dene na klüčovo lük-njo pri zaprejtí dveraj. Naednok čüje grofa, ka pravi hlápci: Da prideta k slednjemí lagvi, ga zač-ní bití i ga bij dokeč . . .

Čüo je zadosta. Vönej v koti stojéčo meklo primle i jo skrije pod plášč. Zatem počáka hlápeca. Hlápec pride i sta zač-nola kóštávati po rédi. Ka je bio dugi red, se je naš Károl preci napojó. Či sta se bole bližála k zádnejmí lagvi je Károl vékšo korájžo dobo, ár je vino bogše bilo. Prišla sta do slednjega lagva. Zdaj Károl brsne v čep, ki daleč odleti od lagva, vino pa začne tečti. Kak to hlápec vídi, da sladko vino tečé je hitro potisno v lükno prst.

Károl je samo to čáko. Je zdaj zgrabo meklo i začne tak nesmileno klestíji hlápeca, k coj

je pa li kričo :

Ka me biješ. Vej so gos-pod grof dovolíli. Ne bij me.

Grof je stao gori pri dvé-raj i je čüo vdárce ino krič je mislo ka hlápec dúnče po Ká-rolovom hrbti, záto je vesélo kričo doli v pivnico :

To je dobro, li ponjem. Za čas pa skričij doli: No, zdaj je že zadosta.

Károl ešče vrže hlápci na hrbet ednoga, potem pa dene v kot meklo, doj slečé plášč, si dene na pléča pol okajenega praséta, štero je tam visilo na steni. Prek po praseti vrže plášč i stonjéče ide gori po stubaj proti grofi, šteri ga z smehom pijta :

Ali žmetno neséš? Grof je mislo vendar vdárce.

Bormič žmetno. Odgovori Karol, ár je prasé nej rávno lehkó bilo.

Právijo, da njemi je grof cejlo to huncvotaríjo odpústo i ešče večér je odišo na povoje-noga praséta večérjo. Herešna je bila tá večérja, gde so vsi gosti na grofa Frideríka stroške jeli i pilij.

Notri poslo:

EDUARD OČEK,
Križevci.

Na veliko ! Manufakturna in modna trgovina Na málo !
BRATA SIFTAR & HAHN Murska Sobota, poleg ev. cérkvi

Dobi se vsakovrstno, samo fino manufakturno blágo po nájnižišoj ceni.

Na málo !

Na veliko !

Nezadovolna deca.

Dobro právijo tej stári, čedni ljudje: Med božimi stariši ino učitelji je nigdar ne mogóči biti zadovolen, ali dónok večkrat naprej pride takša pripoved, ka eden oča ležej šestéro decé vódržij, kak šest dec ednoga očo.

Bio je eden oča, šteri je svoje imanje, rame, gorice, orátjo zemlo i živino vse raztálo med svojo deco, ár je meo vüpanje, ka do se deca zanjega túdi trúdila v vsakoj potrebčini.

Po tistom je bio pri najstarejšom sinovi do časa, té je etak pravo, da se že nevoló: Oča, premínočo noč se mi je eden sinček narodo, gdé zdaj vaš divan stoji, tam tá bi mi trbelo toga máloga zijbeo djáti, ne bi oni volo meli k tomi mlájšomi brati idti on má bole préstorno mesto.

Komaj eden máli čas té oča bio pri tom drúgom sinovi, té se ga je túdi friško nevoló, njemi právi: Oča moj, oni radi májo trnok vroče, meni pa to ne lübi, ár me gláva boli. Nebi se oni odselili k tomi mlájšomi brati k peki?

Te oča se je zdaj k tomi trétjemu sinovi odselo. Se nej dugo, je tomi túdi na žméčo bio i se ga reši z etim govorom: Oča, vidite tú prímieni lüstvo stálno hodi notri i vó, kak v kákšoj krčmi i tak vas stálno motijo v popoldanskem spánji, ne bi se oni odselili k sestri Katiki, ona bole mirovno mesto má. Oča je zdaj zarazmo, kelko

je vóra vdánila. Dobro je, pri čeráj mo isko jas stálišče, ženske tak májo bogše srdcé.

Ali komaj je bio eden máli časek pri toj najstarejšoj čéri tá je túdi z čemurnim poglédom glédala i etak kričala na starca: Za božo volo, telko ne hodte, gori pa doli po stubaj, vsigdar se bojim za nji, ka vküper spádnejo, pa se njim kaj zgodij. Bogše bi bilo, či bi se k Eržiki odselili, tista má odspodi stanóvanje.

Nato se zdaj odseli je stárrí sirmák k toj srednjoj čéri, tá bi se ga túdi rada rešila zato je etak právla: Oča tú za vás ne de dobro, ár je moje stanóvanje preveč vlažno, dosta bokše de, či te šli k toj najmlájšoj sestri, ona má deco vi se pa radi z decov špilate. Ka je meo číniti, odišo je k toj najmlájšoj čéri.

Ednoga lepoga dnéva, kak se s temi vnükici šengári, njemi etak právi deklinica; Dedek moj, mama so tak pravli Eržika tetici, ka bi najbogše mesto za nji grob bio.

Kak je to té stárec začüo, ga je pri srci zgrabilo ino mrtev se je zrúšo na divan.

Zdaj v kákšo formo si račúnajo pred Božov volov nezadovolna deca.

Notri poslo: Récek Franc,
Nuskova.

Žena je velki križ.

Blüzi je že 40 letj, ka se eden stavec navküpnö manträ z svojov ženov, od štere bi se že nezgovorno rad rejšo.

Končibár že zdaj na stáre dni bi rad sloboden človek blo ka bi pokoj i mér vživao.

Tak se je podao edno gojdnö k gospodí plebánuši, da se njim potoži od svoje nevole i naprej dá obiska cio.

— Hválen bojdí Jezuš Kri-stuš, gospod plebánoš — tak začne naš stavec svoj guč. — Za to sem prišo k njim, kaj nji gorioprosim, da me razdelijo od moje žené, ár jas morem nouri grátati, či tomi nede naskori konca.

— Ejnje. teremtete, — moj človik — ercéjo plebánoš, — vej pa zdaj se že nete razpitávali svejti na špot, gda ste že

štiridesét lejt dojzluščili z svojov ženov vu hižnom živlenji!

Ja, pa jas z toga nepopüstim — se čemeri stavec — ár je tá zlodjena ženska velki križ na mojom hrbti ino za svojega grešenjá volo je že dosta dužna meni, ár vse prouti meni činij.

Ali moj človek — nadaljá vajo plebánoš — vej pa mejte pamet, vu Oča naš-i túdi tou stoji : „i odpüsti nam dugé naše, kak i mi odpüščamo dužnikom našim“!

Znam jas tou, gospod plebánoš — sveče nazáj stavec — da pa to túdi jeste vu Oča naš-i, ka : „Odslobodi nás od hüdoga“!

Notri poslo :

KATANČIČ KALMAN,
Černelavci.

Zastonj nič nedobite pač pa zelo poceni
in vedno najboljše lahko kupite :

KOLESA vseh nájboljših znamk,
ŠIVALNE STROJE z 15 letno garancijo,
RADIO aparate,
GRAMAFONE in plošče,
Gume za kolesa z garancijo,

kakor tudi vse druge dele in tehnične potrebščine, foto
aparate in materijal

pri tt. ŠTIVAN ERNEST trg. Murska Sobota
Zvezna ulica V lastni novi zgradbi.

Zelo ugodna obročna odplačila.

NA VELIKO !

NA MALO !

Župnik v nebésaj.

To málo pripoved, štero Vam mislim tak napisati kak sem jo šteo, ali čiu prepovedávati. Ne spomnim se dobro, jeli sem jo šteo ali čiu. Van je itak to vse edno od kéc jo jaz znam, glávno je to, da jo tak napišem kak se je zgodila.

*

Gospod Martin so bili župnik v ednoj farí — no kak se je že tá fara zvala? — povejmo Cucugnam.

Naš župnik so tak dober bili kak eden fale t krüh, i so svojo faro tak ljubili, kak eden oča lübi svojo deco.

Edno želenje so meli svoje grejšnike na právo pot pripelati. Za to so pa túdi vsaki dén molili i g. Bogá prosili, da njim náj to edno želenje dopústij. I gléte g. Bcug je posíühno našega g. župnika tak, kak so to sami na predganci povedali.

*

Drági moji vörnícke — zač nejo z predganjem — to je svéta istina, štero mo Vam zdaj predgo.

Preminočo nouč sem hodo tam, kama lüdjé samo po smrti pridejo.

Kak stojim pred vrátami paradižoma, klonckam i notri púščenje prosim. Svéti Peter mi odpré vráta, i kak me je zagledno právi:

Vi ste to g. Martin?

Kakše želenje pa tráte, ka ste tak daleč prišli? . .

Drági svéti Peter, prosim vás poglednite to velko knjigo, i mi povejte kelko moji vörnícov je tú privas s eucugnanske fare?

Svéti Peter odpré knjigo i začne po ABC iskati cu, cu. . Cucugnam! právite Cucugnam... Gospod župnik Cucugnam je prázen. Niti edne düše. . . Cucugnamcov v paradižomi nega.

Erčén: je to mogoče? . . . Prosim, svéti Peter, poglednite ešče ednok!

Či právim; nikoga nega, nikoga, ni ednoga eucugnamca. Stopite bliže i sami si poglednite to knjigo! . . .

Jaj meni! Zaka se pa te jaz telko mantram z mojimi Cucugnamci? . . .

Pomérte se — mi právi svéti Peter. — Či ji nega v Paradižomi, té so pa znamkar v nebésaj? Po toj cvetéčoj poti, med tejmí lejpimi korinami idte tak daleč, ka do ední velki vrát pridete, tam Vam bode tiste vráta odpro Varitel Angel. . . Zbogom g. župnik Martin.

*

Jaz idem po toj poti, štero mi je svéti Peter pokazao. . . Pridem do tej velki vrát, štere so samo zláta i srebra bilé.

Klonckam!

Vráta se samé odsébe odpréjo Pred mené stopi Varitel Angel.

Martin župnik sem z Cucugnamca.

Cucugnamca?

Stopite!

Stopo sem.

Malo počákajte — erčé mi Angel — naj notri spišem, v to knjigo te prihájajoče. I je píso v to velko knjigo, štera je debelejša bila od knige svétoga Petra.

Ka ščéte i ka prosite? mi je pravo Angel.

Světi Angel, rad bi znao,
— či mi nezamerite, ka Váš
mantram z mojim pitanjom —
keliko lůdi máte tů v nebésaj z
moje Cucugnamske fare?

— Ea . . . ?

Cucugnamce, g. Angel, da
bi se bole razmela, se Vam pre-
stávím — mogoče — ka me ne
poznate — jaz sem dűhovnik z
fare Cucugnamske.

Ah há Martin! . . .

Na źelenje, gospod Angel.

Cucugnam, pravíte g. župnik?

Angel je odpro to veliko
knjigo, i začne iskati v njej,
prst zaslíni, da bi njemi hitrej
šlo . . .

Cucugnam, právi i globoko
si zdehne.

Gospod Martin — v nebé-
saj nikoga z Cucugnána.

Jezuš! Marija! Sv. Jožef!
— nikoga nega z-Cucugnána v
nebésaj! O velki smileni Boug!
gdé so pa té? . . .

Gdé so? . . . gdé bi bili.
Znamkar v paradižomi! . . . Ka
ščéte gdé bi pa náj bili? . . .

Od tistec sem prišo.

Od tam! . . . I?

I njih nega tam! . . . Ah
dobra mati angelov! . . .

Ka ščéte gospod župnik, či
nej so v nebésaj i nej so v pa-
radižomi, té pa so v . . .

Světi križ Jezuš! Oh, ali je
to mogoče? Jaz siromák, kak
mo pa té jaz šo sam v nebésa,
či so moji Cucugnančarje ne tam?

Poslűšajte g. Martin — mi
je pravo sv. Angel:

Či so vaši Cucugnančarje
nej v paradižomi, i so nej v ne-
bésaj, tak znáte, ka indri nem-
rejo biti kak tam! — vej pa
znáte gdé mislim?

Pekel?

Pekel, pekel g. Martin.

Pa či že tů hodite, tak si
v pékli tůdi poglednite i se pre-
píčajte od toga, ka te na čistom.

Od dobroga Angela sem
dobo edne črevle, štere sem si
obűo, i sem se napot pűsto po
tistom dugom gangi.

Te gang je bio poflaštráni
z žarčím vogeljom. Nogé bi mi
vse zgozele, či nebi meo one
črevle, štere sem dobo od do-
broga Angela.

Kak sem šou, sem bio
ščista moker, vsáko kosminje na
mojem teli je melo mokro kaplo
na sebi. Žeden sem bio tak, ka
mi je jezik na lakét dugi vű viso.

Kak sem šou, sem vido na
právoj stráni velke vráta i na
ovom kráji vrát velki ogen do
nebés sėgajočím plaménom. Ali
moja deca, kakši pogléd je tou
bio! Tů me je nišče nej pitao
za moje imé, tů nemajo sezná-
ma. Prišo je eden kosmáti z ro-
glámi, v rokaj železnimi raso-
jami i se na méne zderé: marš
notri i me vužgé, tak, ka so mi
oči perinje pűščale.

Nemilo njemi erčém:

Ne sem prišo esi záto, ka
bi me z ovimi vréd notri gnao!
Prišo sem, da bi rad znao, jeli
so moji Cucugnančarje tů? . . .

Smrdelo je po žgánom pe-
čenom mesej, nikak tákši dűh je
bio, kak gda kováč konji kopite
žgé. Zgűbo sem sapo v tom
smrdéčem zráki, i cűo sem, kak
so straűo kričali, jěčali, tulili i
preklinjali.

No, boű vstopo ali ne? —
se na méne zdrou eden rogláti
vrág i me bodne z vilami.

Jaz? Jaz ne stoupím. Sem
boűi prijátel.

Ti si boűi prijátel, ti stári
greűnik? Zakaj si pa té priűao
esi notri?

Prišo sem . . . Ah ne gu-
či mi tak noro, — se zderé na
méne.

Či právim, prišo sem . . .
prišo sem od daleč . . . lejpo
vás prosim . . . či . . . či tū
privas nemate šteroga z naše
vési . . . z Cucugnana.

No ti stári grešnik pogled-
ni i boš vido, ka smo žnji na-
pravili . . . s tvoji znameniti
Cucugnancov.

* *

I vido sem strašno velki
ogen, v plaméni vrtécega moje-
ga sosida Štefana, šteri je ešče
samo pred pár dnévaj mrou; i
vido sem stároga Matjáša, pa
od méne mlájšega Frančeka, šte-
roga so dečki v nedelo v ednoj
krčmi v pijanosti bujli; pa vido
sem tisto stáro kodiškinjo, štera
je v svoji mládi letaj po krčmáj
z pojbbami dosta plésala; i vido
sem toga skopoga Mikloša; tisto-
ga bautoša, šteri je vsigdár vse
drakše odávo od drūgi. Vido sem
mesára Kálmana, šteri je pri no-
tri kúpūvanji vsikdár vsakšega
znoro . . . Pa vido sem krčmá-
ra, šteri je med dobro vino vo-
dou lejvao . . . Pa vido sem
mlinara, šteri je krivično merič-
no jemao.

* *

Starali, jéčali so, z straš-
nov mantrov so coj glédale ma-

tere svojo deco, deca svoje sta-
riše, brat sestro, sestra brata,
kak je eden i drūgi trpo i vu
ognji se mantrao i bréčo.

Dobro čūjete moji vörniki
— je predgo naš župnik Martin
svojim fárnikom, znáte da to tak
dale nemre biti. Odgovornost
jas nosim za vaše dūše i jaz vás
ščém rešiti, povrnte se nazáj k
Bougi. I da bi té velke vaše
grehe lahko rejšo, morem dosta
delati, dosta Bogá moliti, da bi
me Boug poslūno i da bi vam
té velke vaše grehe odpūsto. Zá-
to pa živte tak, kak vam jaz
vsáko nedelo predgam.

Vidite moja deca, gda je
žito zrelo, se more požeti. Kak
je vino zprešano i je zavrelo,
ga trbej piti. Či je dosta zamá-
zanoga gvanta, more se ga oprati
i dobro oprati. To je milost,
z šterim vam jaz dobro želim.
Amen!

* *

Povedano, naprávleno. Me-
li so žétvo.

Že to znamenito nedelo se
je glás močno i daleč okolik
Cucugnana razširo.

Dober pastér gospod Mar-
tin, srečen i puno radosti, se
njemi je drūgo noč senjalo, da
z svojov celov čredov se vu ob-
lákaj pela proti nebésam, gde
so je vse do zádnejga vu nebé-
sa pūstili.

Debelôča škodi zdrávji, ár mouti vnouгим za
gáne clovečega teĵla, kak na tou právo ožĵvávajoučo funkcĵijo njihovoga pezvá-
nja Poskūšenje se z gládúvanjem se oloušiti je jáko nevarno i je povsemvsega
višešnje, ár oloušenje se lahko hitro doségne na čĵsta ednostávno formo z nū-
canjem z „Slatinskĵih tableta Bahovec“. V apotekaj se dobi edna škatūla z 100
tabletami za 46— Din i velĵka škatūla z 200 tabletami za 74— Din. Od toga več
lahko te znali či se obrnéte na izdelajoučega apotekára Mr. L. Bahovec v Ljubĵljani.

Konjska mesnica.

V leti sem potůvao okolik po sveti i v ednom málom váraši kak sem se zdržávao tam, sem vido to máló zgodovino, štero vam v Dober Pajdáš kalendari povem.

Kak sedim v ednoj kavárni, sem čůo bobnjariti. Glédam, ka je novoga, je mogoče cirkus prišao, ali kakša senzácija je, ka bobnjajo?

Idem vő, da náj bole čůjem. Vidim dvá konja, šteriva ženėjo, za njima pa eden človik edno reklámsko táblo nesé s sleděčim napisom:

Vůtro se odpré prva konjska mesnica, gdé de se nájbokše konjsko meso odávalo.

Eden konj je ešče lejpi debeli, ali te drůgi? na toga drůgoga se nemre praviti, da bi prvovrstno meso dao!

Te eden tak mislim je že slůžo pri Sédani, ali pa pri Sebastopolu.

Ali je to Apokalips konj?

No zadosta sloki je bio te eden, drůgi pa je preci plantao. Te plantavi je glávo proti svojemi tovariši potisno i njemi je zrzanjem pravo:

Tak misliš prijátel, ka nevém, kama náj ženėjo?.. Direk na mesnico!... Pa itak či bobnjati čůjem, ali trompitávati — či bár znam, ka mi je to zádnja pot, se nemrem zadržati: da nebi veséla grátala. Ár da sem pri vojákaj bila, generáliša sem nosila, česali, kefali i ribali so me, ka sem tak čista bila i se svečila kak páva. Ali ešče mi je bokše šlo v cirkusi, cirkus, to je življenje. Zláta naštrikano sedlo sem vsakši večér mela. Na meni

se je nosila tá nájlepša i nájbole lůblena primadona.

Kak si pa té prišla tak daleč, ka si zdaj tů? . . . da si ešče tak mláda, lejpa i debela!

Nesreča, drága prijateljica, v slůžbi se mi nesreča zgodila. — Proti nesreči sem se pozábila sakolerati.

Eden večér bi mogla visiko prek edne skákance skočiti, zavrtelo se mi je i sem tak vidla, kak da bi skákanca proti meni bežala i ne jaz proti njej. I mesto da bi prek skočila se mi je noga zaplela i sem že ležála, nogou sem si strla. Primadona je srečo mela, arse njej je nika ne zgodilo. Bohoc je že tam skákao i publikom se je srcá smejalo. Nišče je nej vzeo v pamet, ka se je z menov zgodilo, vő so me odnesli. Eden plazerani konj! No što bi se za to kaj brigao? V cirkusi se kaj tákšega dostikrát zgodij. Što v cirkusi igra, tisti vsakši se z življenjom tůdi igra. No ka je življenje? . . .

Dnesdén je življenje sama mantra, náj je to pri ednom, ali drůgom delavnom živom bitji..

Ta drůga stára hitvána je globoko podveznola svojo velko glávo.

Trompita i bobnjanje mi je tůdi poznáno, to jas tůdi dobro poznam! . . 1914. leta so me na front odegnali. Ne boj se nemo gučala od bojne, ár znam, da itak jo ti tůdi dobro poznaš. . . Polek Marne sem dobila šrapnel v edno zádjno nogo. Vő so me brsnoli! . . . v eden špitál sem prišla, od tée pa v edno vés k ednomi dobromi kmeti na kmetijo. I zdaj? . . . Stára sem grátala nemrem duže voziti teški

teher. Invalid sem, v starostno hišo bi slišila v Hirálnico! Ali kak, da ljudje niti za sebe nemajo. — Ljudje šteri tak dosta plačujajo za različne reči i za stáre siromaške ljudi se ne brigajo, ka bi meli zadosta špitálov za svoje stáre siromaške tůvariše. Kak bi pa té meli za konje? . . .

Konj strosi glavo i v grabaj spleteni pantlicke plehotajo

v zraki . . . Té pantlicke zovej na cesti stojéče:

Vůtro! Vůtro! V prvoj konjskoj mesnici dobite trnok fál meso.

I jaz si premišlávam:

Sakšo življenje se gor držíj v tom, da eden ovoga zaprávla i eden ovoga pojej. Stvari rastlino, ljudje živino kolejo i njim življenje vzemejo, da si svoje ohránijo i se nasitijo.

V samoti.

Kak na sredi ceste stojim,
V dúši se mi prebűdjáva
Pokopano zdűhàvanje . . .

Glédam tů sé, glédam tam tá
Koma náj idem i gdé tá
Da jo nájdem, štero iščem . . .

V mládi letaj je vesélo
Življenje v šterom živémó
I se njemi veselimo . . .

Dén za dnévom vremen teče
Dén za dnévom vremen miné
Štero ne pride več nazáj . . .

Strašna misel, strašno djánje
Či življenje doj ostáne
Z bežajočega vremena . . .

Sem tá skáčem, sem tá bižim
Ka iščem, náj ne zaműdim,
Ár duga pot je ešče tá. . . .

Či zaműdim, sem zaműdo
I vu življenji sem zgűbo
Lűbézen tebé i blájženstvo . . .

TALÁNYI FRANC.

Zacomprani sád.

Janči je bio sirmaški sin, ne je meo matere i ne očé, pa tůdi nikakše vrednosti, preživil se je z dnévnim delom. Kak je eden krát dobo šest dinárov za svoje dnévno delo, té peneze si je djao v žepko i odišo po svejti. Sréča se z ednim stárim kodišom, šteri ga prosi milosti. Janči njemi dá dvá dinára, ostátek si pa sráni za krűh i drűgo potrepcino. Za malo se pá nájde

zednim kodišem, i té ga tůdi prosi milodar. Tomi právi: Ešče man štiri dinárov, ka ti náj dam stega? Ali itak njemi je dao dvá dinára, ostáne njemi že samo dvá dinára. Za malo se sréča strétjim kodišom; té ga tůdi jáko namilo prosi, nemre se njemi odpovedati, da bi njemi ne bi dao teva dvá dinára, šteriva v žepki má, i svoj slednji prišparani penez dá tá.

Zdaj ga kodiš pita :

Ka bi ti proso od mène,
naj ti jaz dam?

Janči se zasmije i erčé :

Jaz bi si želo takše črevle,
štere bi me naednok tá odnesle,
kama bi si mislo priti.

I to drůgo zelenje?

Janči erčé edno mošnjo, v
šteroj bi sigdar zadosta penez
bilo.

No ka bi pa bilo to trétjo
tvoje zelenje?

Edna žvegla, či v njo po-
pinem, náj žnjé regiment soldá-
kov vő zoskáče.

Pogledni, té stári kodiš
ségne v žepko i vse to ka si je
Janči zaželo zeme vő i njemidá.

Po tom je tak hitro zpre-
mino, da Janči je niti v pamet
ne vzeo.

Janči si obůje črevle, i v
tom megnjenji je že tam bio,
gde si je zaželo.

V krčmi naprej vzeme moš-
njo, tá je puna zlata, to vidi
krčmarica i ga začne spítavati,
od kéc má to? On njej povej
vse tisto kak je dobo. To noč
je tam spao. — Ponoči njemi
krčmarica vse té njegove vő
preminij.

Zaran kak odide, enkrát si
zmisli, da bi rad nindri daleč
na ednom bregi bio ali črevli
ga ne neséjo, naprej zeme moš-
njo, tá je prázna, zřůčka žveglov,
ni ednoga soldáka. Včasi je na
to gor prišo, da vse to njemi je
nikák mogo vő preminiti.

Žalostno ide dale. Pride
do ednoga lejpora ogračeka, v
šterom so lejpe jabolka, zeme
edno jabolko i ár je lačen pojej
jo. Ali ka je to? Na čelo njemi
zrasté eden velki rogőo! Kak je
pojo ešče edno jabolko zrasté
njemi drůgi rogőo!

Té ograček je bio last ed-
noga comprnjaka, šteri je vse
rastline v ogračeki záto zacom-
pro, da bi njemi lůdjé ne bi
kradnoli.

Janči zaglédne v tom ogra-
čeki lejpe grůške, ne se je mo-
go zdržati, da bi té grůške nebi
jo, z velikim strahom je pojo
edno, i se zgrábi za čelo i glé
— na čeli je meo žé samo eden
rogőo! Hitro pojej ešče edno
grůško, po šterom roglá nega
več. Zdaj njemi strašna misel v
glavo spádne. Nábro je nekaj
tej lejpi jabolka i grůšek, stemi
se postávi na trg, tá gde so
tůdi drůgi sád odávali.

Pride slůžkinja one gostil-
ne, v šteroj je nocoj spao. Tá
misli kůpiti té lejpi sád.

Janči njej právi, da ona
nema telko penez, da bi mogla
kůpiti te jabolke, ár so lejpe pa
tůdi dráge.

Slůžkinja biži domo i právi
svojoj gospej, kak lejpa jabolke
so na trgi. Li kůpi náj koštajo
kelko kolik, mámo zadosta pe-
nez v toj mošnji. Slůžkinja pride
nazáj, i kůpi te dve jabolki, za
štere dá dosta penez, kak domá
krčmarica pojej to lejpo jabolko,
o smileni Boug, na čeli njej
zrasté velki rogőo.

Janči si kůpi novi gvant i
se lepo oblečé pa ide v tisto
krčmo. Tů spítáva kak kaj no-
voga jeste, krčmarica se njemi
toži, kak je obhodila na trgi
skůplenimi jabolkami. Janči njej
erčé, da je to kaštiga za nikši
grejh, on bi njej sicer lejko po-
mogo či tak ka njemi vse svoje
grejhe povej.

Dobro, krčmarica na to
pristáne.

Janči nájprve pozové slůž-
kinjo, žeme edno gledalo, pred
njo postávi, da si náj vidi ro-

gõo na glávi, i je začne spítá-
vati. Tá njemi vse povej. On
njej zdaj dá edno grúško, kak
je pojela, roglá nema več. Zdaj
na vrsto pride krčmarica, štero
je túdi vse priznála, ka je kaj
slaboga lúďém napravila, i na
konci právi, da ne ve več nika.
Janči poglédne v gledalo i prá-
vi, da ešče nika má na srceji,
náj li povej, ár ovak njej nemre
pomágati, na to krčmarica pri-
zná, ka je ednomi potniki vzéla:
edne črevle, edno mošjno i ed-
no žveglo.

Té rečij mi moreš dati, ár
so moje, či nedáš, tak ti rogõo
ostáne dokeč boš živela.

Krčmarica se zosága, — i
ščéš neščeš — njemi more vse
nazáj dati. Na to njej dá grúš-
ko, kak pojej rogõo z čela miné.

Krčmarici na srcé zavéže,
da nigdár nikoga nesmi znoriti.
On pa odide dale po svejti.
Krčmarica pa je postánola naj-
bolša i nájbole pravična ženska
na svejti.

Invalid.

Nihájte me deca, ne pitajte me,
Bojna je bila i je minola,
Po njej je pa ostanolo samo
Velka nevola grozno staranje
Zdravi lúďjé so zdomi odišli
Nazáj domo so brez rok nog prišli
Tej lúďjé so té bili vítéjze
Pred šterimi se národ ponizo
I v zevsem so je obdarúvali
V rokaj nosili i kúšúvali.

Tak je bilo.

Po deseti lejtaj, vse je nači
Zdaj národ to vse nači tolmači
Za štere so té krv prilevali
Tisti zdaj neščejo nika znati
Od tej slepi, plantavi vítézov
Šteri brez rok, nog lačni hodijo
I si sákdenéšnji krúh prosijo
Žé pá cotavi kodiš invalid
Právijo : či ga vidijo iti
Ka ščéš ? máš podporo - dale idi.

Tak je zdaj.

Talányi Franc.

Vlastiti interes vsákoga betěžnika,

šteri želej ozdraviti od astme ali plúčnoga betega, zahteva, da si pri-
dobij podpuno brezpláčno i franko poučno brošuro z kejpami i da
võponúca ponúdbõ sploh poznáne firme PUHLMANN & Co., Berlin,
440. Müggelstrasse 25—25a, štera obstoji že dugo let. Pazte na inse-
rat vu inseratnom krajli.

Šteri pošteno laže.

Stára ruska pripovejst, štero sem čuo pripovedávati, od ednoga rusa za vrejmena bojne:

Negda je živo Cár, šteri je trnok rad poslušao, či so njemi lagali. Ob priliki laganja je vsigdar na stol postavio edno možno zláti penéz i eden korbáč. I či je Cár povedao ka lažeš, tak je možnja postanola lažlivca, či je pa Cár méрно poslušao i vse vórvao, ka njemi je lažlivec lagao, ne da bi kaj povedo, — tak so njemi s korbáčom pétdvajsti na sedéce mesto prišтели.

Eden stári kmet, šteri se je prve dobro nápio, da bi bole znao gučati i istino povedati Cári, je eden večér odišao i notri púščenje proso, ka bi Cári istino povedo i bi si stém zaslužio možno zlatnikov.

Kak je prišo na dvor je bila pri Cári veselica, na šteroj je dosta plemenitášov bilo. Kmeta so včasí notri pústili, da náj z svojim laganjom v smehi drži to gospodo. Cár je veselí gráto i je dao včasí na stol postaviti edno možno zlatnikov i eden korbáč. Potem je sprejeo stároga šteri njemi náj pripovedávie svoje lažij.

Kmet je začno :

Kak sem šou na pole orát, moj konj je slab bio za oránje i ga je brázda na dvoje vtrgnola. Prva polovica konja je odbežala domou, zádna polovica pa je ostánola na polí i je hřzala.

Plemenitáši právijo: kmet laže!

Cár na právi: kmet je prefrigani i té je vse zmožen.

Prigno sem zádni tao konja do prednjega, tam sem vzeo

pantove šibe, z šterimi sem obej polovici vkúper zvézao, potom sem šou spát. Kak sem se prebúdo, je pantovec zrásio do nébe visiko. Kak to vidim, sem si mislo, no zdaj pa po tom pantovci lejko v nebésa splejzim.

Plemenitáši právijo:

Kmet laže!

Cár odgovorij:

Kmet je prefrigani i té je vse zmožen!

I jaz sem splezo v nebésa.

Pa si vido svétoga Petra?

— so pítali plemenitáši.

Se zná, ka sem ga vido.

No i ka dela?

Kártao je z drúgimi apoštolami!

Vsi plemenitáši trdijo, ka kmet laže, samo Cár právi:

Kmet je prefrigani i vsega zmožen.

Kmet dale právi:

Kak sem se špancero v nebésaj, mi je na pamet prišlo, da morem na njivo orát iti i sem se šteo na zemlo doj pústiti, ali pantovec šteri je zrásio z mojega konja se je posúšo. Z moje večérje, štero sem pústo na zemli prve kak sem sé gor prišao, mi jo je že znamkar drúgi pojo. Kak tak tužen sem pa tá hodim v nebésaj, sem vido na zemli ednoga bogatoga kmeta, šteri je pšenico vejao.

Edna pleva je v nebésa priletela. Zgrabo sem jo i sem žnjé vože spleo.

Plemenitáši, so pa pravli:

Kmet laže: kak bi bilo mo-góče z edne pleve vože splesti?

Cár pa právi:

Kmet je prefrigani i vsega zmožen.

Prevézo sem vože v nebésaj i po mali sem se začno do-li na zemlo púšcati. Prišo sem samo do tristojezero klastrov proti zemli i vože je krátko postanolo. Pri pletenji voža sem se preračunao. Odrezo sem zgornji tao voža i sem privézo na spodaji konec.

Na to so pá vsi plemenitáši kričali:

Kmet laže! To je ne mo-goče, či človik na voži visij, ka bi zgornji tao mogo odrezati i spodnjemi coj zvézati.

Cár pa právi:

Kmet je prefrigani i vsega zmožen.

Púščao sem se dale po voži proti zemli, ali vože je eš-če zmérom krátko bilo. Mislo sem, da tak globoko lahko skočim. I skočo sem pa spadno sem na edno gor zoráno njivo, gdé sem se do šinjeka v zemlo po-tuno, od kéc sem se ne mogo vó potégnoti. Tak sem šo do-

mou po lopato i sem se vó odkopao.

Pá so pravli plemenitáši:

Kmet laže! Kak bi mogo domo iti po lopato, či pa je bio do šinjeka v zemli zakopani.

Cár právi:

Kmet je prefrigani i vsega zmožen.

Šo sem v eden potok, gdé sem se skoupo. Nato sem po-túvao i sem prišao do edne lej-pe doline, gdé je páso pastér edno velko čredo svinj. Pozdra-vo sem ga:

Dober dén pastér! — ali on mi je odgovoro: Ne sem pastir, nego Cárov oča.

Zdaj se je Cár razčémero i zakričao.

Lažeš tovaj! Moj oča je nikoli ne páso ne ovce, ne svinje!

Kmet méрно ségne na stol po možno zláta i si jo dene v žepko.

Cár je zdaj prevido, ka ga je kmet doubó i mesto pétdvaj-setih botov je zlát odneso.

V lúbézni.

Glávo v rokáj naslonjeno,
tak sta glédala eden ovoga,
kak bi se sto lejt ne vidla.
Obá v globokom mišljenji
si glávo sem tà zibleta.
V celom teli goréčiva
v smrtnoj tihoti sedita,
i z trpienjskoga življenja
vó idočo pot iščeta.

Mišlenjuk v daljávi vandra,
ka išče, ka premišláva
je njihova očna skrivnost.
Da bi si oblečti mogla
njihovo lahkomišelnost,
kak znák življenja teški križ
njima vüsta, oči, srcé,
dúša drgeče od toga.

TALÁNYI FRANC.

Nervozni rano mirajo! Zdaj je izišla knjiga od vzrokov i od zdravljenja živčno betežnih, pravi evangelijum zdravja za vsakoga betežnika. Tou hasnovito knigo dobi vsakši čitatel našega kalendarija popunoma k šenki, če jo zahteva od Ernesta Pasternacka, Berlin CO, Michaelkirchplatz Nr. 13, Abt. E. Več od toga zvejo naši čititelji iz oglasa v našem kalendariji na drůgom mesti.

Inda svejta.

Babica ka se čemerite? . . Spitáva komaj trij lejta stara deklinica!

Vidiš moje dete ka ogen nešče goreti, ár so sirovo veje prinesli z loga.

Deca so vu kūnji na zemli v ednom koti sedeli, i čakali večérjo, štero je babica mislila kōjati pri tom ognji, šteri je nikak ne ščeo goreti.

Babica, babica; zové komaj osenlet star pojeb, pripovedavajte nam od indašnjega stároga dobroga svejta.

Čákajte moja deca — odgovorij stára babica — náj se mi ogen dobro vužgè, da vam lejko večerjo zkōjam.

Poslūšajte! . . Negda že trnok dugo okolik pred 2000 leta, so lūdje v bláženstvu živelí, v lejpoj obleki so hodili, šteri je bio tak tenki, kak na mleki mézdra, i takšega kustoga kak zdaj vi nosite z lena setkánoga so ne poznali, rávnok tak z tenkoga ledra so tūdi šolje meli. I tam visiko gdé zdaj sunce ide doli, so lūdje od ftičov hitrej leteli, meli so mašinskoga ftiča tak velkoga kak edna hiša, s tém letečim mašinom so v pár vōraj tá zleteli kama se njim je vidlo, daleč reč — so ne poznali — daljáva je ne bila, nego samo blūžina. Raketo so v zrak pūstili i za nár vōr je že v Ameriki bila, rávnok tak so od téca na mesec leteli. Na vodi so se z párnimi ládjami vozili, rávnok tak pod vodov, z ednoga bregá do drugoga.

Jaz tūdi man ládjo, se pohváli te vékši pojeb, pa ešče kak lejpo z skorja naprávleno, či jo na mlako denem se ne po-

grozij. Tá starejša deklina poišče edno skledo i malo olja v njo vlijé i vužgè, to je bio njihov posvejt, pomali je svejto, rávnok tak, kak zdaj pri kákšem svétom kepi vidimo oljnati posvet.

Poslūšajte dale: lūdje so se vozili v hintovaj, šteri so brez konjov bežali tak hitro, da ji je niti viditi ne mogo. V velki hišaj so stanūvali, či so šteli toplo vodo so samo pipo oškrnoli, i že je tekla žnjé topla voda, či so pa šteli meti mrzlo tak so na drugi kráj poškrnoli, i je tekla mrzla voda, či so šteli posvejt meti so potisnoli edno gombo i je cela hiša svetla postánola, vsi lámpaške so goreli.

Svetloba, voda i brez drv ogen, pri šterom so kōjali deca so roké fkūper vdarili i se tak čūdūvali . . . jeli je vse to mogoče so pitali en ovoga.

Odprli so edno málo politerano kišto i so že čūli mužíko. Od ednoga konca svejta do drugoga konca so si zgučávali gor so najšli elektriko, štero dnes dén zopstón iščejo i je nemrejo nájti. Knige so pisali . . . Da bi samo od te knjig nekaj zdaj mi meli, tak bi se lejko včili žnjij. Potém je enkrát nastanola velka, velka kaštiga, zemla se je začnola gibati, trosila se je tak, ka se je vse porūšilo ka je na zemli bilo i se je oničilo. Negda pred pár sto lejtaj so po tom velkoj ruševini najšli naštampane novine i različne knjige, v različni jezika pisane, takrát so lūdje različne jezike gučali tak, ka je eden národ drugoga ne razmo, ali ti národje so visiko kulturo meli, civilizácija je tak visiko stopnjo mela, da vdenétnje lūd-

stvo — mogoče samo za več ti-soč let to doségne.

Kak dolgo je držo ti lejpi cajt? — pita té vékši pojeb.

Navôke bi to ostanolo tak, ali v velkoj blájženstvi i v dobroti živéči lúdjé so se zkarali. Leta 1960 so gor najšli edno kišto, z štere — na edno gombo pritiskanje — je z kište vó skočo v mišlenji stvorjeni fantom. Na priliko či se je eden dečko zmisló, ka bi rad sneho meo, velko debelo, tenko, málo drevno ali kusto, kak je pač ščeo meti takša je z kište vó skočila... Tej fantomi so znali sem tá hoditi i gučati, ali to je držalo samo pár vór z pomočjov v kišti napravleno zkonštruiranjem na gombo z ednim pritiskanjem, je nazáj v kišto premíno, da na z novič želenje se pá prikáže. Od té velke nájdbe, so se lúdjé narejci ženili, za pár sto lejt pa sploj več ne, preminolo je rodjenjé. Či se eden dečko šteroj deklini približávo, tak se deklina vósmejála z njega. — No, idte od méne, ka ščéte z menov?... se znamkar nemo z vami brigala i vremen na vás zaprávlala, gda si z kište lahko takšega mladoženca správim, kakšega si v mišlenji zaberén...

Svet je pomali vómrou. Po tem so že samo trnok-trnok stári lúdjé živeli na svejti, šteri so se v vsákom vremen i poželenji z kište správlénim, mládimi fantami ženili... Ednok so pa vózbrodili takše vrástvo, štero je lúdem življenje podukšávalo. Lúdjé kak so bole stári gračúvali i so duže i duže živeli so túdi bole húdobni gračúvali. Tá nájdba je nájbóle zakunjena bila. Po toj iznájdbi je vsákše blájženstvo preminolo. Lúdjé kak so bole stareši gračúvali tak so

se túdi bole kregali, svajúvali i edenovoga mrzili. To svajúvanje, trpljenje i nevoló, je višisa naturska oblást, ne mogla več trpeti, i je na té prekunjéní svejt z nébe i zvezd žaréče nebesko kaménje pústila, štero je na zemli vse živéče stvorjenje zažgalo. Na zemli je ostalo samo eden máli falat med velkim morjem súhe zemlé, i na toj zemli živéči národ, štere je višisa naturska oblást ne kaštigala. Tej lúdjé so po mali i po dugom vremení znovič zemlo z človeškim národom razširili i preplodili. Vse so znovič mogli začnoti, ogen so s kresanjem kamenj delali. Obláčili so se z divjačine z kožov, s šterimi so se prve boriti mogli, da so si kožo pridobili za svoje nago telo!... Po dugom vremení so gor najšli len, i konop-le, z šteroga so začnoli predi-vo delati, presti, tkati i do tak daleč so prišli, ka so zmožni, to obleko napraviti, štero vsi zdaj nosimo...

Potisno je edno gombo i se je posvejt vužgo!... Oškarno je edno pipo i žnjé je tekla top-la voda, na drúgi kráj je oškarno i je tekla mrzla voda... v zraki so leteli... kola so brez konjov bežale z nájevékšov hitrostjov... odpro je škatúlo i je gučala, pa igralo z njé od svejta ednoga krája do drúgoga krája je lejko gučo!... No to je ne mogoče, da bi to istina bila!

To je ne mogoče!... erčé tá vékša deklina i ogen drega-jočo babico z žalúvajočim poglédom gláda — to je láž. Kak bi, da svejta lúdje v blájženstvi i v dobroti mogli živeti!... To je ne mogoče!

Gda so stvaré gučale.

Za smejáti je, či človik poslůhša jágre, kelko té znájo pripovedávati od svojih jágerskih dogodkov. Z kakšov fantáziov se hválijo z svojimi jágerskimi dogodki. Kelko bi več vredno bilo, či bi stvaré znale gučati i bi nam one povedale, kelko jálnosti morejo meti i stráha pred človečimi půkšami, da se jih lahko ognejo.

Pred več deset tisoč lejt so živel i v Indiji stári brahmanski lůdjě, šteri so razmeli stvári guč i tej so gor zamerkali, ka so si stvaré gučale. Odspodi moja napisana pripovejst je tůdi od ednoga stároga brahmána, štero je eden kronikáš gori zamerka.

Edno jůtro pri Ganges vodě bregi, na ednoj drevi je sedela edna vrana, štera je ednoga človeka vidla, šteri je riž troso na zemlo, po tem eden velki nec prěstro. Za malo je priletelo eden velki šereg golobov, šteri so se ednáko na potrošeni riž doli sedli.

Stojte! — kriči vrana — v skopec pridete . . .

Ali žé je kesno bilo. Golobje so ne čůli té vrane opomin.

Vesélo so jeli, kak so začnoli leteti so se vsi zapleli v nec. Zgrábleni so bili.

Vrana njim kričij — vsi naednok se zdignite, te de nec tůdi z vami leto.

Tak se tůdi zgodilo. Gda so že visiko v zraki bili je golobov voj z necom letéče k svojemi prijáteli vodo, podganovoini králi. Podganov král je svojo rezidenco meo pod ednim samim stojéčem hrástom.

Prijatel, — prosí golob —

razgrizi té nec, šteri nás zgráble-ne držij!

Podgan se ne dála dvakrat prositi i žé je necove niti z svojimi pičastemi zobámi razgrizla.

Golobje so se njej trnok lepo zahválili, slobod vzéli i so dale odleteli. Ali vrana, štera je to prijátelsko dobro dele vidla, se ne mogla zadosta zahváliti podgani i njej je ponůdila prijátelstvo.

Zahválím, — odgovorij podgan — med nama je nemo-goče prijátelstvo. Nesmiš pozábiti, da si ti jáger, jaz pa divjácina, štero ti loviš.

Odgovorij vrana: Obadvá sva z dobre familije i ednáko pepelnátno fárbo máva, můva fkůper pasava.

Podgan i vrana sta prijátela postanola. Za pár dni sledi vrana právi podgani:

Vetom kráji je jáko malo hráne za méne. Od gládi prejden. Ti si tůdi ne v nájbougšoj koži. Hodiva odtěc globše v lough. . . Tam jeste edna velka mlaka i pri toj mlaki žé mam ednoga prijátela ježa ino okolik mlake je dosta vsefelé jesti, tak za tébe, kak za méne.

Jež njiva z nájevěkšim prijátelstvom pozdravo, kak sta k njemi prišla, i tů so vmirovčini živel i vsi trijě.

Eden děn od ednoga jágra prigánjena mláda srna biži proti njim. Na to so se tůdi oni pristrašili i so se sposkrili. Jež se potégno v eden grm. Podgan v edno sprehnjeno búkev i vrana búkvi v gosto veje. Srna pri vodi postáne i po dugom bežanj i si v mlaki z friškov vodov potiša svojo žejo! . . .

Ostani prinas, erčé vrana
trūdnoj srni.

Trna je prijala prijátelsko
ponūjanje i je oslála pri toj
máloj družbi.

Ednok so vsi štirje odišli
vô sté goste šume se špance-
rat i kak se zmenjajo na ednoj
čistini na edenkrát pred njimi
stoji eden jáger, srna, vrana i
podgan so se v ednom megne-
nji sposkrili, ali jež! On je ne
mogo tak hitro odbežati i njega
je jáger zgrabo i ga v eden ro-
bec zvézao, pa ga z sebov vzeo.

Jáger pazljivo ide dale na-
prej proti mlaki. Kak je že tak
daleč odišao, ka ga več ne bi-
lo viditi, so naši trije prijátelje
vküper prišli i se tanáčivali, kak
bi mogli svojega prijátela ježa
odsloboditi? . . .

Jaz mam edno mišljenje: —
právi podgan. — Ti srna se
pašči da prvle prideš k miaki,
kak jáger i tam si leži dolí, tak
da bi mrtva bila. Ti prijátelica
vrana pa si sedi gor na ležéčo
srno, i gda de se jáger pribli-
žavao, jo klükaj, tak da bi z
mrtve srne jela. Vse drügo te
že vidli! . . .

Kak je jáger do mlake pri-
šao, je že tam najšo ležéčo sr-
no i na srni klükajočo vrano.

No vidiš! . . . si zguči já-
ger. — Moja včeránja srna . . .
Kak mi je lepo dnes vroke priš-
la. Ti vrana heš, heš, zdaj mo
jaz prišo — i v robec zvézano-
ga ježa i pükšo na eden pën-
dene i se prebližáva proti srni
z odprejim nožom, da žnjé dolí
vzeme kozo. V tom megnenjt
vrana visiko zletij i srna tak bis-
tro gori skočila, kak da bi jo z
pükše strelili i se je v goustoj
šumi zgúbijla pred očmi pre-
strašenoga jágra.

V tom vremeni pa podgan
pregrzé robček, v šterom je jež
prijátel zvézani bio i se skrije v
eden gosti grm, podgan pa rob-
ček odnesé! . . .

Jáger išče i gléda i gléda,
pa išče, nikak je ne mogo raz-
meti, koma je prejšao v robci
zvézani jež z robcom vréd? . .

Sreča, ka je stári brahmán
razmo stvárè guč, ár ovak bi
eto málo zgodbo nigdár ne zve-
dli . . . gvüšno ka bi jo jáger
nigdár nikomi nebi povedo!

Zalübleniva.

*V kmičnoj noči gor visiko,
Te svetle svezde svetijo.
Pun mesec gléda nemilo,
Kak rad mà dečko deklino.*

*Obà vroče tik, tak srcè,
Njeva večér fküper vlečé.
I po dnévne hrepenenji,
Prosi intereš v lübézni.*

Talányi Franc.

Kak lahko vgoniš starost drugi ljudi?

Esi poslušajte! To računanje je trnok lahko. Pazite dobro, s tem compranjem vsakega v čudüvanje sprävite.

Povejte: Napiši na eden papér svojo starost tak, da jaz nemo vido té številke.

Podvoji jo.

Preštej 4 coj.

Pomnoži številko, štero si zdaj dobo s 5. Preštej 12.

Dobieno številko pomnoži z deset.

Zdaj mi povej številko, štero si dobo.

I kak vam povej to zädnje število, morete na pamet vkraj zračunati, tüdi lahko na papéri, ali tak, ka vaš račun on nede vido, 320.

Prvi dve številki doblenega računa Vam povejo starost onoga, šteroga ste računali.

Humor pri biroviji.

Obtoženci se zagovarjajo na vsefelé formo. Či človek poslüša to zagovarjanje, se more smehjätí, na priliko:

Pred desetimi leti je moj oča ešče živo i on bi Vam znal nekaj več od moje mládosti povedati, gospod birov, či Väs to zanima! — právi eden obtoženi. Jaz sam ne vém nika drügo, kak to, ka sem šolo vözhodo, po tom so me dälí za inaša k ednomi šlosari. Moj mešter je trnok lagoji bio i birovija me je dvakrat gor mentüvala, tistikrát sem pa ne kradno, nego sem vsigdár vse pläčo.

Či se dobro spominam, sem samo vkrájeno blágo odávo, kradno pa ne sam.

*

Eden drügi právi:

Kak sem sploy máli bio so mi roditelje mrli i mené je gor zránila moja tetica jáko pošteno. Zdaj pa stojim pred vami gospod birov kak tovaj?

Tak mislim, to sami ne vörjete!

Nika ne tajim g. birov — právi eden obtoženi. — Jaz právim sámo istino.

Pripoznam ka sem že trikrát bio kaštigani i da sem se ne vsigdár pošteno oponášao. Ali zdaj sem ne kriv, to krádjenje nemrem pripoznati. Vse drügo pá lahko pripoznam.

*

Gospod birov, neščem ponáviati z rečjov té grde rečij, štero mi je moja sositka právla.

Prosim, dajte mi kalabeis i papir, da ne postánem rdeča!

*

No naj bo. Pa mo to delo zdaj enkrát pripozno. Ali to sámo záto, ka bi se tárgaláš nebi dugo vlekao.

*

Državnoga právnika (ügyész) šteri tak dosta proti meni gučij, morem odkloniti. Zavolo ednoga tucata štrumpfeli i za edno sra-kico se nemo dao za tojava pri-glásiti?

*

Ne spominajte me na preteklost gospod birov. Ovak me

sploh ne bodete gor mentüvali. Dente akte vkraj i povejte:

Kaj je bilo, je bilo. Té obtoženi de se pobokšao i de se v bodoče ogibao temlice! . . .

*

Pred 25 leti mi je moja mati právla! — stébe tovaj bo-de. Tistikrát sem to ne võrvao. Dnes ponávla to gospod birovo.

Na to se morem zagovárjati. Moja miseo je proti gospodičini Irmí jáko dobra bila. Kak sem vido v njénoj torbici peneze, sem si mislo: To je gvüšen penez, je nájbokše či si ga zdaj vze-mem, kak bi pa tak dugo čakao na njega, dokeč se žnjov nemo oženo.

Srna i jež.

Sledéčo pripovejst dam tis-tim lüdem v návučnost, ki na-mesto toga, da bi se lepo z mérom poglihali z vsakšim ná-jménšim delom bežijo na sodni-jo se tožit.

Nevém že gda i gde, samo telko pomlim ka se je zgodilo to poleg ednoga bregá, pod šterim je eden máli potok mér-no tegeo. Tam poleg toga po-toka je ednok eden jež tužno mašerao proti svojemi grmi, gde je meo z listja naprávleno toplo hižico.

Žalosten je bio, ár je že pár dni ne nika jo i zdaj ne znao ka náj dela. Celi svoj határ je gor vdaro ali ni edne-ga zgrizka ali končibár edno málo miš ne zgrabo s kem bi si te velki glád potihšao.

Kak tam se pa tá gléda, zavára, ka edna mála srna ráv-no proti njemi bežij na potok vodo pit. Kak do njega pride, právi te jež toj srni :

Bog dáj kuma, kak kaj stojijo bajusi ?

Srnica ga z čüdnim poglé-dom gléda i erče :

Ti nevolen stvor, kak pa vüpaš ti meni to praviti ?

Zakoj ne, sem tákši dečko vsigdár kak ti.

No či si tákši dečko, te pa hodi ka va bejžala z enoga bregá do etoga potoka, i šteri de prvi, tistoga de te zgübleni do smrti mogo slüžiti.

Tak sta včinola. Srna se je zbrcnola i tak je letela doj po bregi, kak da bi njej štoj oči vzeo. Se zná, pri potoki se je ne mogla zastaviti, prek se pre-kobicnola ino mrtva postála na mesti. — Jež se je pa vküp potégno i tak se doli kobácao. Kak je zagledno srno mrtvo, se je eden čas šajnálivao nad njov te pa zvesélim glásom skriči: No to de mi dojšlo cejlo zimo.

Kak tam vesélo jej, se pri-kláti tá edna lisica.

Za božo volo pajdáš daj mi malo jesti, ár sem tak lačna ka včasi omedlem.

No hodi pa jej, — jo jež ponüdij.

Kak sta se najela je lisica k moči prišla i je več ne štela od tistec oditi. To se je ježi ne vidlo. Na slednje sta te li tak napravila ka si raztálata to srno. Lisica začne tálati. Samo ka na mesto dvá tála je na tri tálala.

Jež jo čüdüvajoč pita, ka zakoj tála na tri tále da sta samo dvá?

Erčé, glédaj pajdás. To prvo je moje, to drügo mené slijši, to trétje meni ide.

Ka pa te meni ide, pita jež.

Ti to ne razmiš. Dobro poslušaj: to prvo je moje, to

drügo mené slijši, to trétje pa meni ide.

Hej to je norjenjè, ti sžčš vse sama meti. Jaz to nepüstim, ár je to meso mojega težkoga bežanja zaslüžek. Rájši hodiva na birovijo. Tam se žé pravica skáže.

Resam, tak sta napravila. Ali dokeč sta njiva na biroviji hodila je prišeo tá eden vuk i je vse pojo.

*

Mislim, ka to vsaki razmi. Ár nigdár ne tisti, ki se tožijo, nego vsigdár te trétji dene haske v žepko.

NL.

Na opak.

Kak više vö nametávajo dávek, tak menje notri vzemejo.

Kak menje notri vzemejo, tak više vö nametávajo porcijo! . . .

Nájfalejše poprávlanje parno mlatilnih strojov (Dampf-Drešmašinov), vsakovrstnih polskih

i gospodarskih mašinov, tüdi motorov, biciklinov. Se priporočam z poštvánjom: strojní ključavničar v MURSKI SOBOTI (prek od občinske hiše.)

ŽALIK LUDVIK

Znamenje slabosti i nezadostnoj cirkulácii krvi, či se pokažejo pri človeki, či so oslabili živci i mišice, preveč se zahváli ribanje z Fellerovim Elsafluídom. Pri reomatični betegaj, razhlajenja, za masiranje, pri trganji vu sklepaj, bolečina križa, lica, tak i na celom tejl je dobro, či se stálno drži pri hiši. Gda je človek düševno i telovno trüden, té edno pár kaplic dišéčega Elsafluída okrepüje i hladi. Nüca se več prejk 36 lejt kak nájbougše domáče hišno vrástvo Dobi se v apotekaj i baotaj po 6— Din, 9— Din i 26— Din. Po pošti najmenje 1 pak (9 posküsní, ali 6 dvojní ali dvá velkíva špecialna glaža) 58— Din, dvá tákšíva paka za 102— Din pri apotekári EUGEN V. FELLER, Stubica Donja št. 838. (Savska banovina).

Gizdáva kokouš i ta zláta grofica.

I.

Ednouk, že sam nevem gda, je bila edna lejpa bejla gjara. Čarnopiknjaste perouti je mejla i na glávi, kak casar korono, eden lejpi erdáci grebén. Što jo je samo vido vsakši se je čudúvao nad njénov lepotov i vertinja ml'narca njej je vsigdár samo čisto zapráno pšenico polá-gala, za štero je vsakši dén edno lejpo kusto jajce najšla na sedeli. Samo ka ta mála gjarica je nikak nej bila blájžena, ár dosta stvári je tak kak te človek, komi ešče sam Gospodni Boug nemre povouli nagoditi. Ta mála gjara se je tūdi nej zadovolila ztém, ka je lejpo čarnopiknjasto pérje mejla, praj ka drúge tūdi májo tákše, ona si je nika náčišega želežla : zláto pérje pa grebén i na vsakši dén edno zláto jajce. Tá želja njej je nej dála méra nouč i dén i se je za jáko nesrečno občútila.

Eden večér, rávno od toga premišlávavša je brez sna se-dejla na sedeli, nikak je nej mogla zaspati, ár je nezadovolna bila z šoršom svojim.

Naednok se samo nikše čúdnó múvlenjé i cvička začúje okouli njé ; stou pa stou bliskajouče iskre letijo skouz dvér v kúrnjek. Krejsance so bile i za njimi je čúden sprévod šou. Veliki rogláci so z bejlov svilov vónakláno orejhovo loščino pelali. Kre prave i lejve stráni sta se dve kobilici nesle kak strážnicke, vsakšo megnjenje gotove sáblo vópotégnoti i obrániti te sprevoz či bi je što zbantúvati štéo. Vsakša kobilica je vu prednji nogáj od toga čúdnoga kočúja doliviséči šlár držála. Vu

tom žamatnom kočúji je eden púklavi stárec sedó, tak máli kak moj máli prst na nougi ; z velikim červom i vózmerno velkov glavouv. Mostáče je tak dúge meo, ka so njemi prejk vúh ségnole, sakáli pa do koulin. Oči so se njemi blisketale kak máčki v noči, nous je pa tak repéčega méo kak zrejli prpeo.

— Hi, hi, hi ! — se zasméjé te máli, medkém se je spoj do gjare dao odpelati, — „tou je ta mála nezadovolna gjara ? ! Ti si prouti tvojemi Stvoriteli morjúvala i sáma ščéš odloučiti kak bi te stvoriti mogo ! Dobro je, naj ti bou po vouli tvojoj ! Po etomtoga boš zláto perje mejla i zláto jajce zneséš vsakši dén, samo ti naj žao nede ! Hi, hi, hi, ti lépa zláta gjarica !

Po eti rečáj jo je vdaro z ednov pocompranov šibov i vu drúgom megnjenji je premino, tak da bi ga niti nej bilou. Z šumlejnjom i z muvlenjom so ga odpelali ti rogláci i vu kúrnjeki je pá tišina postánola. Ali na te vdárec z tou šibov je tak bolelo njé cejlo tejlo, kak da bi jo z žerjávimi klejščami nikák ščipao, ali gda je napametvzéla, ka se njej pérje začne svejtiti, je vse bolečine pozábila od radosti :

— Za lepoto se more tūdi kaj zatpeti, — se je trouštala i vu drúgoj vóri je že niti nej mislila na tou, kakšo bolečino njej je správila tá pocomprana šiba, samo ka je doségnola tou, ka je tak preveč želežla.

II.

Na drúgo útro so pa klúni vsem ovim kúram povisnjeni ostáli od čúde.

— Né, né, gléte, zláta gjara! — so kričali od vsáke stráni, — edna istínska zláta gjara!

— Ali kama je preminoula naša bejla? — pita te pisani kokout, — tak se vidi ka je pobegnola i eta tühínska se ščé k nam pritiskávati? — Z tém čemerno pogledjuje toga nepozvá-noga goustá.

Či bi se li malo poštenej obnášala med njimi. Ali gizdost jo je oslejpila; na gizdávo si je trousila svoje zláto pérje.

— Jas sem ta bejla gjara, samo ka sem se zdaj v zláto pérje oblejkla i vás trnok prošim, ne hodte blúzi k meni, ka me ne zamázete; pa ránč niti nemam voule se z tákšimi prostími stvorjenji pajdášiti.

— Ej, glédajte toga gizdávoga norca! — se čemeri ta nájstarejša kokvača, te nájstarejši mestančar toga dvora. — Té gizdáví stvour tak misli, ka je ona náčiša od nás, ali či jo poskúbéjo de rávno tákša kak mi ovi. Hodte pajdáši nájmo jo na samo. — I pévčajouč i z kodákanjem so se potégnoli vu drúgi kout toga dvorišča.

No, tou se je dónok nej vse tak zgodilo kak je ona mislíla. Tak si je mislíla, ka de se vsakši čúduvao nad njouv, i ovo; špotárijlo se žnjě, se norca delajo i zádne na samoga ostávijo.

— Samo potrplejnje! — se je trduštala — naj pride vertinja, ona se pa pouči od radosti.

Hitro biži na sedalo i za edno malo je z ednim zlátim jajcom več belic bilou na gnejzdí; potěm je z cejlov močjouv naglášala to radost vertinji svojoj, ki se rávno približávala z málov štíri lejta starov hčerjov Juliškov.

— Ta bejla gjara náj zové zdaj, — právi ta mláda žena k hčěri svojoj.

— Pipipipipi — pi — zové mála Juliška vesélo iz fórtoka pšenico tori po dvorišči. Ali kak se je prestrahšila, gda je namesto te bejle gjare nikši zláti ftič bejžao prouti njej. Pérje se njej je tak bleščijlo na sunci, ka je ta mála nej mogla na njou glédati.

— Za Božo volo, ka je tou — kriči prestrahšeno ta mlínar-
ca, — ka išče tou stvorjenjé v mojem dvorišči? I kam je ta bejla? Što je zacompro to bejlo gjaro?

Vesélo je bejžala tá zláta gjara, kak je prve šegoe mejla, k vertinji i jo zača klúkati, ka bi z rouk jejla to pšenico, kak do etimao. Ali vertinja jo je zploudila.

— Neboš šla, ti grda stvár! kak vüpaš ti esi? — Oh, sirota gjara. Vertinja jo je nej štela spoznati vu tom zlátom pérji; Juliška je pa vedno kričala: — Sploudi mama tou grdo stvár. Jas samo tisto lejpo bejlo gjaro mam rada, to grdo, to zláto nej.

— Na tou lármo so vö-pribejžali; lapica i dvá inaša. Vsakši je tak mislo, ka je nikák zacompro to bejlo gjaro i vö jo trbej z dvorišča splouditi. Z tužnim kodákanjem se je eden čas bránila, ali vse zaman. Naprej so prišle železne rasoje i mekla, dugo so jo ploudili do-keč jo je eden zgrabó i jo je prejk vrgo toga visikoga plouta na cestó. Tam je ležála v šanci, strgana, od gláve do péte blatna, samo tū i tam se njej je malo vidlo, ka zláto pérje má. Z grebéna se njej je krv cidijla. Doj začěsnjeni njej je viso na

čelo. Tou je bila prva kaštiga njéne márnosti i glzdosti.

III.

Prouti večéri se je táodvlejkla do mlinske stejne i je náгло začala pobérati to zrnje, ka so ove kokouši tam njále. Komaj ka si je začnola te velki glád odtávlati, od vsáke stráni se je glasno kodákáňje i kodúckáňje zbúdilo; zláta gjara, gizdáva gjara, mární stvour! Sramotno se je štela vkraj potégnoti. samo ka jo je té pá te košavi pes, Sultán popadno. Tak ka se je z strganími perouti, na pou mrtva komaj oslobodila od njega.

Tam je ležála vu práhi i smétji, mrzlo nej je bilou i lačna je bila. Te je začala žalúvatl svojo glzdost i se je britko joukala . . .

Kak je mlinarca vu gnejzdo poglédnola, se je zbojála, gda je to zláto jajce zaglédnola. V začétki, kak kákše zacomprano délo, je štéla to jajce od téla vdariti, ali sledi si je nači zmislila i tá je dála ednoj koudiškinji, ki se je rávno za dár molila.

Tü máte edno zláto jajce, — právi tá mlinarca — skóжайte si je, ali delajte žnjim, ka se vam vidi.

Ona se je pa jáko veselila tomi bogátomi dári i je hitro odišla od tistec . . .

IV.

Gda je že trda kmica postánola, se je ta gjara gorzavlejkla i se je odloučila, ka de pri máloj Juliški probala srečo. Vejm jo je to dejte tak rado melo, pa se vendar smilúje nad njouv i nedá, ka bi tak sramotno mogla vesnoti. Gor je zletejla na to zpolojne odpejto okno, gde je ta mála deklica spála.

— Pipp, pipp! — pevcij pomali i záča klúkatl po glažojni. Juliška se je včasi zbúdijla.

— Gjarica moja, ti si? — jo pita, se radúvajoč.

— Jaz sem, lepo te prosim pústi me notri! Ta mála deklica je razmila guč te živine, ár je dobroga srcá bijla, je okno goriodprla.

Hitro nej je v krilo zletela ta gjara i nej je od začétka do konca vse povejdala, ka se je z njouv zgoudilo, kakši šorš jo je doségno. Preveč je nezadovolna bijla z šoršom svojim, morjúvala je prouti Bougi, lepša je štela biti od ovi i kak je dobijla to zláto pérje.

— Tou je bila moja nesreča — se touži joučič — nej sem mejla od toga mao ni ednoga bláženoga megnjenja povsod me je pajdášov moji špot sprevájao. Oh či bi pá tákša mogla nazáj postánoti kakša sem bila, nigdár nebi več morjúvala.

— Jaz bom Bogá prosila i On ti lejko pomore.

Potrouštana je odišla od njé ta gjara i je obečálá, ka jo na dén pá goripoišče. Juliška se je pa vrejlo molila k Bougi i je sladko zaspála. Ta mála gjara se je pa vu dnévi nej vúpala pokazati, ár se je bojála, ka do se páli norca delali žnjé i jo spoutali. Ka nej je že zdaj valálo, ka je pá tam bilou pod njouv to zláto jajce?

Naednouk samo lejpo ftičko pesem čúje obri sébe z ednoga drejva.

Mála gjara, mála gjara!
Či bi zadovolna bila,
Kak te je dober Boug stvouro,
Nej bi mejla zdaj nevo!o!

Zadovolna nej si bijla,
Zláto pérje si želejla.
Špot, sramota i joukanje,
Je zdaj loun gizdosti tvoje.

— No, tou sploy na mène paše, — si je mislila vu sebi. Naprej se potégne z grmá i etak právi tomí málomi ftičeki:

— Či nad menom zmoreš pomočti, povej mi ka naj činim?

— Zaistino si požalüvala, ka si nezadovolna bila?

— Oh ja, z čistoga stcá oblübim, ka se nigdár več ne-bom toužila!

— Dobro je, té hodi zme-nom! — Naprej ide te ftiček, za njim se pa kláti ta gjara do-keč sta prišla vu ednom velkom lougi do edne blatne, čarne mla-ké. — Skoupaj se i se trikrát pogrouzi pod vodou, — veli njej te ftiček. Ta gjara ga je bouga-la. Preveč mrzla je bila ta voda. ali záto je brezi rejči včinila, ka njej je te ftiček zapovedo. Po prvom pogroženjej je čista gou-la prišla nazáj gor; zláto pérje je vse zgübila, samo se njej je bejla, goulá kouža vidla. Ob drugim, kak se je pogrozila, njej so vse rane nazáj zacelile, štere je dobila. Na trétlo pout je na-záj dobila to prvejše lepo belo pérje. — Idi zdaj že domou, — právi njej te ftiček — i boj za-dovolna z šoršom, šteroga ti je Boug vtálah!

Za edno vöro je že vesélo pobérála to zrnje z ovimi vréd domá v dvorišči. Ta mlinarca se je pa jáko veselila, ka je ta zgüblena gjara nazáj prišla. Ona je nika nej znála, ka se je ztov gjarov zgoudilo i kak njej je ta mála juliška pripovidávala, jo küšnola i smejúčič je právla: — Bejži, bejži, zagvüšno se ti je tou senjalo. Kak bi mogla edna gjara tak čedno gučati?

Pomali je vse tihoča po-stánola, nišče je nej več od to-ga gučao. Ta bejla gjara je pa na zláto pérje i na gizdost niti nej mislila, ár se ga je bojála. Dobro je bilou zdaj bejlo tüdi.

V.

Ta koudiškinja pa, šteroj je ta mlinarca to zláto jajce dá-la, je na drugi dén pá tam ho-dila i na velko čüdüvanje je vu šanci edno drugo zláto jajce najšla.

— Ejha, tou je pa pá sre-čal — si je právla vu sebi. — Tou pa včasi odnesém v palačo toj zlátoj grofojci, ona mi za-gvüšno dojkúpi i lejpe pejneze dobim za njega.

Tá zláta grofojca je pa zá-to bila znamenita, ka od njé bole gizdávoga stvorjenja je nej bilou na svejti, ka je z sirmákom nigdár nej v guč stánola.

Stené njéne palače so se od zláta leščijle, vu hišaj je vse pohišstvo z zláta bilou, z zlatov žlicov i z vilicami je jejla, ali držina njéna je edno lejpo rejč od njé nigdár nej čüla. Hintouv i konji njéni so z zlatom tak bill okláni, ka so komoj ládali no-siti i ona sáma je tüdi samo z zláte niti zetkáni gvant nosila. Za toga volo so jo za zláto gro-fojco zváli i se žnjé špotàrili.

K toj je prišla zdaj tá kou-diškinja i njej je na küplenjé ponüdíjla to zláto jajce. Ta služ-kinja, ki je to grofojco obravná-vala, je to dobro priliko hitro vöponücala i je rada pláčala ti dveje petki za to zláto jajce, ka je ta koudiškinja prosila. Tá se pa od radosti vu prgiščo sme-jála. Ta grofojca si je včasi to jajce zköjati dála. Zdaj se že lahko hváli ztém, ka je tákši za-jütrik mejla, kakšega je ešče nig-

dár nišče nej méo, niti casar nej. Samo ka njéne gizdosti merà se je túdi napunila. Komaj ka je to loščino ztrla i je to na méko skójjano jajce píti záčala, se velka čúda zgodijla žnjouu.

Te zláti šoulíni so nej z noug dojspadnoli i nojéti so se nej na škromble obrnoli; z dúgoga šlára nej je rép gráto; z lejþoga svílnatnoga gvanþa bejlo pérje, erdéča houba na glávi se je na grebén obrnola, z nousa je pa klún postano. Sreča, ka je gledala nej bílou pred njouu, ovak bi včasi vidla, ka se je žnjouu zgoudilo. Tou je občútila, ka se je žnjouu nika nájná-čišega zgoudilo i je štela žnjouu-ro od zvonca potégnoti, ali níkak je nej mogla. Vcaganja krič je bío znamejnje njé prestrašénjå, ali té glås je nej bío človečí, nego čisto se je čúlo: kotkotkotkodák! Slúžkinja i vsa držina so se tak zosagali, ka so brezi dúše bejžali nej na pomouč, mislivši ka se je v pámeti zmejšala. Ali namesto te grofojce so edno stáro, debelo kokouš najšli, sémtá skákajóčo vu híši, nad šterov se je vidlo, ka njim nika povedati ščé, ali nemre.

— Dober Boug, ne ostavi me! Eta kokouš je naša grofojca, — kričí z blejdim obrázom edna od tí hlapic, ali drúgoga odgovora je nej dobila, kak: kotkotkotkodák. Brezi gláve je bejžala vó z te palače i zanjouu cejla držina, ár za cejloga svejta bi več nej ostali na tákšem zakunjenom mestí: Tou je istina, ka je ta grofojca níti nej bíjla vrejdna, ka bi se štoj mílúvo nad njouu.

Sploj na samoga ostávlena je ostála vu palači, ali te glås toga čúdnoga dogoudka se je hitro razšúrávao i dosta lústva

se je črejdilo pred palačov. Za ednomalo je prišla sodníja i je vse pod zápor djála. Včasi so nej doktora zézvali, ki je vsa vrástva i mazala zprobo či bi kaj valálo, ali edno je nej pomágalo, nadale je kokouš ostánola. Tou je bila kaštiga za njéno velko gizdost. Cejli dén je vu híši bíjla i je to nej távrženo pšenico goríklúkala, ali je pa z mlejka píjla, štero so nej dáli. Pred radovejdním lústvom se je pa nej vípala pokázati. Samo narejci se je vópelala na pokritom kočúji, štero nej je doktor tanáčivo. Poiskali so to stáro koudíškinjo, od štere je to jajce kúpleno bílou, ali ona je túdi nej znála kaj blížjega povedati.

— Poznam vu velkom lougi edno stáro babo, — nej je prišlo na zádne na pamet, — tou bom píjala, lejko bi ona znála kaj pomočti.

Te doktor jo je sprevodo vu te loug i za edno malo sta k ednoj stároj podrejtó kuči prišla. Na stenáj je brdájne, na strehi pa major i tráva rásla. Kak odzvúna, tak i odznoutra je túdi nej bougše vóvidla. Ta baba je na ednom stouci pri péči sedejla i z ední knig níkaj štejla. Vendar je že obri stou lejt stara mogla bídti, tak púkava je bíjla. Vlasé so nej pa tak bejli bílij na glávi, kak te friško spádnjení snejg.

Kak sta z tím doktorom vu híšo stoupila, njima je že naprej kričala: — Znam vu kakšoj hodbi sta. Ta zláta grofojca more za svojo gizdost kúsití. Vendar bom nej mogla pomá-gati, záto bom zvama šla.

Šla je žnjíma i kak jo je ta grofojca zaglédnola, z cejle mouči je začnola ouzdaleč kotkodákati. Z perotami je po téli

mlátila i spoj do dvér je pred te pridouče šla. Ta stára baba jo je pár minut ostro pogledjávala, na tou vu nároče vzéla, párkrát pogládila njéno žuto pérje i je etak právla:

— Zdaj esi pazi i mi po človečem odgovárjaj! Boug je pokaštigo tvojo glzdost. Ona noura gjara, štera je vzrok tvoje nesreče, je rávno tak obhodila kak ti, ali je požalúvala svojo márnó željo i zdaj pá blájženo živé pri njénoj vertinji. Ti tūdi lahko nazájdobiš tvojo prvejšo formo či oblúbiš ka včiniš, ka bom od tébe želejla.

— Vse, ka štéc želejš naprávim! - erčé joučič ta grofojca.

— Ti si te sirmáke i v nevouli bodouče brezi milošče zploudila od dvér tvoji, dokeč ti sáma si do vūh frčkala vu nájbougi jestvinaj. Boug tou želej od tébe, ka vse ka višašnje máš, razdejli med sirmákmi? Včiniš?

— Včinim. Jaz ti oblúbim, ti moudra žena. Z veseljom dam tá polovico cejle vrejdnosti moje.

Tè je ta baba edno pár comprani rejči povedala nad

njouv i ta grofojca je nazájdobijla prvejšo človečo farmo. Joučič se je na koulina vrgla pred tov bábov i njej je tak zahválila za osloboditev njéno.

-- Bojdi stálna i potrpliva! — jo je opominala ešče ednouk ta baba i brezi toga da bi kakši šenk od njé vzéla je nadnouk priminoula.

Ta koudiškinja je pa trepetajouč stála vu ednom kouti čakavši pokaštiganje, vejmi je ona bijla vzrok cejle nesreče.

— Odpústi mi drága grofojca. Brezi mojega znánja se je zgoudilo, ne pokaštigaj me!

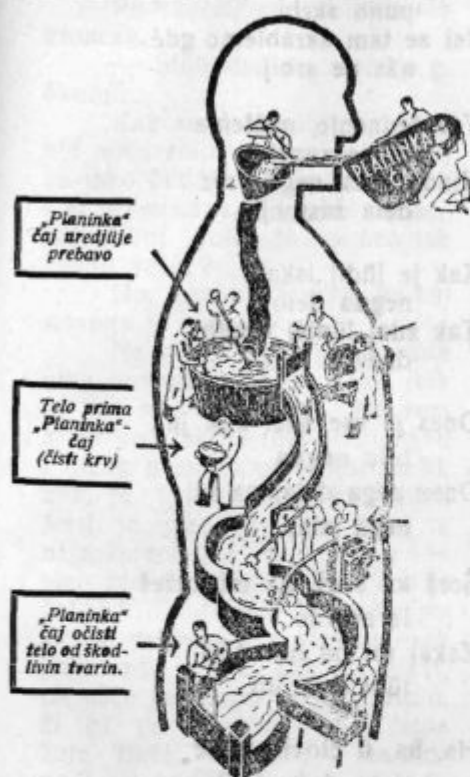
— Od toga ránč guča nega! — právi lúbeznivo ta grofojca i jo je obijnola, — vejmi si ti naprej pomágala moje oslobodjenje! Ostani primeni i ti dobro bode!

Za edno malo se je k toj palači eden velki špitaó zazido i ta grofojca je vso vrejmen med betéžnimi svoji tátrošila. Cejla krajina se je z hválov spominala na njou. Nej je bijla več gizdáva i to zláto grofojco so po dalje krajini za smilenoga angelá zvali.

Zapelávanje ino istina.

Gda edno dobro delo v najširšimi króži národa vse do naj viššega króža na odobravanje nájde, hitro se nájdejo zapelávci ki si z sličnimi delami stvárajó svojo srečo. Tak se poskušáva tūdi švindlati z dobro poznánim i z zdravilnoga Alpinskoga cvétja naprávieni „Planinka čaj“-om. Ali vsi oni, ki so se osvedočili od zvónrédnó dobre delavnosti „Planinka čaja“, pri vsem smetanji vsakšefele bolečine, štere nas'ánejo za volo nepravilne cirkulácie krvi, kak tūdi za volo nérédnoga ceranja želodca, obisti, jetra, sklezni i mehéra, ne dájo se zapelati, nego kúpijo za 20 Din v apoteki i v drogeriji samo pravi „Planinka čaj“ — „Bahovec“ v močno zaprėti i plombiranimi pakaj z apoteke Mr. L. Bahovec v Ljubljani, štera na želénje vsákomi čititeli etoga kalendarja brezpláčno pošle knížico, jáko návučno za betéžnike kak tūdi za zdrave, štera je obráni od bódenjá.

Človeče telo i njega prirodno vračanje!

Prišla je zima i na zemlji je začno snejg i mraz ládati. Zdaj je vrejmnn si na zdráv-je misliti, ár smo zdaj vódjáni vsakšoj nevarnosti. Kak natura, tak i naše tejljo je trúdnó i žmetno se bráni prouti betegí. Záto njemi moremo pomočiti i ga za žilavoga i zdravoga činiti. Moremo ga očistiti od višesnjí i tejlí škodliví stvári i njemi dávatí nouve i oživávajouče vlage. Za tou náj- bougše prirodno zdrávljenje z „PLANINKA“-

BAHOVEC zdravilnim čajom, šteri je z većinomá z nájbougšega planinskoga zdravilnoga cvetja naprávljeni, šteroga hasnovito delavnost je prizána v znanstvenoj medicini.

Edno dugolejtno vósprobanje nam potrdí, ka je „PLANINKA“-BAHOVEC zdravilni čaj nájbougše národno vrástvo, ár so njegovi vkúppostávljeni dejli z znanstvenosti i z národnoga vrástva vzéti.

„PLANINKA“-BAHOVEC zdravstveni čaj, je nájbougši i jedini regulátor za čišćenje i obravnavanje krvi. Kak eden nájglavnejši faktor za obravnavanje betežnika, poničuje betega klice, precedi krv i jo čini, da ona lahko i pravilno cirkulejra. Zvóntoga poprávla „PLANINKA“-BAHOVEC čaj cejlí organizem. Edno vráčenje od 6-12 kédnov z „PLANINKA“-BAHOVEC zdravilnim čajom je zvórnédne delavnosti i tou brezí čeméra pri vsej sledéči betegaj:

Pri slabom ceranji žaloudca i zapretosti tejlja, nerédne delavnosti črejev, napnjenosti červá, omoutice, glávebolejnja, ponorejnja i žgaravice, razbolejnja mokróščne kiseline i hemoroida, slabosti i odebelejnja srcá, bolečine jétra, nervoze i živčene bolezni. „PLANINKA“-BAHOVEC zdravilni čaj dela i naprejpomága apetit, na dale zvórnédne delavnosti pri artioškleroze i prnejnja plúč.

V-apotekaj i drogerijaj kóšta právi „PLANINKA“-BAHOVEC čaj 20- Din po škatúlaj, štera samo té zdrážava právi „PLANINKA“ čaj, či je zaprejta i plombrirana i či nosi imé apoteke

Mr. Ph. L. BAHOVEC, Ljubljana Kongresni trg,

i tá apoteka pošila túdi po pošti i tou: 4 paketov za 70- Din (namesto 80 Din), 8 paketov za 140- Din (namesto 160 Din), 12 paketov za 190- Din (namesto 240 Din), či se pejnezi naprej notri pošlejo. — Povzétje je za 10- Din dragše.

Reg. pod S. br. 12500 od 20. VII. 1932.

Dopústite, da se vam brezpláčno dá obvestilo, prosite od apoteke BAHOVEC v Ljubljani brezpláčno Planinka knížico, ne kóšta vás nikaj, ali prinesé vam i vašoj družini obvestilo i pomouč vu vnougi pitanja.

Šorš.

Či bi to že negda znan,
štero dnes znam
Či bi pozno življenje,
štero dnes man.

Tak nebi si sfučkavo
tak veselo
Nego bi se že dávnok
gor obeso.

Negda kak ideálist
sem tak mislo
Ka mo stári svej z küklov
vö potisno.

Či bi zlejka šlo z rečjov,
či ne z močjov.
Ednákoga mislenja
lúdstva z volov.

Prišla je bojna i ž njov
té novi svejt.
Narodna sloboščina
i drúgi kej p.

Preobrnilo se vse,
se je nači,
Kak je pa bilo negda
v stári cajti.

Čúda ka je ešče to
vse tak, kak je
Ka v toj svetovnoj krizi
še ne slabše.

Kak vidim vse je bole
zamázano
Kak sem si v mládi lejta j
to predstavo.

Denéšnje življenje je
puno skrbi
Vsi se tam škráblemo gdé
nás ne srbij.

Vse čednenje, mišljenje
mi je zopston
Nindri nika nega brez
dela zastonj.

Kak je lúdi j iskalo
negda delo
Tak zdaj lúdjé j išče jo
dnévno jelo.

Dnes je vse nači kak je
bilo negda
Dnes nega dela, pa tuj
nega jela.

Šorš ka ščéš, ka mi kážeš
le ne volo
Zakaj mi pa nevoščiš
túdi dobroto.

Ha, ha, ti človik iščeč
dnes dobroto?
Da vidiš, ka celi svet
má ne volo.

Bodi zadovolen s tém
i tak, kak si
Rad boj či ne pridejo
slabši cajti.

Talányi Franc.

Kak se kúpúje dnesdén muzični instrument. Za volo mednárod-
nega slaboga stánja
valute se lahko preveč prepláča muzikálni instrument, či se ednostávno kúpúje
po oglásaj napisanoj ceni. Nájbole stálno je človek či kúpi včas na tó gda si je
naróčo zádno **novi** katalog od fabrike muzikálno instrumentov MEINEL &
HEROLD jugoslovenska odávna centrála v Maribori št. 257. v šterom je vedno
ta **zádno najtálejša cena** za te nájbogše sorte muzikálne instrumente. Ar
vsáki čtíte l etoga kalendarija na želénje **brezpláčno** dobi ete nájnovéši katalog,
se pošteni čtíte l zlehka obránijo od preplácanja.

Hrást i tikev.

Po školníkovi dveraj nikák kloncka.

— Slobodno — skričijo g. školník.

Kak se dveri odprèjo i na njé notri stopijo sosedov Števan, se jáko čüdūjejo gospod školník i si premišlávajo, ka šcé te sosid, zakoj volo je prišeo tak kesno večer? . . .

No, gospod Števan, ka kaj novoga je privas?

Ne vém Vam g. školník nika novoga povedati, ali itak bi Vás rad nekaj pito. Jaz sem si že večkrát na tom premišlávao i nikak nemrem na to gor pridti, kak je to mogoče, ka hrást, šteri je med drevjem eden te nájnámenitejše drevo, pa tak slab sád rodij, na priliko kak je žalod! . . . Hrás bi mogo po svojoj velikosti i močnosti, tak kusti sád roditi, kak so tikvi, pa ešče kak lepo bi to vövidlo, či bi po hrastovi vejaj lejpe žute tikvi visile . . . ne istina? . . . Čüdno se mi vidi, ka je natura na to ne mislila.

Prijátel Števan — ogovorio g. školník — na tém mo si jaz premišlávao i gda drūgikrát k meni pridete, té mo Vam že od toga nika znao povedati.

Števan so veselí i gizardávi bili, ka so školníkovu pamet prekosili s tém pitanjom.

Na drūgi dén so Števan pá g. školníka gor poiskali.

Gospod školník, prišo sem za volo hrásta i tikve.

Ja prijátel, od včera do dnes sem ešče ne meo vrejmena si premišlávati na tom Vašem pitanji.

Ne sem záto prišo . . . Žé sam od sébe razmím to natur-

ska stvorjenjé, ali bole povedano, hrást mi je sam zarazmeti dao . . . To se je pa zgodilo tak, ka dnes zadvečara, da je tak trnok velka vročina bila, sem se malo pod ednoga hrásta v senco lego se hladit, gde sem tūdi záspo. Naenkrát se na to prebūdim, ka mi je nika na nos spadnolo, štero me je tak vđarilo, ka so mi oči perinje pūščale z nosa mi je pa krv teka. I to ka mi je na nos spadnolo je žalod bio, šteri je z hrásta dolí spadno . . . Na to sem té zarazmo nature modro stvorjenjé. Ár či bi tikvi na hrásti bilé i bi mi zdaj tikev na nos spádnola, tak bi mi gvūšno glávo razbila.

Tak je dobro, kak je Boug stvoro, zato pa Vam dam 100 Din. g. školník, štero naj raztálajo med dobroga včenjá siromaškimi díakami, na to veselje, ka sem zarazmo, zaka má velko drevo máli sád.

Školník so svojega stároga sosida okolik pol leta ne vidli. Stári sosid je odišo na Francuško v delo, od tistec pa ga je gospodár z sehom vzeo v Ceylon na svojo farmo. Okolik pol leta je sosid bio v tūhinskom. Ednoga lejpoga dnéva zadvečarak ná pride te stári sosid k školníki. Školník so ga komaj spoznali. Celo glavo je povito meo v eden velki robec.

No, sosid, ste že z Ceylona domo prišli? . . . Ka se je pa zgodilo z Vami, ka tak notri zasūkano glavo máte?

Na to tūdi pride réd . . . Nájpvrle mi oni 100 dinárov vrníte, štere sem Vam tū pūsto za siromaško deco . . . Premislo sem si . . . Ne je vse tak

dobro, kak je! Znam, ka bi si
gospod školnik tudi tak mislili
kak si jaz mislim či bi v mojej
koži bilij. Ka bi tak, kak sem
jaz, pođ ednov 25 metrov visi-
kov pálmov zaspali i na enkrát
bi Vam tak kusti kokus oreh na
glavo spadno, ka tū se prinas
edna 30 litrov velka bučka, ešče
dobro, ka mi je celo glavo ne

razbila! No, ka bi pravli g.
školnik k tomi?

To bi povedo, ka gospodni
Boug svojov modrostjov, z na-
prej videnjem je v račun vzeo
ništerni lūdi norost, šteri se pod
takše drevo léžeje, štero tak
kusti sád má, i je človečo glavo
od kokus oreha bole trdo
stvoró . . .

Bükev.

*Bükev v peči muvi gorij
Obri njega plamén stojij.*

*Toplota objijma liže
Plamén seka više, više.*

*Ognja plamén se veselij
Ponjem pléše nanjem sedij.*

*Ga küšūje, ga objijma
Z-dreva; ogen moč dobiva.*

*Ognjeni oltár küšūje
Toploto plamen darūje.*

*Ogen toplo gorij, gorij
Bükev pa na pepeo zgorij.*

*Si premišláva vogeljje
Kakše je bilo življenje?*

*Mati steblo, veje deca
Z edne drva, z drūge deska.*

*Z vūca, vūne, strine, strica,
Postel, omár, stolec škrinja.*

*Na zádne vse v peč pride
I vse na pepeo odide.*

Talányi Franc.

LEKARNA-APOTEKA PRI ANGELU

se je s 1. oktobrom 1933. preselila
v hišo g. Franc Čeh-a, poleg pošte

Vsakovrstna zdravila se dobijo po zmerni ceni.

Za obilen obisk se priporoča
Lekarna M. Ph. D. ŽMAVEC
Murska Sobota.

Gospod na trnáci.

Či človik ne stojij poleg ga na nikoj správiyo, — erčé gospod svojoj ženi, kak tá na trnác stoupi.

Ka ti je, ka se tak čeme-riš? — prestrášeno pita ženska svojega lüblénoga možá.

Eden meter dugo lato je trbelo i gléj ga, šest metersko je razrezo, da bi tam naklaj eden i pol meter ležéče lejko zožago.

Tak žalostno právi, kak samo eden gospodár se zná to-žiti, šteromi od njega pláčani delavci njemi škodo delajo.

Pomiri se, ne boj tak čemerén. To je vsigdár tak, samo da ti to malo gda vidiš, tomi se moreš navaditi.

Á, á, si globoko i glasno zdehne, i z trnáca v ográček gléda. V ográčeki viničarova žena dela; okáple mládo trstje, zdaj sta dvá pojbiča prišla i ona je stema odišla.

Ka ščé tá? Kama ide?

Gospodár gléda i gléda kama ide tá ženska? zakaj ne dela či je v tabori? Ka se špan-cera? . . .

Gospodár na vöro poglédne, ni glej že je 5 minut, ka je odišla, 10 minut! . . . Kama je šla, zaka ne dela? . . . Zaka je püstila tam to delo? . . .

Vöro tam držij v pregiščí i ščé znati kak dugo i gde hodi.

Gospá je odišla, za gospodá po frúštök, prinesla njemi je kávo z mézdrov, ár gospod tak rad má.

Kak je z kávvov nazáj prišla, gospod ešče itak tam stoji z vörov v roki.

Koma je šla? . . .

Boug zná? Žé skorom od-norem, nemrem duže to cojglédati, ár več stojij kak pa dela, do zdaj sem opazo, ka je v toj prvoj pol vöri samo 16 minut delala i 14 je stála i tá zmanjá-rila. I zdaj po pol vöri opazo-vánji mi je odišla . . . pa koma? nevém . . .

Poméři se, — erčéjo gospá.

To je pri delavcaj žé tak, či človik ne stojij za hrbtom tak ne delajo tak, kak bi mogli, nego samo dën krádnejo . . .

Drági moj mož pa püsti to žensko, vej de žé prišla nazáj v delo, odi k frúštöki.

Zakaj pa stojij tam tak dugo? . . .

Pogledni! . . . i jo zašinfaj!

Ne, zdaj ščém dognati kelko vör dela v ednom dnévi? Dnes mo do konca opazüvo. Či bi pa zdaj tá šou i bi jo zašinfo, tak se zná ka de delala celi dën, jaz ščém stém čisti biti, kak dela të či sem jaz ne tü?.. Zdaj je žé 13 minut i je ešče nega nazáj! . . .

Püsti — erčéjo gospá, šaláto beré za oviva dvá pojba.

Šaláto?

Oviva dvá pojba sta bau-tošoviva, i sta po šaláto prišla.

Zdaj pa žé ide nazáj v delo.

Gospod z vörov v roki stojéči na trnáci ešče izdak računa kelko minut je zamüdila, stém, ka je šaláto šla brát i odávat.

Zdaj pa je ešče niti ne šla včasi v delo nego proti hiši je držála po mali ali zgibajoučimi stopáji.

Za 17 i pol minute je prišla nazaj v delo.

17 i pol minut erče na trnáci stojéči gospod. 17 i pol minut že krádne svojemi gospodári dén! . . .

Lizika, Lizika, — kričij gospodár, za njov.

Vancarca je včasi ne razmila tou kričanje i pomali se je okoulik obráčala i sem tá glédala, ka gdé i što jo zové. Tou obráčanje i glajüvanje je tak pomali bilo, ka bi gospoda na trnáci skoron boži žlak vdaro, od čemérov.

Lizika . . .

Viničarka se obrné i proti villi začne iti, tá gdé gospoud stojij.

Povejte, ka delate vi? . . .

Novino okáplem.

Kak okáplete, či zdaj tü stojite i okolik hodite . . . gdé ste bili?

Viničarka je ne razmila gospodovo razburkanje.

Bautošova deca so po šaláto prišli.

Po kelko?

Za pol dinára.

Za pol dinára šaláte ste vi 20 minuti zamüdili pri vašem deli . . . na pol vöre je vaš tabor 1 dinár, odali ste za pol dinára . . . drugi pol dinára vam pa odtégнем z vašega tabora, ár ste ne delali . . .

Viničarks si förtoj k očam stisne i do poldnéva si zmérom samo oči briše mesto toga, ka bi delala.

Gospoud na trnáci je svoj frúštök pojo i na té velke čemére začne Novine šteti.

Vandrar.

Vandram sé, vandram tá
Stanüjem tam gdé sem
Vse povsodi i nindri sem domá.

Nogé me neséjo
Okolik po svejti
Pa me vesélo naprej ženéjo.

V moji mládi lejtaj
Kak je lüšno bilou
Se stepati po različni mestaj.

Zdaj pa tak sem stári
Nemrem dale naprej.
Grdí tepeš — mi svejt zopston
[právi.

Telo mi je trüdno
Moč me zapüstila
Vandranje mi ide jáko müdno.

Nogé mi škriplesjo
Želodec mi muvi
Jaj, da je sirmaštvo teško delo.

Srcé mi rjávi
Lübèzni ne poznam,
Pošteno rejč mi nišče ne právi.

Vandrarski tepeš sem
Teški šorš náj nosim
Tak právijo, drügo sem ne vreden.

TALÁNYI FRANC.

Kárte metanje.

Vu vési na nájlepšem mesti je stála mála hišica okolik vzéta z pletenim plotom v senci stári akácij. Tá na belo poštrijana, čista hiša je tak glédala vó od grozdja i listja ka je pred njov stalou, kakda málo dete kukuče vó od maternoga fórtaja.

Poleg velkoga dvora je lejpi velki ográček bio, šteri je bio tak na dvoje raztálani, ka se je polovica núcala za vseféle zelenjávo za kühnjó, polovica pa za korine i sádno drevje. Lejpi ino hladen lugaš je túdi stao tam poleg, v šterom si je lahko odpočíno človek po žmetnom deli.

Istina je pa, ka je človek Miška vértá na redci vido v tom lugaši počivati po dnévi. Njegovo nájvékše veselje je delo bilo i je vsigdár tak pravo, ka žárki vročega sunca, šteri žito i pšenico dozorijo so več vrejdni kak cejlóga svetá hladi lugašje. Samo proti večeri je prišao do toga, ka je tá notri stopo, gda je že vse vrédi bilo na njivaj i okolik hiže. Tákšega časa je z sladkim smehljájom glédalo, kak je prela njegova bistrí rok lejpa žena i takšega hipa bi se nej menjao niti z tórskim casarom.

Ali túdi dobra dúša je bila Ágneš žena. Bistra kak veverca, delavna kak mravla ino čista kak máčka, štera vsigdár nájde kaj se gladiti Ali ovak je bole spodobna bila k škorjančekí za volo navók veselóga glása. Pa túdi áldov je bio no onom deli ka je ona začnola, ne samo ka je z domáčega plátna nájlepši veš ona mejla, za kokoši, rece i drúgo drovno stvár ednok telko dobijla, kak ove vertinje v vési, ár so tak lepe debele i masnate

niedne nej bilé kak njéne.

Preveč je lúbila svojega možá Miška vértá. V peti letaj kak sta se oženila ne bilo nikše sváje med njima, ár je ona vsigdár z svojim veselím glásom odtirala čemérne obláke z možinjinoga čela. Či se je pa gda zmoutila, te je méрно počákala, ka je pá vse vréd prišlo. Na to je pa nej trbelo dugo čakati, ár je Miška vért túdi takše golo-beče srcé meo ino sváje ne mogo držati niti pol dnéva.

Ali edno falingo je li meo té dober človek, preveč je lubo sumniv bi na svojo ženo. „Nemrem za to, zakoj si tak lejpa?“ je odgovoro, či ga je žena za volo toga karala. — Dobro je znao, ka je njegova žena ne takša, ki bi vóbrsnola, ali ne je mogeo z mirnim srcem glédati, či je ona z drúgim možkom si kaj zgučávala.

Lubosumnost, to je tákši beteg, proti šteromi se jáko žmetno nájde vrástvo.

Mládoj Ágneš vertinji je to dosta brige dalo. Dugo je vu sebi nosila to žalost ali ednok da jo je mati gorik obiskala je vse ovádila. Ovádila je cejlo svojo nevoló. I bi rada znála, ském bi lahko odprávla té beteg od možá, ka bi več nej se bojo za njou.

Njéna mati Kata so čedna ženska bilij, samo ka so dosta dálí na comprnijo, kárie metanje itd. — I tak zdaj túdi so včasí gotovi bilij z odgovorom:

Tú drúgo ne pomága, kak edna ciganica, ki z kárt vó povej falingo, či boš pa znála, ka je falinga, te že nalehci nájdemo vrástvo na beteg.

Mláda vertinja Ágneš je rdéča postánola. Ka se ona naj ednoj stároj ciganici toži? To nede delala. Ali mati jo je pomirila:

Trbej ka bi ti kaj právla! Vözvej ona tak vse z kárt, či nedno reč ne boš právla.

Na to se je odločila, ka kak de mejla nájrle priliko, si dá vrčti kárte. Ne njej je trbelo dugo čakati, ár njéna mati — ka naj pomore svojoj hčéri — je včasi na drügi dén tá poslála edno stáro zamázano ciganico, ki je z smehom na obrázi stopila notri v hižo Ágneš vertinje ino právi:

No, dúša drága, Vi bi radi znali kak bi se zvráčo Vašega možá beteg?

Kakši beteg? Mojemi moži nikaj ne falij.

No, no, samo ne tájte, čisto vidim z kárt, ka je Vaš mož preveč ljubosumen na Vás.

Ágneš vertinja z čüdним poglédom gléda i si je mislila, ka li nekaj more znati tá stára ciganica. (Se znà, to je nej znála, de je to njéna mati ovádila ciganici, tak se hitrej nájde pomoč na te beteg.)

Rejsan to tam stojij v kár-taj — pita bojazljivo.

Ajjaj, pa ka vse drügo ešče. Znáte moja drága dúša, té kárte so cejli kinč, povejo vse. Vi bi to radi znali, kak bi se Vaš mož zvráčo.

Resan bi rada znála — — dene z tihim glásom Ágneš vertinja.

Na vej včasi nájdemo tomi tüdi vrástvo i začne te zamázane kárte v štiri redáj vöskládati i šlefetati:

Tü samo edno vrástvo pomága. Vi morete ob pol noči idti vö na brütiv i tam z edno-

ga groba travino vtrgnoti i počakati, da v törmi odbije pol-noči, potem sednite na eden grob ino v förtoji tak držte tisto trávo, ka meseca eden trák naj obhodi. To na drügi dén zkøjajte ino pár kaplic vlejte v možinjino pitvino. Te vidli, ka se za navöke zvráči iz toga betega Vaš mož.

Siromaška ženska je vse požirala té nori guč. Ne si je mislila, da je to čalárstvo ino sleparija. Dosta skrbi njej je zdaj dalo to, kak naj pride večér na brütiv. Ár či se mož po noči prebüdij i njé nede domá nevola bode. Te si je zmislila, da možévi povej, ka njej je mati betežna i de to noč pri nji. — Istina ka jo je jáko sram bilo, ka je mogla zlagati, ali nači ne mogla z domi. Tak je tüdi včini-la. Mati jo je sprevodila do vrát brütiva, rekoč da ona z njov nesmi idti, ár samo tak bo gvüšno pomágalo vrástvo i jo počáka pred vrátami.

V cejlom tejli i dúši trepetajoča je stopila na brütiv, tam je hitro vtrgnola nekolko prgišč trávi i kak je vöra začnola dvánájet biti v bližnjem törmi se je sejla na eden grob.

Oča nebeski — si je misli-la — odpüsti mi té greh, či proti tvojoj voli delam, ali to ne za sébe, nego za onoga ko-ga tak preveč lübibim.

Na to je štela gorik stánoti ali nej je mogla, tak je špérala, kak da bi jo štoj z rokov nazáj držao. Na to je močno skričala, názdri spádnola i je omedlejla.

V késnoj noči gorizdranfajo Miška vértá, naj hitro ide na dom žené starišov, ár njemi je tam žena na smrtjé betežna.

Kak nori je bežao tá. Tam je te zvedo cejlo delo. Kata

mati so se že nevolili čakati duže pri vrátaj i so šli glédat, ka dela tak dugo Ágneška na brütivi? I tam jo nájdejo vu mrtvom iméni ležéčo na ednom grobi. Začnejo jo būditi, naslednje se njim je posrečilo v življenje jo spraviti ali preveč veliko vročino má i tak zmešano vse felé vkúp gučij.

Tedni i tedni so minoli ali zboljšanje se je komaj kaj vidlo v njéno stánji. Ne je spoznala nikoga, nonč svojega možá ne, ki njej je pa vórno dvoro noč i dén. Stálno je gučala, ka jo mrtveci ščéjo zgrabiti, ár njim je ne dále méra. I za volo toga jo Bog pokaštigo.

V vési se je pa razšírio glás, kak se je celo delo pripe-tilo. Ár je Ágneš vertinja vse vórvala ciganici je túdi tak včini-la, ali gda je štela gorik stanoti, se je od fórtoka pantlik zadeno v nekši grmič, ona pa v stráhi misléča ka jo mrtvec nazáj držij, se je tak prestráhšila, ka je omedlela.

Zvedli so pa celo delo túdi žandárje, ki so to stáro ciganico

včasi odgnali v vârmegjövsko temlico.

Celo jesén i zimo je betegüvala Ágneš, telovni beteg je hitro premágala, ne pa dúševnoga. Njéni mož njej je vse po voli šou, i njej vórno dvoro. Večkrát si je mislo v sebi, ka prav za prav celomi deli návejč je on kriv, ár či bi nej brez vsákega vzroka on lubosumliv bio, bi njegova žena nigdár nej bogala to stáro čalanico.

Ali prišlo je sprotoletje i kak se je popovjé v cvet razpokalo, tak je túdi Ágneš vertinja nazáj vdáblala svojo lúšno škorjančkovó popevno veseljé. I je rávno tákša postánola kak prvlé.

Ali mož, Miška vért je ne več bio tisti kak prvlé, ár se je brezi travin túdi zvráčo. I je z mérnim srcom znao k coj glédati, či se je žena z tem ali z ovim sosidom kaj šengárila. Po tem toga sta blájženo živila.

Ta stára čalárna ciganica je v temlici vmrla. Ne je več mogla škoditi nikomi. NL.

V spominsko knigo.

Polek mojega srcá
Rad bi meo tvoje se zná
Z dvá srcá, z dve dúši náj,
Bi en žitek poslo z náj.

Kak lepo je življenje
Či se spuni želenje:
De z dvá lúblenca sreč
Vu edno fkúper zrasté.

Moje dnévno mišljenje
Má samo to želenje:
Deklina náj bi mi va
Na svejti samá bilá.

TALÁNYI FRANC.

Stalna tabla časa, kda nam živina skoti.

Plodjenja začetek	Plodjenja dokončetek				Plodjenja začetek	Plodjenja dokončetek				Plodjenja začetek	Plodjenja dokončetek			
	Konji	Krave	Svinje			Konji	Krave	Svinje			Konji	Krave	Svinje	
1 Jan.	2 Dec.	8 Okt.	23 April.	5 Maj.	5 April.	9 Febr.	25 Avg.	7 Sept	7 Aug.	13 Jun	27 Dec.			
5	6	12	27	9	9	13	29	10	11	17	31			
9	10	16	1 Maj.	13	13	17	6	18	15	21	8 Jan.			
13	14	20	5	17	17	21	2	12	19	25	4			
17	18	24	13	21	21	25	10	26	23	29	12			
21	22	28	17	25	25	1 Marc.	18	28	26	3 Jul	16			
25	26	1 Nov.	13	29	9	5	14	30	30	7	20			
29	30	5	21	2 Jun.	29	9	22	1	31	11	24			
2 Febr	2 Jan.	9	25	6	2 Maj.	13	26	4 Okt.	4 Okt.	15	28			
6	6	12	2	10	6	17	30	8	12	19	31			
10	11	17	29	14	11	21	4	14	14	20	24			
14	15	21	6 Junj	18	15	21	12	20	20	24	28			
18	19	25	14	22	19	25	8	14	24	28	1 Nov.			
22	23	28	18	26	22	29	14	20	28	1 Nov.	5			
26	27	3	22	30	27	2	20	17	1	5	9			
2 Marc.	31	7	18	4 Jul.	31	6	24	13	5	12	16			
6	4 Febr.	11	26	8	4 Jun.	10	28	1 Nov.	9	13	17			
10	8	15	30	12	8	14	1	5	13	17	21			
14	12	18	4 Julj	16	12	18	21	25	17	21	25			
18	16	23	8	20	20	24	30	3	21	25	29			
22	20	27	12	24	24	30	17	13	25	29	3 Dec.			
26	24	31	16	28	28	4 Maj.	17	21	29	3 Dec.	7			
30	28	4 Jan	20	1 Aug.	2 Jul.	8	25	29	3 Dec.	7	11			
3 April	4 Marc.	8	24	5	6	12	29	11	7	13	17			
7	8	12	1 Aug.	9	10	16	20	15	11	15	19			
11	12	16	1 Aug.	13	14	20	24	19	15	19	23			
15	16	20	5	17	18	24	7	11	15	23	27			
19	20	24	9	21	22	26	15	19	23	27	31			
23	24	28	13	25	30	3	19							
27	28	1 Febr.	14	29	30	9	23							
1 Maj.	1 April.	5	21	2 Sept.	3 Aug.	5	27							

Vüpavnost.

Že dugo si premišlávlem, či náj bi pisao kaj? Záto sem se odločo zdaj!

Juhej, juhej, náj bo vse O Kej.

Od dela nemrem pisati, ár ga nega, záto nam je pa všém slabo. Nájbole pa nam, ki smo se narodili za delavce.

Kama koli se zaglédnem, veselja več nega. Vsákomi se na obrázi pozna velka misel, skrb ino briga. Vsáki zgléda, kak da bi šo na sprèvod, samo ka mrtveca zega.

Delo je ešče ne vmrlo, samo je preveč betežno: doktorje právjo, ka je nej rávnoč nevarno, ka se ešče zvráči. — Záto se lahko vüpamo, ka de nás segrejvalo sunce sreče ino dela. Prijde k nam zláti čas: konec nevole. Pa se je tá megla brge i skrbí odstráni z naši obrázov.

Tetica kriza zdaj mantrá vsákoga, mislim, ka nega tákšega človeka, ki jo nebi občúto, potiskala nás sporédoma. Ešče jo more prenášati naša že dávno spoznána stára prijátelica zima.

Ne dávno je prišla k nam na glédanje, kak skloncka po dveraj právim: Naprej!

Nega nikoga. Morem poglédnoti, što je. Ah, na žalost, vidim prijátelico zimo z čemerinim obrázom, dobro v hejlo oblečeno toplo občúto i z rdéčim obrázom me včasí spitáva:

Prijátel, máš kaj za mené?

Bojéče njej odgovorim: malo, malo!

Eh tak, či nemaš zadosta, te pa zmrzni! Jas ne poznam smilenjá, pa tñdi se ne fretam!

Kak je odišla, pride za máli čas njéni mož te močen Sever z sinámi. Začnejó nesmileno fudati na vsáko lúknjo, vse premetávajo, gde je samo malo mokro tam Sevrovi dečki mála-jo glaže, tak ka lepše nemre ni eden málar to včinití. V tom deli njim nega pára.

Tak so nás pritisnoli na pár doi k péči.

Eto, sama briga!

Včasí si zmislím, tej se pa rejsan ne fretajo. No da pa ešče edno obrambo mam, ka se lahko bránim. To so moje drodane dveri, štere do mi dosta pomá-gale, topločo za mené obdržijo, zimo pa k meni ne pústijo, pa de O. Kej.

Tak sem napravo, pa smo meli toplo po drévi, prejk noči nam je pa ešče voda v kupici zmrznola, to je nej O. Kej.

Premišlávam si, ka má z toga biti, skoron bi se jokao, či me nebi sram bilo. Všetérom je kriza samo rávnok zima bi mejlr moč? Tak se neide!

Človek nesmi vó, včasik zima priskoči pa njemi sijje na nos, za vüha i šinjek, njéni mož Sever i dečki ga pa zosmícajo po cejlom tejlí. Pár dni sem živo v tákšoj brigi.

Samo ednok se pokáže sunce, štero me sunčeno razveselij. Včasik si zapojem „S jaj, sijaj sunčice!“ . . . na moje prázne žepke, štere mi je šráj-der zašio za dináre, so prázne.

Prišla je kriza, pa je zimo zaprla v temlico na krátek čas.

Zdaj mámo vrejmen lepo, nega snegá i nej mraza, vóter samo malo brije. Fašenek se že túdi k nam približáva, mogoče de meo moč med nami, ka koga vprèže v te zláti z dosta železom okováni zákonski járem. Ali to nika, záto ešče jestejo korajžni fantje, ki si ga vúpajo na šinjek obesiti. Ja, pa či nede gostúvanja, te nega krátkoga veselja, šteroga smo pa zdaj preveč potrejbni.

Tisti, šteri bi bilij za to, právijó, ka je kriza. Ali lúbézen, kak se meni vjdi, dela vsáki dén, ne čáka za volo toga, ka je kriza. Rejtko je, gde se nebi lúbilo.

Záto je pa ešče na svejti edina lúbézen, štera ne pozna krize!

Zdaj že ednok morem skončati, ka je že zadosta, za zdaj náj bo, ali drúgoč pá kaj.

*

Ešče samo malo potrpljenja, ešče edno ščem napisati. štero nam je vsem na hasek. Či Vam je vroče idte vu hlád, či Vam je pa mrzlo, idte na toplo sunce. Či Vam je pa dugi čas: čtíte naš jedino Prekmurski slovenski Dober Pajdáš kalendárium, pa bo vse O. Kej.

Pozdráv vsém čtejočim i naročnikom našega Dober Pajdáš kalendáriuma.

Notri poslo :

KATANČIČ KALMAN
Černelavci.

Dobra Milika i lagoja Žofika.

Negda sveta je živela edna mála družína, šteri so se jáko radi meli. Po dukšem betegi je vertinja mrla i ostala sta samo oča i edna mála deklina. Oča je sam ne mogo vórtivati, ár je dosta dela meo, i tak je presiljen bio, da si po mrtvoj, drúgo vertinjo more k hiši spraviti, štero se je túdi zgodilo.

Nova mama je to prvo vremen jáko rada mela málo Miliko, ali kak jo je po vremeni gospodni Boug blagoslovo i štrk njej je edno málo dejte prineso, štero dejte je dobilo imé Žofika i kak je Žofika rásla, tak je tá nova mama dén za dnévom lagoješa postanúvala.

Deca so rasli, tak Milika kak Žofika. Kak sta tevi dve deklini že vékšivi bilè, tak je tá nova mama, mačija Milike, vsigdár lagoješa gračúvala.

Eden zimski dén, kak se je sneg sípávo z visike nébe na zemlo, si je Žofika zmislila, ka bi rada jagode jela. Mačija erčé Miliki, ti idi pa prinesi jagode z borovjá. Tak sta si mislile, mačija i njéna práva hči Žofika, ka Milika v tom velkom mrazi i snegi itak zmrzne i je več nede nazáj. Milika je odišla v borovjé i je semtá hodila, po dugom vandranji se začne nemilo jokati. Ednok pa kak si z fórtojom oči briše, zaglédne pred

seboj ednoga máloga stároga človeka, šteri jo z dobrim očetovim glásom píta :

Drágo dete, ka te pa v etom mrzлом i velkom snejžnom vremeni tū v logi nosi ?

Oh, dedek — erčé Milika, — mačija me je zgonila po jagode i tečas nesmim domo, dokeč nemo mela te pisker puno jagod.

Moje dete, ne joči se — odgovorij te stári dedek — i hodi z menov, kak tak ideta dale i dale notri vlog, Milika z žepke vzeme eden falat čarnoga krūha i začne jesti. Stári dedek jo poglédne i njej právi :

Moje dejte, daj meni tūdi malo krūha, ár sem jaz tūdi trnok lačen.

Milika tá dá celi falat, šteroga je v rokaj mela.

Vidiš moje dejte, za tvoje dobro delo, da si mi krūh dála ti jaz pomorem nabrati té pisker pun jagod. I sta ešče malo dale šla, gdé je notri na sredini loga bila edna lejpa čistina i na toj čistini je sunce sijalo. Jagode so tū cvele i rdéče bilé tak, da je vesélje bilo to glédati.

Pisker sta hitro punoga mela, po šterom se je Milika lepo zahválila pa je domo odišla. Kak sta mačija i Žofika to vidle, ka je Milika nej zmrznola, nego v tom snejžnom zimskom vremeni je za istino jagode prinesla, sta se ešče bole na njo razsrdile. Zdaj sta jo spítavale, kak je prišla do tej velki jagod ? Ona

je vse povedala, kak se žnjov zgodilo.

V mišlenji erčé Žofika sama sebi : No ja, či je tá cotava zdaj jagode prinesla, zakaj bi pa té jaz to nebi mogla doprinesiti.

Edno jūtro erčé materi, da njej náj tūdi nekaj sebov dájo, ár de ona tūdi po jagode šla. Mati njej spečé lepi beli vrtanek, šteroga Žofika z sebov vzeme i odide v log. Po logi dugo hodi semtá, ali jagod nindrik, pa tūdi toga stároga človek nega. Začne psūvati i preklinjati. Na to zaglédne pred sebov toga stároga človeka, ki njo tūdi píta, ka išče v tom zimskom vremeni v logi ?

Ka bi iskala — se čemerno obrégne — jagode !

Jagode ? Moje drágo dejte jagode zdaj v zimi ?

Ka se čūdijete ? Ve pa či ste ovoj pokazali, zaka bi pa meni nebi ? I naprej vzeme lepi beli vrtanek i ga začne jesti.

Prosim te, daj meni tūdi malo, ár sem trnok lačen.

Ka pa ešče ne — se obrégnola.

Tak, — erčé stárec — či sáma jejš, té pa si tūdi sáma išči dolino z jagodami. Po tej rečáj je premino tak, da bi ga nigdár tam nej bilo. Žofika pa čemerno odide domo.

Pár tјednov sledi je mačija zgonila Miliko k ednoj mlaki, da náj poišče tam zgūbleni prstanik. Sirota Milika odide z domi i se nemilo joče. Zdaj pred njo stopi tisti stári dedek, šterim se je že v logi najšla i jo píta :

Zaka se jočeš, moja hči?

Kak se nebi jokala, da me je mačija z domi stirala k toj mlaki, naj tū poiščem zgubleni prstanik.

Zato se ti nej trbej jokati, li hodi z menov, pa ga poiščeva.

Obadvá ideta i ideta, pa kak prideta pod vodov do edne hiže, štera je mela dvoje vráta, edne zláte te drúge pa návadne z blánj. Tū jo pita te stári človek, ka na štere vráta šče notri idti. Odgovorij, ona je sirota i tak tūdi na té siromaške vráta de šla notri. Kak v hišo prideta i je hiša puna sméti, Milika vzeme edno meklo i te smeti pometé fkúper.

No moje dejte, da si tak dobra, tak jaz té smetij tebi dam, naberj si v fôrtoj telko, kelko boš mogla nesti, ali pred domom nesmiš poglednoti i niti z fôrtoja sipati. Si me razmilla?

Razmilla sem te!

Tak idi domo, Boug stebov.

Milika kak domo pride že naprej prosi svojo mačijo, da jo naj ne bije, ár je smetij prinesla v fôrtoji. V hiši siple te prinese smeti nakle. Smileni Boug, ka je to! To so nej semti, nego lejpi žuti zlatniki.

Mačija i Žofika jo spítáva-ta, odkéc i kak je do toga prišla. Milika njima je vse povedala, ka se je z njov zgodilo. Žofika je právla, da de ona tūdi šla po zláte peneze. Pa je tūdi odišla. Kak je prišla do tiste hiže gde je stanúvao té stári človek, šteri je rávnok vóni bio pred dverami

i jo pita na štere dveri bi ona rada notri šla v hišo, na té zláte gospocke ali pa na páverske? Se zná ka na gospocke, se zderé.

Dobro — erče té starec — stopi notri.

Kak je Žofika v hiži vidla na sertéli puno zláta, si je telko v fôrtoj pomela, ka je komaj nesla.

Starec jo potem znovič vó odpelo na zemlo.

Žofika, kak norc je bežala domo.

Kak se je bližala k domi, je že ozdaleč kričala:

Matj, matj, gléte i pomá-gajte mi.

Mati i Milika bežita njej proti. Žofika zdaj siple té zlát pred nogé svoje matere i glej, namesto zláta so smetij i med njimi dvá meterske kače sičejo proti Žofiki i njénoj materi. Milika je komaj glédala té kejp.

Mačija i Žofika zdaj v čemeráj vsáka zgrábi edno motiko i bežita k mlaki, da bujeta toga stároga človeka. Kak prideta do tiste hiže, v šteroj je stanúvao té starec, se naenkrát odpréjo vráta i obadvej požréjo pod vodo.

Milika je bogáta postánola i srečno pa vesélc živelá do smrti. Mogoče, da ešče dnes žive, či je nej vmrla.

Notri poslála:

KOVAČEC GIZELA

Šulinci 67.

Smehšnice.

Z goričkoga.

Nindri tam gor na našem lejpom goričkom, se zgodila tá naša mála pripovejst.

Kak sta dvá našiva goričanskiva prijátela ednok v Mursko Soboto prišla. Tü sta pošteno v globočino kupicam poglednola, od šteroga sta v nájlepšo volo i obenem tüdi od pezez prišla. Tak mislečiva, ka náj bokše bode čitaka se doma železnicov pelata, ár v tom dobrom veselom stánji peški itak nemreta daleč priti i sta šla na kolodvor, si kúpita kárte obenem brez pitanja si notri v vagon sêdeta.

Železnica fúčka i z málím zibanjem začne naprej drdrati. Na prvoj štácii, kak se vlák stávi, čüjeta kalauza kričati:

Beltinci!

Ka je? Na edenkrát obadvá pitata:

Beltinci! . . .

Tjü! . . . Hitro, hitro do li . . . i obadvá doj stopita.

Vidiš Miška, sem ti pravo odiva peški i ti si mi ne dao valati. zdaj té to máva, z Murske Sobote nama je daleč bilo peški domo iti i zdaj z Beltinec máva bliže? . . .

Da bi njima ne bi trbelo po peškomo domo priti sta si eden auto taxi gorzelá. Kak se žépelajo proti Moščancom zaletijo notri v eden breg, od šteroga se auto pokvarij i šofer plazerani postáne.

Njiva prva reč je bila:

Hej šofer, stavite taxa meter, ár ovak ešče to vremen tü-

di moreva pláčati, štero tü počívamo! . . .

*

Dvá drugiva Goričanca sta se betala za en dinár pri kopanjí, ka šteri de duže pod vodov. Té en dinár je nieden ne ščeo zgúbiti i tak dugo sta bilá pod vodov, ka sta se obadvá zalezala.

*

Ednok se edna glédajoča künclarica pri Grádi kázala, štera je dvajseti dni nika ne jela i je dönok ne mrla! Za vstopnice je pobérála 2 dinára, štero njej je tak malo dobička nosilo, da bi skoron od vstopnic mrla.

Za pár dni je dobila več sto pisem, v šterih pismaj njej ženitev ponüjajo, ár vsaki je pravo, da takšo ženo bi rad meo, štera dvajseti dni nika ne jej!

*

Kak se je eden oženo je svojoj snehi eden falat čokoládi kúpo, od té je polovico vtrgno i je njej dao, polovico je pa shráno za bodočo deco! . . .

*

Eden goričanec že petnáset let nosi eden krščák, zdaj vidi, da žé duže njemi je nemo-goče ga nositi, na šestnáseto leto v Murski Soboti ide notri pri g. Sukič Juriji klobučári i erčé:

No gospod vidite, ka sem žé pá tü! . . .

*

Eden se toži — v Križevci. — Ne je čüda či mi nemremo na koj priti, ár ne vemo šparati. Či idemo tak se nam črevli, či pa sedimo, tak pa se nam lače trgajo.

Tū v Murski Soboti nās prijátel z goričkoga, šteri tūdi petnájset let nosi eden kráčák i da bi hišnega psa prišparao, sam zvršáva lajanje v ednom piskri. I kak je prešto ete smešnice je etak pravo:

Tak mislite, ka naš goričá-nec nema prav? . . .

Či domá sedij, lače doli sleče i či zvūna váraša hodi, si črevle doj zūje, da se njemi náj ne trgajo! . . .

Kak nam je znáno, da vsa-ki goričá-nec je šparaven.

Eden lejpi dén v Petrovci pred ednov hišov stáne eden auto, z autoja vō stopi eden mládi eleganten gospod. Stoupi pred gospodára té mále hišice i etak právi:

Oča me ne poznate? . . . pred 20 letaj, da ste me po paklin dohána zgonili, sem odišo po sveti i sem vam dohána ne prineso, meo sem velko srečo, kak vidite. Zdaj sem domo prišo, kak bogáti gospod, té auto je moj! . . . Oča na to sledé-če odgovorijo:

Mam vūpanje, ka si mi zdaj tisti paklin dohána prineso, ár sem od dvajseti lejt žé ne kadio.

Edne ženske z dněvknika.

Gléj, té máli falat beefste-aka. Desét deka govensko meso. Z toga bode . . . Lepota na moji lica, gibanje v mojih rokáj, friška moč v mojem teli, življenje, želenje, lūbēzen, veselje, lepota. To vidi eden pesnik eden ženi! Té piše edno pesem k meni. To zvej eden mládi muzikant, eden ženi i té komponera toj pesmi mužiko prijětno melodijo, štero popevajo i igrajo; gosli, harmonike, klavir, gramafon i radio. Glej desét deka lejpo

govensko meso, kaj vse je ne postalo s toga, štero je pojela edna lejpa ženska. Jaz! . . .

Po mojem: Človik ne živé zátó ka náj jej, nego zátó jej, ka náj živé!

Po mojega možá. Človik ne živé samo zátó, ka náj jej, nego zátó, ka drūgi náj ne jejo, ár je on miliomoš!

Drága: — mi právi moj mož — drága je eta pečenka i to vino . . . V toj pečenki i v tom vini je moja krv, moje de-lo, moj trūd . . .

Ali drági moj mož — od-govorim jaz — vōrvaj mi rávnok zátó mi tak dobro spádne!

Či eden mož zátó krádne, ka lejko ženski krūh kúpi, té je té človik tovaj.

Či pa eden mož zátó krád-ne, ka ženski brilijante kúpūje, té . . . té je tá ženska lepotica.

Spominam se. Eden polek ovoga sva sedela. On pa jaz. Pred nama stoji eden glaž vina. I dugo sva glédala eden ovoga... I eden od ovoga sva pijaniva postala. On i jaz. Potom sva začnola vino piti, po mali sva pilà vino. Na to sva trezniva postanola. On i jaz.

Či eden človik sam sebé buje, té človik je grešnik posto. Pregrešo se proti ženski. Proti tistoj ženski, štero je lūbo! . .

Ednoj debeloj ženski:
Drága prijátelica, ka ti po-mága to, či se ti obri spehat-noga vankiša v tenki gvant ob-láčis i v čipkaj hodiš! . . .

Drága prijateljica! . . . ne oblači se samo obri kože v tenko obleko, nego pod kožov tūdi. Či bi rada šik drobna postánola!...

Edna grda ženska pripovedáva:

V mojih mládih dečinskih letaj sem jaz jáko lepa bila, samo ka so me cigáni zgrabili i vōpremenili.

*

Eden večér vōni na cesti eden šujterski ináš ednoga gospoda píta:

Prosim povejte mi ka je to ka zdaj na nébi svejti? . . . sunce, ali mesec? . . .

Sunce odgovori gospod.

Trnok lepo njim zahválím — samo záto sem ji pito, ár sem jaz ne stoga krája domá.

Ženitev.

Eden kméčki sin se misli ženiti, ali nevej kak bi to napravo. Oča ga truca, da se náj ne boji.

Ja erčé, Vam je lahko bilo, vi ste si našo mamo vzéli za ženo. Ali jaz! . . . Jaz si pa morem edno tūhinsko deklo vzéti.

Oglás.

Edna lepa gombošnica za volo menkajočega prostora je k odaji.

Málar.

Eden málar pripovedáva ednomi gospodári, šteri žnjim dá málati.

Vidite; zdaj mo tak začno! . . . Nájprve z belov fárov, potom mo kep gor málo.

Navzoči eden drūgi gospod, šteri dobro pozna toga málara delo — právi:

Ne bi bokše bilo prve kep namálati i potom z belim poštřihati? . . .

Predga.

Eden dūhovnik na predganci z svojov celov dūšov predgajo od smrti, od štere etak tolmačijo:

Smrt je ne vidoča i ne čákajoča, po človeka pride, da si človik niti ne misli i zgodij se večkrát, ka človik večér si zdrav doj léže i zarán mrtev stáne gor.

Ne je vreden sunca.

Naš farar so ednoga cigánja poslali na njivo delat. Za malo so pa tūdi sami šli za njim glédat kak kaj oprávla delo, kak tá pridejo, vidijo ka cigan v sencí pod ednov drevov ležij i spij. Gor ga zgonijo i njemi erčéjo:

Ti cigan ne si vreden, da bi sunce na tébe sijalo.

Gospon farar! — odgovori cigan — záto pa sem si v senco légo.

Dvā prijātela.

Ti pajdáš od tvojega ne znánja bi lejko edno lepo knjigo spiso.

Té njemi odgovori:

Prijátel; od tvojega znánja pa bi človik lejko edno slabo knjigo napiso.

Kulanterija.

— Čájte vi Farko! Vi ste eden falot! Vu svojem žitki ednok kúpíte pri meni blágo i mi ešče dūšo dojpogájate tépa na konci z celov šumov dužni ostánete!

— No, no! Samo se nika ne čémerte! — Jas sam pogoudo do one cejne kelko vás košta, dokeč je ono ešče nej vaše, nego fabrikanta i ka je zdaj že vam briga či jas dužen ostánem?

— Wle hájst, ka me briga?

— Tak, ka je nej vse edno, či z cenov jas ostánem dužen fabrikanti ali pa vi?

Post.

— Ti! Hodiva esi notri na eden guláš!

— Nemrem, dnes se postím.

— Postíš? Zdaj v fašenki?

— Z norije sam se rávno na té dén oženo.

Slabo vövidenje.

— No Trejza, kak ti je kaj mouž?

— Lehko si misliš! Vedno je tajio vero, zdaj pa tista drži vu njem düšo.

Slaba postela.

Prvi: Stára Jüdka je že na slejdnjem. Düša že samo spát hodí vu njo.

Drügi: No té se toj düši nemre kaj dobroga senjati.

Kortešija.

— Drági prijátelji! Niti nemislite na kelko me veseli Vaša zavüpnost, ka ste rávno mené kandiderali za poslanca. Ali veiko brigo mi dá, ka kek bi bio mogouči etoj vašoj prijáznosti nájbole zadosta včiniti jas, ki sem z politikov nigdár nej méo dela i vu znánji zákonov sem nej poznáni!...

— Eden od poslúšálcov:
— Naj se nigdár ne žalostijo plemeniti gospod, te kontra kandidát je esče vékši bedák!

Dvakrat dvá.

— No Kobi! Tvoj oča má 750 Din i je vödá na osem procentni intereš, na osem mesecov kelko dinárov de meo či nazáj dobi šumo z interešom vréd?

— Gospon vučitel, to je trgovska tájnost!

Priglihanje.

Šef: Ka ste pa že pá vra-gá delali Kováč! Glávne knige so pune napák.

Knigovodja: Pardon gosp. šef! Konj štiri nogé má pa se dónok potekne.

Šef: Potekne, potekne, ali ne dobi jezero dinarov, nego sečko pa slamo.

Pech.

— Ka pa za letanja i kričanja máte sosed? Lehko se je kakša nevola zgodila?

— Perse, da bi ga grom vdaro! — Baba je dolispádnola z štalé, pa se njej je nikaj nej zgodilo.

Novi židovski svétek.

Verovučitel: (razlága) Chánuka svétek, na spomenek gori-posvečenjá jeruzálemske cérkvi svetimo, vütro de toga svétku prvi dén. — Na, Kobi zdaj mi pa povej, ka de vütro?

Kobi (ki je nej tá pazo):
Vütro, vütro — do prinás koline.

Gvüšna mera.

— Hej! Ošterjáš! Pláčam!

— Kelko ste meli?

— Vrág ga zná.

— No te stante gori pa idite po hiši se pa tá, pa bom že ošaco na hodbi kelko je v Vás odišlo.

Gde nemre vzmes gučati.

— Stáro Žuško sem že dugo nej vidla vu cérkvi.

— Hja, te novi farar dugo predga, ona pa nezdrži tak dugo poslühšati.

Dovica.

Te je pa Vaš mož že dolgo vmrou?

Dvā dni po ženidbi.

Hvála Bougi . . . tak te . . . nej trpo dosta.

V bauti.

Máte Vi tákše belice, ka te garanterali, da nega notri málo-ga piščeta?

Mámo, friške récje belice.

V šoli.

Vučitel: Povejmo jaz začnem tū v zemlo lūknjo vrtati. Kama te pridem?

Diák: V norišnico, gospod učitel.

Od Rotschilda.

Te stāri Rotschild je preveč daroviten bio i med vnogi-mi je tūdi dvā brata podpomā-go, šteriva sta vsakši dvajstl Dolárov dobila od njega na mesec. Gda je te eden mrrou, te drugi da je k blagajniki prišeo je samo polovico šume dobo vōplāčano.

— Kak je to mogoče? — pita blagājnika. — Jas 40 Dolárov morem dobiti?

Nej, — erčé te blagājnik. — Vaš brat je vmro i tak samo Vi vaši 20 Dolárov dobite.

Tak i? — erčé te prvi. — Te je pa Rotschild herbaš mo-jega brata ali jas.

Vsakšemi nači.

Dunajski profesor: Pijéte vi?

Pácient: Ja.

Dunajski profesor: Kelko?

Pácient: Dvā litra na dēn.

Dunajski profesor: To je pijanost!

Pácient: Slovenci nej!

Kompetencia.

Ali Janez, na koj je dobra tā stālna pijanost?

— Naj sprobajo gosp. Plebānoš pa do té žé znali!

Nezadovolnost.

— Ali letos te pa obilno brátvo meli?

— Ja, ka nam pa pomā-ga, či niti polovico ne bomo mogli spiti.

Ešče bole.

— Si vido kak so naši novi piloti leteli?

— To je šubiks. Vido bi kak je Ferka punica letejla.

Cimentirana mera.

Pilā va ešče?

Lehko!

Bode ešče mesto v tebi?

Vendar.

V meni komaj. Jas samo tak dugo pijém dokeč me vino ne strousi

Vrág te vzemi! Gda je pa tebé vino strosilo?

Zgodovina.

Vučitel: Kobi! Ka znáš od Miloš Obiliča?

Kobi: Včera je táteka za vūha zmláto.

Ešče je on čemerren.

Gost: Čūjte kelnar! V etoj pivu edna mūha jé!

Kelnar: To je pa že straš-no (to mūho z prstom vōdregn?) pa sam žé tam vōnej tūdi dve-j vōlūčo!

Ka se je vse zgodilo

v preminočem leti po svejti

Králestvo Jugoslávije leta 1933-toga se je politično življenje jáko oživeló. Meseca junija je državna stranka mislila meti v Beográdi manifestáció, i na to se je z cele držáve tristopetdeset jezero lúdi prijávilo, to je edna tak velka številka lúdi, da či bi tej lúdjé v Beográd prišli, bi je nikak ne bi mogli sprejéti i z jestvinov vó zdržati. Zavolo toga so túdi odpovedali té manifestácijski gjúleš.

Jugoslovanska Radikálna Kmétska Demokracijska stranka je tak obdržála samo svoj kongres, šteroga je od časa manifestácije t. j. 20. VII. 1933. mislila držati. Na tom kongresi je z cele držáve 2000 delegátov prišlo vkúper, zborovánje so meli dvá dni i so jáko vážno delo skončali. — Strankino imé, štero žé zavolo svojega dugoga iména, — so njej novo imé dáli, kak — Jugoslovanska Nacionálna Stranka.

Vláda je raspisala nove občinske volitve. V našoj Banovini so té volitve bilé 15. X. Skorón vse povsodi je zmágala Jugoslovanska Nacionálna stranka, proti punktášom. Z toga se vidi, da klerikálcam je sunce odsijalo i té lúdi, šteri so dugo časa lúdstvo za nos vodili, je lúdstvo več nešče meti.

Skorón po celój Sloveniji je v jesén jáko velka povoden bila, štera je na dosta miliooov škode napravila.

Amerika. 1932 leto odebráni predsednik Franklin Roosevelt je svoj program začno v več točkaj v veljávnost stopiti. Dollára vrednost je znižo tak, ka zdaj drúge držáve ležej amerikansko fabríčno blágo kúpíjajo, ár se je stém túdi cena blági zmenšala. I či več blága vkraj ide, tak fabrike túdi več dela dávajo svojim delavcom, v tom se káže, ka Amerikansko delavno lúdstvo hitrej nazáj k svojemi krúhi pride, šteroga z vékšega tála žé pár lejt je. strádati moglo.

Anglija velko politiko žené za zbúdenje Europe v gospodárskom táli i z ednim túdi má velko reč v politiki. Dosta skrbij pa dáva Angliji Indija, štera bi se rada odslobodila od Angleškoga imperijála, po šterom bi tá velka držáva rada postánola svoja slobodna držáva.

Austrija je preminoče leto teško boritelstvo mela v svojoj no-trášnjosti. Nemški fašisti so jo mislili na svojo roko pridobiti, ali zdajšnji kancelár dr. Dollfuss se je z celov svojov opornov močjov proti postavó i Nemški fašizem gibajoče delo i razšírjávaje té ideje je v Austriji prepadno i tak je Austrija svojo neodvisnost obdržála.

Italija. Kaj posebnoga se v preminočem leti ne zgodilo. Mussolini želej revizijo državne meje, štera bi vse povsédi vračun prišla.

Francija. Tú je se túdi nikaj nej tákšega zgodilo, štero bi v túhinskom svejti kakšo spreminitev povzročilo. Jedino je to vredno naprej prinesti, ka so z Rusijov ne napádanja kontraktóš podpisali.

Rusija je velki uspeh mela, pri različni evropski državaj. Sklenola je za nenapádanje pogodbe, tak kak: z Poljskov, Francuškov, Malov Antantov, Grčijov, Romunijov, Češkov, takrekoč, skoron z z vsemi državami je postánola prijátelica i se za to vse države vlečéjo, da bi Rusiji prijáteljice postale. To prijátelsko iskanje i želenje je zdaj Nemčija prinesla z svojov neprijátelskov politikov do Rusije. Rusi se močno pripravljajo, — zdaj kak to pišem — proti Japonskoj. Kak se vidi v krátkom vremeni vó vdári bojna med Rusijov i Japonskov, zavolo toga, ár so Japonci doli zadržali več Ruski železniški urádnikov, štere na želenje Rusije Japonci neščejo na slobodno pústiti.

Nemčija. Hitler je denéšnji gospodár Nemčije. Razpústo je vse politične stranke i jedino Národní socialisti to so Hitlerci kak Nemški fašizem — držíjo oblást v rokaj, šteri zdaj rávno tak delajo, kak so delali svojega vremena v Rusiji komunisti. Razlika je samo telko, ka Fašisti — tak povedano so od práve stráni i komunisti pa od leve. Obenem se na veliko pripravljajo z celov svojov močjov do bojne.

Japonska je od Kitájske vkraj vzéla Mandžurijo i znjé je napravila samo svojo držávo. Mandžurija je samo začétek, do nadale postopanja proti Kitajski.

Japonska računa, da Kitajska, štera je ne organizierana jo vréd postávi v takšo formo, ka de ona vládala celo kitájsko i edno tákšo organizierano držávo naprávi v pár lejtaj, pred šterov de celi svejt drgeto i potom vse túhince, šteri zdaj v Kitájskoj májo svoje privilegie, od tistec stirajo i popolnoma do oni gospodári v Ážiji. Japonci májo dosta lúdstva i kama ne vejo žnjimi. Na Kitájskoj zemlji pa je ešče dosta prostora samo to zemlo morejo okoperati za svoje lúdi. Med Rusijov i Japonci je túdi ne razmenje prišlo, tak je mogoče, ka v krátkom vremeni bojna vóvdári, met tema dvema državama.

Vogrška i Talijáni so si jáko dobri prijáteli postali i to záto ár Musolini podpéra revizijo državni mej. Vogri ešče itak želežjo vópoprávvanje državne meje, po mojem mišlenji je to mogoče samo či bi pá prišla edna velka svetovna bojna, i te túdi samo tak, či taka bi ovi gvinali i vse tiste države bi pa zgúbile, štere zdaj z Vogrsko-ga orsága májo goriraztálano zemlo, ovak pa do toga nikak nemrejo priti.

V vsej ovi drúgli državaj se nika kaj tákšega ne zgodilo, ka bi se vredno bilo s tistim brigati. Zvón Južne Amerike gdé se stálno, gdé edna mála, gdé pá ta drúga mála držáva bijejo i revolucijo delajo, proti ednomi i drúgomi predsedniki te držav.

NÁJMODERNEJŠA FABRIKA

MESNÁTI IZDELKOV, HLADILNICA

o—o IN FABRIKA ZA LÉD o—o

JOS. BENKO

MURSKA SOBOTA.

DELAJO SE VSÁKE VRSTE KLOBÁSI, SALÁMI
(ZIMSKI IN LETNI) KAK TŮDI VSEFELÉ

PREKAJENO MESO. — EXPORT
GOVENSKE ŽIVINE, SVINJ, TELET IN MESA.

ZA DELAVCE OCVRKE, PREKAJENE
SVINJSKE NOGÉ PO NISIKOJ CENI.

DOBI SE :

MÁST I. VRSTE TŮDI NA MÁLO.
NAJNIŽIŠA CENA IN NAJBOLŠA KVALITETA.

SENJE (SEJMI)

Prekmurje.

- Beltinci.** (živ. i kram.) 20. jan., 24. na prestopno leto pa 25. febr., 25. aprila, 27. jun., 15. jul. 5. nov.
- Bogojina.** (živ. i kram.) 15. febr., 20. mάρca, 19. mája, 20. julija, 4. septembra i 16. novembra.
- Črensovci.** (živ. i kram.) 14. mάρca, v ponedelek po 3. máji, v ponedelek po 14. septembri, 20. oktobra.
- Dobrovnik.** (samo živ.) 6. aprila, (živ. i kram.) ponedelek po Telo-vom, 25. julija, 2. oktobra.
- Dolnja Lendava.** (konjsko, živ. i kram.) 25. januára, 16. februára, 27. mάρca, 17. aprila, 16. junija, 28. julija, 28. augusta, 28. sep-tembra, 28. oktobra, 18. decembra pa vsáki tork svinjsko senje. Če pride na tork velko senje, teda je svinjsko senje na drugi den.
- Dokležovje.** (konjsko, živ. i drovno) 18. junija i 21. augusta.
- Dolenci.** (drovno) na Tejllovo i 6. decembra.
- Grad (Gor. Lendava)** 28. mάρca, 21. junija, 16. augusta, 29. sep-tembra, 30. novembra.
- Hodoš** (kram.) 10. mάρca. 5. julija, 19. augusta, 5. oktobra.
- Križevci** (živ. i kram.) 16. aprila, 4. junija, 27. oktobra, pa vsáko prvo soboto v meseci svinjsko senje. Či spádne na to soboto svétek, je svinjsko senje prvejšo soboto.
- Kuzma** (kram.) na Križni četrtek.
- Krog** (kram.) 4. mája.
- Martjanci** (živ. i kram.) 6. mája, 6. augusta, 23. oktobra.
- Murska Sobota** prvi ponedjlek januára živinsko senje, prvi ponedj-
lek februára živ. i kram., prvi pond. mάρca živ. i kram., prvi
pond. aprila živ., prvi pond. mája živ. i kram., prvi pond. ju-
nija živ., prvi pond. julija živ. i kram., 24. augusta živ. i kram.,
prvi pond. septembra živ., 15. oktobra živ. i kram., prvi
pond. novembra živ., 6. decembra živ. i kram. Če spádne na
prvi ponedelek svétek, se vrši senje na drugi dén.
- Petrovci** (kram.) na sv. Trojstva nedelo, 4. julija, 8. sept., 28. okt.
- Puževci** (kram.) i 13. julija.
- Puconci** (živ. i kram.) 28. mája, 10. jul., 10. sept. i 10. novembra.
- Prosenjakovci** (živ. i kram.) 15. mάρca, 16. jun., 2. sept. i 28. nov.
- Rakičan** (živ.) 26. mάρca, v tork pred Risali, 2. jul., 16. aug. i 8. okt.
- Selo** (kram.) prvo nedelo po Srpnj Mariji i na Mikošovo.
- Sv. Benedek** (kram.) pred Pepelnicov, po postni kvatraj, po Cvetnoj nedeli, po jesenski kvatraj i pred koledi vsigdár v ponedlek.
- Sv. Sebešijan** (kram.) 20. jan., 2 nedela po Vüzmi, 15. jun., 21. dec.
- Tišina** (živ. i kram.) 10. aprila i 7. septembra.
- Turnišče** (živ. i kram.) v četrtek pred Cvetnov nedelov, drugi pon-
delek po Vüzmi, četrtek pred Risali, 12. julija, četrtek pred
Velkov mešov, drugi dén po Máloj meši, 4. oktobra i vsáki
četrtek svinjsko senje. Či spádne velko senje na četrtek, te je
svinjsko senje eden den sledi.

Srez Ljutomer.

Ljutomer živinsko senje: 14. jan., 8. apr., 10. jun., 8. jul., 12. avg., 12. nov.; kram. i živ. senje: 11. febr., 11. marc, 13. maja (tudi konjsko), 16. sept., 17. dec.; samo konjsko i živ. senje: 14. okt.

Cven 7. septembra.

Gornja Radgona 3. februára, 25. mája, 10. augusta, 15. novembra.

Sv. Križ pond. po tihoj nedeli, 3. mája, 26. julija, 6. novembra.

Mála Nedelja Četrtek pred nedelov Sv. Trojstva, 21. oktobra.

Veržej 6. maja, 29. septembra, 30. novembra.

Sv. Duh 24. augusta, 13. decembra.

Negova 8. septembra.

Sv. Peter 17. januára, (29. junija), 30. junija, 21. septembra.

Drogerija „PRI BELEM KRIŽU“

Mr. Ph. Andersch Josip

MURSKA SOBOTA

ALEKSANDROVA C. 1.

Medecinalna vina — konjak, rum — likerji — esenceza za liker — ojačevalna sredstva za rekonvalescente in jetične — hranilna sredstva za otroke zdravilna zelišča in koreninice — kemikalije — mineralne vode — razne vinovice — sredstva

za pokončavanje mrčesa — gosenično lepilo — barve za usnje, obleko itd. cepilna smola — igrače za otroke — okrasle za dame — toaletna mila — gumijasta roba — razni pojasi in vezala — vsakovrstne potrebščine za vinogradnike, kmetijstvo in gospodarstvo.

Fotografski aparati

In ves pribor od svetovnoznanih firm stalno na zalogi.

VELIKA IZBIRA!

NIZKE CENE!

Drogerija „PRI BELEM KRIŽU“

Mr. Ph. Andersch Josip

MURSKA SOBOTA

ALEKSANDROVA C. 1.

Mesto i srez Ptuj.

Ptuj živinsko senje: za konje i rogáto živino vsáki prvi i tretji tork v mejsoci, za druge vsáko srejšo; tržni dén je vsáki péték; leto no krámarsko senje se vrši: 23. aprila, 5. augusta, 25. novembra.

Sv. Andraž v Slov. gor. 13. junija, 30. novembra.

Ptujjska Gora 18. márcá, veliki tork, v soboto pred križ. nedelov ali pa v soboto po Vüzmi, 2. julija, 14. augusta.

- Sv. Lovrenc na Dr. polji** 12. mάρca, 27. jun., 10. aug., 29. sept.
Sv. Lovrenc v Slov. gor. sređo pred vnebohodom, 31. jul., soboto pred rožnovenskov nedelov.
Sv. Bolfenk 30. junija, 2. septembra.
Sv. Vrban 25. mája, 25. julija.
Breg pri Ptuij drugi pond. v máji, 6. junija, drugi pond. v juliji, 26. augusta, drugi pond. v septembru.
Ormož Cvetni petek, pond. po Jakobovom (25. jul.), na Martinovo (11. nov.), vsáki prvi pond. v mejseci jan., febr., mάρc., máj., jun., jul., sept., okt., dec., či spádne na ednoga tej pondelk. svétek, se vrši senje na drugi ponedlek. Svinjsko senje vsáki tork v tedni.
Sv. Tomaž. 21. jun., 29. aug., 28. okt., 3. decembra.

Medjimurje.

- Čakovec.** Cvetni ponedlek, 29. jun., 13. aug., 3. okt., 25. nov.
Draškovec. Sredo po Jürjavom, 7. in 16. aug., 11. nov.
Kotoriba. 9. mάρca, 27. junija, 30. septembra, 30. novembra.
Nedeljišče. 15. junija, ponedlek po aug. nedeli.
Prelog. Risalski tork, ponedlek po Jakobovom.
Razkriž. 19. mája, 24. junija, 10. augusta, sredo po Beloj nedeli.
Mursko Središče. 1. mája, 20. aug., 26. okt.
Štrigova. 19. mάρca, 22. jul., 30. sept., 4. decembra.
Sv. Helena pri Čakovci. 18. augusta, 22. septembra.
Sv. Rok pri Čakovci na Rokovo i Mihalovo.

Mesto i srez Maribor levi Dravski breg.

- Maribor.** Vsáki 2 ino 4 tork v mejseci senje za živino; či je v tork svétek, se vrši živinsko senje dén prle. Vsáki péték svinjsko senje; či je v péték svétek, se vrši svinjsko senje den prve. Vsáko sredo ino soboto trži dén.
Sv. Lenart v Slov. goricah. 20. jan., ponedlek po beloј nedeli, 19. mája, 24. junija, 2. augusta, 4. oktobra, 6. novembra.
Marija Snežna na Veliki. kram. 20. mája, živ. i kram. 6. aug.
Sv. Trojica v Slov. goricah. 10. mάρca, po Svétom Trojstvu, 28. aug., ponedlek po tretjoj kváternoj nedeli.

Srez Maribor desni Dravski breg.

- Fram.** 21. julija, 21. septembra.
Poljane. Pond. po kvat. nedeli v posti, pond. po Cvetnoj nedeli, pond. 13. mája, soboto 22. junija, 10. julija, 29. augusta, 12. oktobra, 15. novembra.
Slovenska Bistrica. 24. febr., Velki péték, 4. mája, 4. jun., 25. jul., 14. sept., 28. okt., 21. nov.
Spodnja Polskava. 2. febr., 10. mάρca, 30. jun., pond. po 3. aug. i 9. septembra.
Studencih pri Poljčanah. 25. jan., šrti pond. po Vázmi, 13. dec.

Hasnovito znánje

Pojenje mlekaric.

Pojenje igra veliko vlogo pri kravaj mlekaricaj, ár kak nam je poznáno iz analize mleka, ono sadržij 88% vode. Či želimo doségnoti dobre rezultáte v mlečnosti, je kravam potrebno dati tisto količino vode, štero one potrebújejo. Kravam je za izdržávanje njihovoga organa potrebna velika količina vode. Tak na primer edna krava, štera dá 10 litrov mleka dnévno, potrebúje okoli 45 litrov vodě, ka se njoj dá deloma kak voda za piti, deloma pa v hráni. Či se takšoj kravi ne dá zadostna količina vode, ona dá menje mleka, pa či njej dámo več hrane. V nedostatki dovolne količine vode krava se začne gojiti, ár belančevina nemre ségnoti do vújmena, nego ostane v drúgi delaj tejlja, ka ide na škodo količine mleka.

Našim kmetom je dobro znáno, da največ mleka dá krava koja odide na dobro pašo, ár známo, da na bujnom pášniki tráva sadržij 70–80% vode. Rávno tak je v štali potrebno obrnóti vékšo pažnjo na količino vode, ki se mlekaricam dávie. Potrebno je potem napoja mešaním za brašnom, mekinjem itd. vzdignóti pri mlekarici núcano količino vode.

Vrio je vázna okolnost, da voda nede previše hladna, ár živina bo vsigdár menje vode spije, či je tista hladna, naposledki hladna voda more biti i vzrok abortusa, kak i drúgi betegov. V dosti mestí se odesi, ka se živina napája pri stúdenici, gde je prisiljena piti ledeno mrzlo vodo. Med mnogim probanjom okoli delovanja temperature vode, najbogši rezultát so doségli z vodov od 20–30 step. Celsiusa.

Voda takše temperature vedno je pozročila povékšanje mlečnosti. Najbogša je voda od čistega potoka. Voda od stúdenca ali vrelica dobra je, či je dobroga žmaha. V leti je stúdenčna voda nevarna zavolo temperature razlike med njov i zrákom. Záto je v leti potrebno vodo za pojenje ranej spremiti. Voda štera se drži v cisternej teško je skvarljiva, a voda iz mlake je obično nezdrava i opasna na zdrávje živine. Večkrát pa li rada živina pijé takšo vodo, to je zavolo tega, ár je tá voda obično malo kisila.

Kak se držij meso friško po leti.

Večkrát se čúje po vesnicaj v leti, ka bi že v soboto si dosta jih kúpilo meso, ali se bojijo ka do drúgoga ali celo trétjega dnéva njim se pokvarij. Proti tomi si lahko denejo na sledéci način: Kak meso domo prineséjo, tisti tao, šteroga na drúgi dén ščéjo núcati naj denejo v jesi namočeno vlažno krpo (najbojša je lenova), meso z rešetov doli poveznemo tak, ka nikša stvár nemre do njega. Meso je tak 2–3 dni v friškom stánji i dobroga žmaha.

Či māš bolečine na lici? Ali po cejlom tejli?

Nūcaj Elsa-Fluid!

Potrebūješ mazalo,
štero okrepi tělo?

Nūcaj Elsa-Fluid!

Boli te glava,
zob, trga te?

Nūcaj Elsa-Fluid!

Gaji zobe, kožo,
glavo, za vse pa

nūcaj Elsa-Fluid!

Či ti je rado mrzlo?

Nūcaj Elsa-Fluid!

Ščēš meti dobro domāče
vrāstvo za lepōto?

Nūcaj Elsa-Fluid!

Elsa Fluid je bougši kak Fran-
cuska žganica, samo ga poskušī,
ki si prehlajenī, slab i čī te trga ali
boli zoub ali glāva, zadostuje pār
kaplic i boš pravo:

**Tō je nājbgōše, ka sem do
etlmao poskušo!**

Zahtevaj pa samo **prāvi „Elsa
Fluid“**, pri apotekāri Eugen V.
Fellerji. Poskušni glaž košta samo
6.— Din, dvā 9.— Din, extra glaž
samo 26.— Din. Po pošti pride
falej, čī se naednouk več narouči,
ār i pak z 9 poskušnimi glažami
ali z 6 vėkšimi ali 2 extra glaža
košta samo 58.— Din. Dvā pa sa-
mo 102.—.

Naročāva se pri apotekāri

EUGEN V. FELLER, Stubica Donja št. 838. Savska banovina
(Odobrilō Ministerstvo narodnega zdravja i socialne politike Sp. br. 509 od 24. marca 1932.)

Či je nē vse vrēdi pri apetiti?

Či ti želoudec dobro ne cera, čī
nemaš apetita i nemaš voule k
jestvini ali ščēs vōmetati, ār ti
jelo leži v želoudci i te mantrā,
boli te glāva, občūtīs se za pre-
več trūdno, žmetno ideš na de-
lo, ali ne hodiš rēdno na svoje
delo, vzemi vsigdār „Elsa Fluid“ ali „Elsa pi-
rule“, štere za stālno hitro pomagajo i so ne-
škodlive. **Fellerove Elsa pirule** čistijo zednim
želoudec i krv. — 6 škatūl „Elsa pirule“ košta 30.— D,
12 škatūl 50.— D. Tō je vse že z poštarinov zračunano.

Kašlanje i teškōče pri odi- hāvanji.

Tou lahko pos-
tāne jāko nevar-
no za plūča, čī se zapūsti. Prēk
toga postāne za volo prehlaje-
nosti zvōn kašla zamuknjenost,
bolečina šinjeka i grla, boleči-
na prs, plēč i ledevjā. Pri sla-
bejšem lūdstvi i pri deci je tou
lehko smrtne nevarnosti. Zāto
so na oobrom vsi oni, ki prouti
tomi nūcajo prāvi Zagorski
„Elsa“ sok, šteroga dobite pri
Felleri v apoteki. Posebno se
priporoča vživjanja toga soka
v hiadni i mokri jesenski dāevaj i v sprotolešnji,
šteri so preveč nevarni na zdrāvje. Slabi lūdjē i
deca bi vsakī dēn mogli jemati tē sok, ār je po-
leg dobroga žmaha tūdi jāko hranlivi i etak je
preveč dober za mouč teja i postāne tejo oporno
prouti vsakšemi betēgi. 2 glaža dobite za 50.—
Din. 4 glaže za 92 Din.
Švėdska tinktura „Elsa“ (Švėdske kaplice za želodec,
flāša Din 15-50. **Elsa ribji oli** valā vsākomi naimre
za slabe ženske, flāša D. 20. **Elsa sčerne pastile** proti
glīstam D. 10. **Elsa mentolni kīlincī** proti bolenji glāve
D. 10. Nājbgōša francuska vinovica orig „Radicum“
flāša D. 19-80.

Znova kūrēče oči i žili itd. vam pomagā brez bolečin,
brez noža i nevarnosti zagītanja krvī hitro i gvašno delajoči
Fellerov turistni oblas Mali karton Din 4.40, vėlki Din 6.60.
Dale: Tekoča turistna Elsa tinktura, glaž z pemznom 11 D.
Elsa prah za posipanje teja i nog. Škatula z rešetov 7.70 D.
Elsa prah za kopei. Elsa-Sachet proti pīsnivosti gvanta v
omari Din 6. Vse to se da spakivati k Elsafluidi.

„Amerikanszki Szlovenčov Glász“ reditel Kardoš Šàndor Bethlehem Pa.

Čtejočim „Amerikanszki Szlovenčov Glász“ v stàroj domovini.

Dosta dobri amerikanski slovenov plačùje na Am. Slovenčov Glás za svojo rodbino ali prijátele vu stàro domovino, gde jáko radi čtéjo naše novine, nej samo záto, ka od kédna novosti i vsefelè glási zvejo od amerikanski slovenov i poprejkno od vsáki znamenitejši dogotkov, nego záto túdi, ka je dnes že Amerikanski Slovenčov Glás jedini slovenski list, šteri je v-nášem právom stàrom materskom jeziki pisani. Naše novine lahko prečtéjo i túdi razmijo vsáko rejč, da so tak pisane, kak mi gučimo, kak so naši indašnji očácke gučali i pisali že pred jezero lejтами. Naše novine vu stàrom kráji ne lúčijo včasí vu smétje, kak je prečtéjo tisti, ki je vdáblajo, nego dale je dájo i vandrajo od híže do híže po cejloj vési, dokeč se spoj ne raztrgajo.

Nájveč čtítelov naši novín vu stàroj domovini se večkrát spomené vu pismaj od Am. Slovenčov Glása, kak žmetno ga čakajo vsáki keden i kak radi ga čtéjo i trno so zahválni svojemí amerikanskómí rodi, ka plačùjejo za njih na naše novine, ár ovak nemajo za čteti valon tákši novín, štere bi znali čteti i razmili, pa štere bi interesejrale, brigale. Ali jestejo tákši nemárni, vtraglivi i pozabliví slovenje túdi, šteri se spozábijo od toga, ka bi končibár ednokdvakrát pisali svojemí rodi v ednom leti, ka rédno vdáblajo Amerikanski Slovenčov Glás, šteroga plačùjejo za njih ino či ga radi čtéjo i žejejo nadale

meti, gda vidijo na adresi, ka je naprej plačilo dojpriiteklo.

Od preminoučega leta mao je kákši šest amerikanski slovenov nej ponouvalo i dojpapovedalo naši novín pošilanje za svoje bližnje vu stàro domovino, samo záto, ka so njim niti ednók nej pizsali, ka či je vdáblajo i či je radi čtéjo. Tak mislimo, ka telko vsáki má juš čakati od svojega roda ali prijátelov, či po svojoj samovolnoj dobroti naprejpláčajo na novine za njih, ka se končibár ednok na leto spomenéjo od toga, či te že rávno neščejo zahváliti.

Záto mi gori oprosimo naše slovenske brate, kak čtítel Am. Slovenčov Glása vu stàroj domovini, naj ne milújejo toga máloga trída i naj pišejo svojemí rodi, ka rédno vdáblajo naše novine, ka je radi čtéjo i z-edním prosijo, gda dojpričéjejo, ka je páli ponouvi-jo. Ar tou gvúšno známo, ka je zaistino z-veseljóm čtéjo.

Rávno tak pošilamo mi túdi níkákim za kompliment, ali nigdár se ne oglásijo, ka vdáblajo novine i či je čtéjo. Z toga si pa človek tak lahko misli, ka ji ne brigajo naše novine i višešnje je njím pošilati i mi si samo nepotrebne stroške rédimo. Tak čútimo, ka telko do-broute mi túdi lahko čakamo od tisti, šterim mi nagájamo po vouli hoditi.

Z pozdravlejnjom

**Am. Szlovenčov Glász-a
reditelstvo.**

Prekinjeno življenje.

V Brooklyni se je zgodilo ka je trgovca Redin-onovoj ženi slabo grátalo, i je mrla. Prišla sta dvá doktora k njej, šteriva sta konštaterala smrt. Kak sta štela oditi, je edna ženska opázila, ka si pokojna odiháva. Včasí so jo obadvá doktora na novo poglednola i sta konštaterala, ka njej srce ne bije pa túdi več ne diha, tak je stálno mrlva.

Pét minut sledi se je ponovilo to. Zdaj sta teva doktora probala z umetno dihanjem i sta v plúče dalá kisik, na to se je mrtva prebúdila i je nazáj živa postánola i je ešče živela štiri dni.

Takšim dogodkam se právi „navidezna smrt“ štero se večkrat pride.

Túdi takši slučaj se je zgodo z gospov Ana Easter Lee, z materjov slávnoга ameríkan-skoga generála Leeja. Ana Leejova je duže cajta betežna bila, i doktorje so ne mogli té beteg konštaterati. Eden dén je mrla — tak sta konštaterala túdi dvá doktora. Na péti dén po smrti, so jo s škrinjov štera je zgornji tao z glažojne bila, djáli v kriptó. Štrti dén pa po pokápanji se je jamari tak čúlo, da bi nišče zvao na pomoč. Zaprva je ne vórvo sam sebi, kak pa je znova čúo, je šou po ednoga doktora. Obadvá sta šla v grobnico, sta zdignola pokrvalo škrinje i sta ugotovila, da Leejova živé. Odpelali so jo v špitál odkéc so jo za dvá tjedna sledi odpústili kak popolnoma zdravo. Živela je ešče potom 17 let i 5 mesecov, po tem dogodki je porodila siná znamenitoga generála Leeja.

Znameniti je túdi dogodek ednoga trgovca White, šteroga so po njegovej smrti pripelali v krematorij, ka ga žežgéjo. To bi se návadno zgodilo 24 vór sledi, ár ga eden dén tam držíjo prve kak bi ga žežgali. V noči pa je opazo paznik, ka se Withe v svojoj škrinji gible. Skočo je k njemi i ga začno búditi z umetnim zdihávanjem. To se njemi je túdi posrečilo. Čúden slučaj se je zgodo v tom krematoriji, za dvá meseca sledi túdi takši dogodek. Navidezno mrtev je v noči sam gor stano i kak je vó šou med dverami je spadno, gde so ga najšli, i so ga odpelali v špitao, odkéc je zdrav domo šou.

Erdély v ednoj vési je túdi mrla edna posestnikova žena Nagv Štefana. Pokopali so jo, ka je že tú naváda, z celim njénim zlátom, kak je nosila, z prstankami, z ringlinami, zlátim lancakom i. t. d.

Za pár dni sledi so prišli tovajge, šteri so grob odkopáli i škrinjo z groba vó zdignoli, na to se je zgornji tao škrinje sam od sébe gor zdigno, i tovajge so vidli, kak je pokojna vó z škrinje stopila. I je kričala ka ščéte z menov? Tovajge so se tak prestrašili, ka so z vsov svojov močjov bežati začnoli, lúdjé so to lármo čúli, štera je na brútivi bila. I so pribežali na brútiv, lgde so Nagyovo ženo gor vzéli i jo odnesli v špitao, gde so jo v krátkom vremeni zvráčili.

Ta zgodovnia je istinska, štero je túdi več novin svoječasno prineslo.

Pesmi z dečinske hiše.

Spisao TALÁNJI FRANC.

Svajüvanje.

Vdaro sem. On je tudi vdaro.
Jaz sem vkrajskočo, on pa spadno
Pozváni sem na gostüvanje,
On ne, za to je svajüvanje.

Šiba.

Miva sva dva bilá: On pa jaz
Svajüvo se je on ne pa jaz
Šibo čaka obadvá merno
Pa po noma pléše čemérno
Či zdaj oča pridejo v hišo
I to svajüvanje vidijo.

Buha, Palko i njegova srakica.

Na okno vó hišo stople
Palko stople,
štero si je sébe sleko
doli sleko.
V hiši jeste čarno dete
Čarno dete.

Ka zdaj dela čarno dete
Čarno dete
Té gda Palko hišo stople.
Čarno dete sem tá skáče
sem ta skáče
Po hiši čemerno skáče,
Buhu skáče
v Palkovoj srakici skáče!

Zakaj, zakaj?

Zakaj?
Záto!
Zakaj záto?
Ár je na njo pozábo.

Zakaj?
Záto!
Zakaj záto?
Ár je pes na sloki most odišo
Na sloki most? Zakaj?
Ne je bio ednáki záto!
Zakaj?
Záto!
Zakaj záto?
Ar je mujca po mleko šla.
Zakaj po mleko?
Záto ár si njoj ne povedo,
Da náj ide po drügo!

Máli sem ešče.

Máli sem ešče jaz,
Da velki zrastém jaz.
Od očé i materé
Vékši bom zrásó jaz.

Máli sem ešče jaz,
Da močen bodem jaz.
Vse močne velikáše,
Na svejti vržem jaz.

Máli sem ešče jaz,
Da batriveñ bom jaz.
Vse velike palače,
Za sé zasédem jaz.

Máli sem ešče jaz,
Velki gospod bom jaz.
Meo mo dosta penéz i
Se z avtom vozo jaz.

Máli sem ešče jaz,
Batriven voj bom jaz.
I na celom sveti bom,
Náj boksi človik jaz.

Slabo vremen.

Ličkeš — lučkoš veliko blato,
Je vüter i deždž napravo.
Toplo sunce se zdaj skriva,
Čaren oblák je pokriva.
Vöter piše, vöter nesé,
Obláke po nébi žené!
Nega sunca, ne je toplo
Jaj, da je vse trnok mokro!
Vöter se smeje: Hujj, hujj, hujj!
Sunce nemilo: Bujj, bujj, bujj!
Vöter se dale svajüje,
I vremen, sunce bantüje!
Pa je pokopa vu slamo,
Záto je zdaj vremen slabo.

Šteri nešče jesti.

Gá—gá—gá, bumbele Matji
Ne te oča, ne te mati.
To máš krüh ti, to máš mleko,
Jej pa pij to mleko belo.
Dokeč bodeš ti to mleko pio,
De si gosák črevie obio,
Boji se, ka de ga zéblo,
Dokeč nede prišo v nébo.
Kak dugo to mleko piješ,
Kak dugo té krüh ne skriješ.
Tak pomali gosák stopa,
I podoč se vodi kopa.
Stopa,

Stopa,
Stopa, kopa,
Kopa,
Kopa,
Vodi kopa.
Jej, pij ešte edno žlico,
I že máš prázno šalico.
Tomi se mama veselij,
I se več ne čemerij.

Sneg ide.

Vöter piše, sneg ide.
Eoroplán ide, pride.
Vöter ga sem tá neséj,
Brez mašina ga žené.
Belo séde na streho,
Pa tak tüdi na zemlo.
Belo ide belo je:
Cesta, tráva pa drevje.
Na zemli
nega nika
Čarnoga
drügo kak
Bodri psa
konec nosa.
V gojdno kak gor stánejo
deca se radüjejo,
Vsi lüdjé i rádío,
Pa — sneg ide — kričijo!

Rde je vzrok betegá? To je najvažnejše pitanje, gda nás boli. Preveč dobro je, či máte vsigdár pri rokaj zaneslivo domače sredstvo, kak právi Fellerov Elsafluid, ki se že več prejk 36 lejt nüca za nego teja i obrambo proti reomatični betegaj, razhlajenja, za masiranje, pri trganji vu sklepaj, bolečina križa, lica, tak i na celom tejlj. Fellerov Elsafluid se dóbi v vsej apotekaj ino touzadevni baotaj po 6— Din, 9— Din i 26— Din. Po pošti najmenje 1 pak (9 posküsní, all 6 dvojni ali dvá velkiva špecialna glaža) 58— Din, dvá tákšiva paka za 102— Din pri apotekári EUGEN V. FELLER, Stubica Donja št. 838, (Savska banovina).

Odobreno od Min. soc. pol. in nar. zdr. Sp. br. 509 od 24. III. 1931.

Skrivno pitanje

Letošnje vganke.

I.

Nej se je narodo, pa itak
je posvečeni i okrščeni.

Ka je to ?

II.

Nema začétka, nema konca,
či bi gučati znála, bi vse dosta
vöovádila ino vsakšega tolvaja
zgrábila.

Ka je to ?

III.

Kak daleč je od zemlé do
něbe ?

IV.

V našem potoki voda gor
i doj tečé.

Kak je to ?

Notri poslo :

Lainšček Karolj, Budinci 2.

V.

Štefan je trnok rad kadio
cigaretline, ali peneze je ne meo
da bi si küpo. K cigaretlinam
je návadno tak prišo, ka je na
cesti čike fküper pobro i z tákši
7 falátov je navádno ednoga na-
pravo, vsáki dén je pa 40—50
falátov najšo.

Kelko cigaretlinov je sobo-
to večér kadio, či je tisti dén
49 falátov najšo ?

VI.

Najprvle je kak sneg belo
Po tem se ozelenila,
Na to postála rdeča.
Vsáki jo srdcá rad má.
Ka je to ?

VII.

Nigdár ga nej bilo.
Pa nigdár ga več nede.
Ka je to ?

VIII.

Šteri mešter hodi kak rak?

IX.

Što se joče, gda sunce
sija ?

X.

Ka máš na glávi, gda v
cèrkev prideš ?

Notri poslo :

Čahuk Vince i Štefan,
Dankovci.

XI.

Kak je mogoče $8+8=1000$?

Notri poslo : Pörš Rudolf,
Šüllinci 46.

XII.

Dvej dekli sta v gostilno
prišle jejst, pa či bi one tisto
mele ka sta jele, tak ne bi bile
deklet !

Notri poslála : Rituper Roza,
Kostánovci 47.

Vsém našim prijátelom, dámo naznáne, ka letos rávno tak, kak vse ova preminouča lejta 10 novi kalendárov za leto 1935 vöpotégnemo i šteri do srečo je meli dobiti, tistim je po pošti domo pošlemo i njihova iména v Dober Pajdáš kalandárium dámo našampati.

Resenje se morejo do 15. márcá v reditelstvo poslati, písma etak adresirajte: **Uredništvo Dober Pajdáš kalandárium Gornja Radgona.**

Dobro so rejšili

v lanskem kalendári priuešene vganke i sledéči „DOBER PAJDÁŠ KALENDÁRIUM“ dobili: Železen Franc Lemerje št. 42. Rituper Roza Kostanovci 47. Grábár Aladár Fokovci 36. Poučič Ludvik Fokovci 33. Šebjanič Károlj Šulinci 35. Čarni Kalman Ratkovci 39. Kardoš Lajoš Lucova 27. Horvat Marija Murska

Sobota (Poljska ul. 5.) Perš Zoltán Vučja Gomila, Temlin Vilmoš Brezovci 10.

Gratoleramo vsém našim prijátelom, šteri so meli srečo naš **Dober Pajdáš kalandárium** dobiti.

Nadale so pa ešče tüdi sledéči dobro rejšili naše vganke; ali ne so meli srečo do dobička — potroštamo je pa s tém, — náj probajo letošnje vganke rešiti, lejko do pa letos vékšo srečo meli.

Kerčmar Janez Selo 31. Čahuk Štefan Dankovci, Čahuk Vince Dankovci, Perš Rudolf Šulinci 46. Bokán Matija Dol. Slaveč 37. Šiftar Géza Polana, Sukič Ludvik Šulinci 20. Vukán Viktor Veščica, Kovačec Gizela Šulinci, Lanščak Karolj Budinci 2. Oček E. Križevci, Katánčič Kalman, Barbarič Štefan Velki Dolenci, Bagar Karolj Šulinci 18. Lainšček Lajoš Budinci 33.

Pošta uredništva.

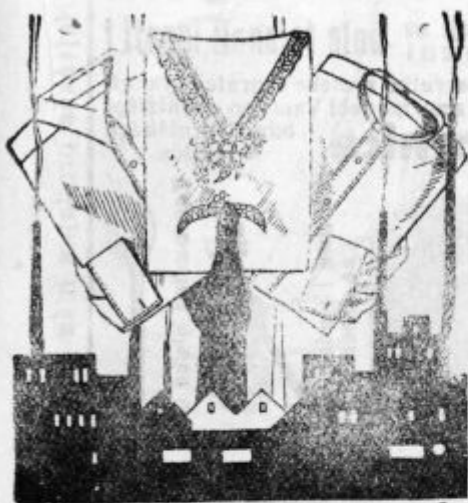
Oček E. Križevci. Edna pripovejst je letos, drüga pa kleti pride. Srčni pozdráv. Pišite kaj več. **Lainštek, Budinci.** Nekaj letos, drügo kleti. Srčni pozdráv. **Perš Rudolf Šulinci 46.** Nekaj letos, drügo kleti pride. Srcá Vás pozdrádlam. **Rituper Rozika, Kostanovci.** Drága Rozika, li več kaj tákšega napiši, te pozdrávla tvoj Dober Pajdáš kalandari. **Sukič Ludvik Šulinci.** Poslano pride drügo leto. **Kovačec Gizela Šulinci.** Li več kaj tákšega pišite. **Grábár Aladár Fokovci.** Pripovejst pride drügo leto, letos nega prostora. Srcá pozdrávleni. **Poučič Ludvig.** Za volo menka-jočega prostora pride drügo leto. Srcá Vás pozdrávlam. **Sebjanič Karolj Šulinci.** Pripovešt pride drügo leto. Pozdrávleni.

Kmečka LNIČA IN POSOJILNICA v Brezovcih.

Kmetje! Svoj denar najbolje gvüšno
leško naložite pri našom zävodi i šteri
denar se obrestüje po návvišišoj obrest-
noj meri. Posojila za kmečki národ dá
po návjménšoj obrestnoj meri.

Hranilnica in posojilnica má več sto članov, ki odgovarjajo za vsaki največši naloženi denar.

**KMETJE! Či sé naložite vaš
denàr, sami sebè podpérate
àr je té zàvod vaš.**

Srakice direktno z-fabrike

Z-Oksford plátno	25 Din
Z-Flanela	28 "
Z-Poplina	34 "
Touring	42 "
Cefir	46 "
Létna triko srakica	30 "

O d á v a

TRGOVSKI · DOM
Sternecki
 TVORNICA · RUBLJA · I · ODEJA
 CELJE 307 broj.

Veliki illostrirani cejnik brezpláče.
 Neodgovárjajóči predmet se vó-
 odminí ali se pénezi nazáj vrnejo.

Jeli se plüčni betegi dájo zvráčiti ?

Z tém pitanjom se brigajo vsi, ki trpijo Astme, plüž, gutanov, žalódcá tuberkolozišne betege i zváni konjski kašel, z-šteri so se do etimao ne mogli zvráčiti. Vsi té betežniki

dobijo od nás edne šenkane knige

z-képami, štere je eden imeniti doktor bivši šef zavoda za f nzenkuru pisao : Dr. med. Guttmann „Jeli se plüčni betegi dájo zvráčiti?“ Vsakomi betežniki tak priliko ponüdimó se ogüšati od svojega betega, i njega vráčenja. Zato smo skončali vsakomi té knige k-šenki brez poštni stroškov poslati, šteri de je na ednoj kárti (frankirano z 1 50 Din.) proso od

PUHLMANN & Co., BERLIN 440. Müggelstrasse 25-25/a.

Jeli nevedete igrati, Vse tou od-
visi od do-
bre volje i
od dobrih
glasbil, ar za igranje ma
shoro vsaki talentum i

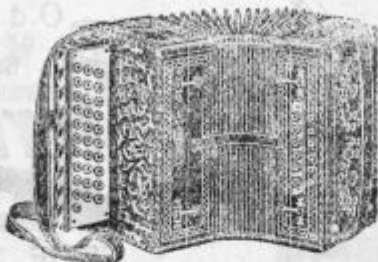
Jeli znate igrati, bole te znali igrati!

Odkéc se pri nás nahaja prodajna podružnica velke svetske tvornice glazbil
Meinel & Herold iz Klingenthaia v Nemčiji, smo mogoči Vam po najnižšoj
cejni odavati glazbila, ar kúpujemo mi samo **iz té tvornice** odn. tvorniskega
skladišča.

Gitaro jako fal.

Mandoline velka izbéra.

Ročne harmonike na 1 red,
2 reda i 3rede vsake vrst i cene.

Viole i Gudaia odit-
ne izbère.

Tamburice niske cene.

Nájlelej se kúpúje zdaj či se pred kúpñjem prosí brezpláčni
nóvi katalog, ar cène se neprestálno mēnjajo, dokeč se v **nóvom**
katalogi vedno nájdéjo te **zádnje nájnišije cène!**

Pukalački akordeoni, dobri

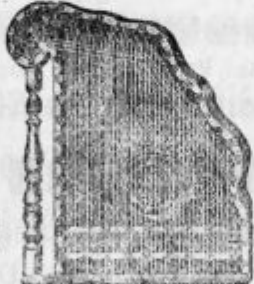
Trube, prvoklasne

Klarineti, zvršene izdelave

Kromatične i klavirske har-
monike izvedbe svetshi glasov

Klavirske citre

Istne harmonike vse vrste

Saksofoni
moderne izved.

Gramafone, jako fal

Vsako glasbilo pošlemo
8 dni na probu!
Če ne odgovarja, lahko se izmeni.

Naš veliki novi ilustrirani cenik dobite
POPUNOMA BREZPLAČNO
samo trbe na ednoj kártici zaprositi.
Pišite taki na:

MEINEL & HEROLD tvornica glazbenih **prodajna cent Maribor št. 257.**
Instrumentov i harmonik

Vsaki čtitel našega kalendara dobi brezpláčno návučno knižico: "KAK POSTANEM DOBER
SVIRAC". Vsaki se lahko sam navči igrati!

Najékša prodajna hiša glazbenih instrumetov v Jugoslaviji i Zahteva je brez ični cenik i

Cipele (punčike)

za deco	Din 19.—
za devoyke	" 28.—
za dečke	" 52.—
ženske	" 66.—
moške	" 66.—
snežne cipele (Tretorn)	
deteče i devoykčne	Din 24.—
ženske	Din 30.— 34.— 38.—

Odáva

TRGOVSKI DOM

Sternecki

TVORNICA RUBLJA I ODELA

CELJE 307 broj.

Veliki brezplačni ilustrovani cejnik. Nepripravno blágo se vóodmeni ali pénézi vrnejo.

Zavedni kmetje obrtniki, trgovci i delavci
nalagajo svoje prišparane peneze varno pri

KMEČKOJ POSOJILNICI

v MURSKOJ SOBOTI Cerkvena cesta št. 5.

v lastnoj hiši prek od birovije. — Ček. rač. 15 229

Kmetje, ta gasa je vaša, zato se je poslužujte i jo tudi priporočajte drugim. Hranilne vloge sprejema od vsakoga na hranilne knjižice ali tekoči račun ino je obrestuje najbolše.

Hranilne vloge znašajo dozday prek 7,500.000 Din.

Za te vloge je pa dobroga stanja poleg hiše do 65,000.000 Din.

Letni promet znaša prek 25,000.000 Din.

Posojila davle na poroke (kezeše), tabulacijo i tudi na tekoči račun na več let na dužna pisma, po najnižišoj obrestnoj meri.

Rentni davek od penez plača Posojilnica sama.

Kmetje, obrtniki, trgovci i delavci, ne smete se spozabiti s te gase, štera podpira v stiski naše ljudstvo.

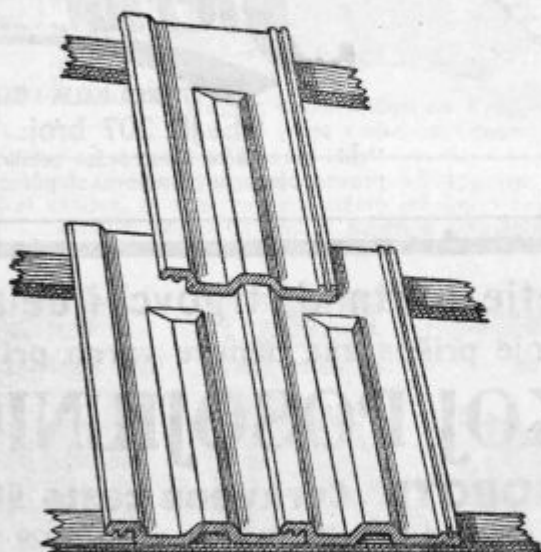
Pridite v svoj dom, kde te posluženi po svojoj voli.

GORNJERADGONSKA

OBČINSKA OPEKARNIŠKA PODJETJA

V ČREŠNJEVCIH IN BORECIH

nudijo po najnižjih dnevnih cenah vse vrste strešne in zidne opeke kakor:

zrezano strešno
opeko

dvojno zrezano
strešno opeko

bobrasto strešno
opeko

žlebnjake vseh
vrst

strojno zidano
opeko

ročno zidano
opeko

drenažne cevi

Tovarne v Črešnjevcih

pošta in postaja Gor. Radgona - interurban telefon 1.

Tovarna v Borecih

pošta in postaja Križevci p. Ljutomeru - inter. telefon 4.

Pisemski naslov

Centrala občinskih opekarniških podjetij v G. Radgoni.

Prve kak bi kde indri kupili prosite cenik i se ogvū-
šate, da je tū najfalejše.

VELKO veselje bode celo leto va-
držini, či si naročite mani-
fakturno blágo v trgovskoj hiši —
Štermecki, ár etí so cene jáko niske,
velka záloga na prebéranje i blágo je
nájbágshe sorte. Prosíte vzorce od
plátna, gradla, zefira, barheta, flanela,
šicfa, kangarna, vunenoga blága, svile
glota, kretona, plavoga druka i od
vse drúgoga manifakturnoga blága.

TRGOVSKI · DOM
Sternecki

TVORNICA · RUBLJA · I · ODELA
CELJE 307 broj.
fabrika plátna i obléke.

Vzorci (mujštre) i cenik brezplačno.

V domovini rôčni harmonik

v nemškom Klingenthalu že prék 30 lét stoji velká
svetska fabrika muzikálni inštrumentov Meinel i Herold,
štera i prinas má oddávno podružnico. Njene ha-
monike od navádni i bogše sorte notri do nájb-
bógše zgotovleni kromatični umetniški instru-
mentov, se na celom svétu za nájbógše ra-
čúnajo i cene so jáko niske,
ke, ár se pri njé kúpi

direktno z fabrike

ali z fa-
bričkoga

skladisča.

**Zakaj
so le-**

lefos nê označene

cene? Ár vás ščémo obar-

vati od prepřácania! Dnes gda
kalendari čtíte mámo pá falej-
še cejne, kak pred pár mejse-
ci, gda se je kalendari štampao.

Či se záto kúpíje po oglásaj oznáčení
cenaj, se zlehka prepřáča. Zdaj živémo
vu tákál vrejmenaj gda se cejne dnévno
premenjávaajo. Záto pažnja, ne valá prvle kú-

přivati, kak pa ste pregledali katalog, ár samo té zdržava zádnje
náimníše cene. — Velko prebéranje nájdete v velkom ceníki, vu
šterom je vse nájinferasantnejše nove dela za nájditi na polí izde-
lanja moderní rôčni harmonik. Cenik vam brezplačno pošle firma

MEINEL & HEROLD, tvornica glasbení inštrumentov
oddávna centrala MARIBOR št. 257.

Betežni živci!

Koliko dni ma leto, teliko mantre more nervozen človek prestati, ár slabi vó zmantráni živci zagrnéjo življenje i povzročijo vnogo trpljenja. Bolečine smicanja, življenja, omedlevice, tesnobe, edaostranski ali splošni glavobol, šumljenje v vuhaj, bliskanje pred očmi, neredna prebava, besnost, švicanje, trganje v mišicaj, nesposobnost za delo i drugi pojavi, so posledice slabili, zmatranih, betežnih živcov.

Kak se štete rešiti te neprijetnosti?

Moja, komaj zdaj izišla razprava opisuje metodo, štera je postala za človeštvo blága dobrotá. Delúvanje tela se pospešúje, mozeg v hrbtenici postane odporen, mišice i udje postanjújejo močnejši, a moč i življenjska vola rasté.

V borbi za zdrave živce

se je ta metoda pokazala posebno dobro, oživie in podbúja, ohrani mladost i svežost. Trbej samo, da se sami osvedočite od istinitosti mojih navodil, ár vsakšemi, ki mi piše, pošlem

popunoma kšenki i franko

knigo zdravnika z vsestranskim dolgoletnim izkústvom, šteri se je sam mantrao s tem betegom. Pišite mi točen Vaš naslov i jaz Vam bodem obľúbieno taki poslaó

sploj kšenki.

Poštno nabiralno mesto:

ERNST PASTERNAK,
Berlin SO,
Michaelkirchplatz 13., Abt. E.

Priznana solidna
urarska delavnica

**DITTRICH
FRANJO**

urar, draguljar in optik

v Murški Soboti

nudi iz svoje modorne zaloge zlate in srebrne ure, budilke ter različne srebrne in kina srebro predmete.

Sprejem v popravilo vse v to stroko spadajoča dela kakor: pozlačenje in posrebrejenje, popravilo zlatnin, graviranje v vse kovine, popravila optičnih predmetov. — Popravljanje ur se izvrši točno, po solidnih cenah in z **dvoletno garancijo**. Vse v tem času nastale napake popravilam **brezplačno** razven prelom peres (feder) in če kdo sam povzroči napake. Za vse nove ure **Optika**, garantiram.

Kupujem staro srebro in zlato po najvišjih dnevnih cenah!

Vera.

— Čúo sam ka si zapreti bio. Zakaj pa?

— Za vere volo.

— Si pa vendar ne razrenuš gráto?

— Nel Ali vórvó sam, ka ti falotje nepridejo gor či bom kradno.

Varaška deca na vesnici.

Náci: Ata, ti močnejše zobé máš kak jas, poterí mi eto črešnjovo semen!

Kóbi: Ata, meni túdi!

Šamu: Meni túdi!

Ata: To máte vi faloti. Gde ste pa vzéli telko semena?

Náci: Ojje ata! Tam v grmi ga celi kúp jeste.

Izvoleček iz najnovejšega, bogatoga ilustriranega cenovnika:

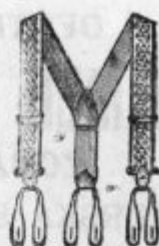
VEČ V CENOVNIKI!

Din 3-50, 5, 7

Din 79, 107, 126

Din 14, 18, 23

VEČ V CENOVNIKI!

Din 9, 12, 15

Din 66, 85, 96

Din 26, 35 40

Prosíte brezplačni cenovnik, v šterom najdete vno go več drugih predmetov!
CENE SO JAKO NISIKE!

PREBÉNJE JE PA VELKO!

Fabrika plátna i obleke

Trgovski dom STERMECKI, Celje št. 307.

Neodgovárjajouče se vóodmini ali se pa povrnéjo penezje.

ASCHER B. IN SIN

Murska Sobota Glávni trg

Kolonska špecerijska in vsefelé mela,
zrnja velka trgovina. HERCEG BOSNE
orsačka sekulácijskoga društva kra-
jinsko zavúpníštvo.

Glávna trafika.

Grüntana leta 1855.

Telegráf ASCHER.

Telefon broj 15.

DENTIST
HEIMER OSKAR
ZOBAR
MURSKA SOBOTA
ALEKSANDROVA C.

Izdeluje vsako vrstne umetne zobe, plombiranje, vračanje in vadanje brez bolečin.

**Vsako sredo v Rogoševcih
pri gospodu Raffelu.**

Na verenāvuki.

Vučitel: Jožefa so njegovi bratje za dvajseti srebra odali. Zakaj je to edno grdo delo bilo?

Eden dijak: Zato, ka so ga tak sramotno fal tá dāli.

Klantošje med sehom.

— Žmetno je življenje. Niti je ne vredno že živeti.

— Že se ti tūdi tožiš? Naj si oni terejo glavo ki kaj za zgūbiti májo.

Smilūvanje.

Bog njemi naj dūši dobro dá! Ali velki pes je bio te pokojni.

— Bogme! Či bi samo malo ménši pes bio, kelko bi ga veselite pokápali!

Práva metoda za vajo lepote.

Na kože gājanje slūži Fellerova kauzka Elsa pomāda, štisti lice i kožo, obnāvia pomladi i gīnguvo včini lic, štjeka i rok kožo, obarje, čuva proti sunčnim špringam. En glāžek 12 Din. Zaprobo koštata dvā glāžka s povijom i poštninov 40 Din,

Práva metoda za nego vlāsi.

Za gājanje vlāsi, za krepčnje kože se nūca FELLEROVA moča Elsa pomāda za rāst vlāsi (Tanochina pomāda), štera hrāni vlāst korenje, naprej pomāga, da bujno rāstje, preprāvijo grinte, kāpanje vlāsi. Zdrūže vlāse mehke i vugibke. Eden glāžek 12 D. Dvā glāžka s povijom i poštninov 40 Din.

Práva žajfa zdravja i lepote!

Práva žajfa zdravja i lepote: Fellerova Elsa žajfa dobro delajoča za zdravje i lepoto jeste 7 vrst Elsa žajfe:

- Elsa-lilijna mlečna žajfa,
- Elsa-lilijni krem,
- Elsa-rumenjakova žajfa,
- Elsa-glicerinova žajfa,
- Elsa-boraksova žajfa,
- Elsa-katranova žajfa,
- Elsa žajfa za britje.

Na proba po pošti 5 falšitov Elsa-žajfe poleg zbrānjan z pakivanjom i poštninov Din 52—

Práva metoda za gājanje lamp i zobi.

Elsadont-krema za zobe, izvrstno čist, zobje do snežno beli, kratki vsako gnitje zobi. Košta edna datka Din 8.80.

Elsa-lamp voda, čisti, oživāva i desinficira zobe i lampe, ār odstrānjuje neprijeten diš lamp. Eden glāžek Din 16.50.

Elsa-zobni prāšek samo Din 6.60.

Dr. Heiderov zobni prāšek v škatlicaj po Din 6.60, v žaklīcaj Din 4.40.

Zobne kefice po Din 11 i 20.

Opominamo, da dināre naprej pošlete ar poštalna po povzetji košta 10 Din več. Če se tej preparati položio k Elsa-pomādiji ali k Elsa-žajfi, se poštnina prīšpara, stroški se kak najfalej zračunajo posebi.

Naročila pošlajte na adres:

EUGEN V. FELLER, lekarnar,
STUBICA DONJA št. 838. (Savska banovina.)